ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Ο Τσίπρας στα Σκόπια

Με το όνειρο του βαλκανιάρχη της ΕΕ και του ΝΑΤΟ

ΣΕΛΙΔΑ 3

Απειροι λόγοι για να γυρίσουμε την πλάτη στις κάλπες τους

ΣΕΛΙΔΑ 7

Λαχάνιασε ήδη ο ελληνικός καπιταλισμός

ΣΕΛΙΔΑ 16

Πορεία αλληλεγγύης στον Δημήτρη Κουφοντίνα στο Βόλο

Παρά την προβοκάτσια της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ

ΣΕΛΙΔΑ 13

Ο εμπαιγμός των εκπαιδευτικών που βρέθηκαν σε διαθεσιμότητα δεν έχει τέλος

ΣΕΛΙΔΑ 10

BREXIT

Το τρις εξαμαρτείν...

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1002 - 6 Απρίλη 2019

www.eksegersi.gr

Ισχυροποιούν το κατηγορητήριο

οι μάρτυρες υπεράσπισης των νεοναζιστών

Scripta...Verba...

Δεν επιλέγουμε ούτε τους γονείς, ούτε τους προγόνους μας, ούτε την τάξη μας.

Πέτρος Σ. Κόκκαλης

Λογικό να την πει την παπάρα. Την τάξη μας δεν την επιλέγουμε όταν γεννιόμαστε. Μετά έχουμε το δικαίωμα της επιλογής. Ο παππούς του απαρνήθηκε την τάξη του (εν γνώσει των συνεπειών που θ' ακολουθούσαν). Αυτός δεν έχει καμιά τέτοια διάθεση.

Είναι ξεκάθαρο ότι ο πλουτισμός του Πετσίτη είναι πλουτισμός σχετιζόμενος με τη σχέση του με την εξουσία. Με τον Τσίπρα, με τον Παππά, με την κυβέρνηση... Δεν αρκεί να ανοίξουν οι λογαριασμοί του Πετσίτη, πρέπει να ανοίξουν οι λογαριασμοί του Παππά, του Τσίπρα και του περιβάλλοντός τους.

Ζωή Κωναταντοπούλου

Το καλύτερό της. Οπως το ψάρι στο νερό αισθάνεται όταν ποινικοποιείται η αστική πολιτική ζωή.

Αυτό φοβάται ο Τσίπρας – μην του τη στήσουν οι δανειστές «φίλοι» του. Αυτός, όμως, θα είναι ο φόβος και κάθε επόμενου πρωθυπουργού. Να γιατί είμαστε δεμένοι χειροπόδαρα... Επειδή όποιος δεν θα είναι «καλό παιδί» στο μέλλον θα έχει να αντιμετωπίσει τον «στρατό» των δανειστών, που ξέρει πολύ καλά πλέον πώς να οδηγεί τους απείθαρχους στις δαγκάνες των Μνημονίων και στην πολιτική εξάρτηση.

Δημήτρης Ριζούλης

Σφάζει με το γάντι τον Κούλη ο αρθρογράφος της «Δημοκρατίας». Πού να μην ήταν και δεξιά η φυλλάδα...

Συγκεκριμένος αριθμητικός στόχος αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει. Η στόχευσή μας για όλες τις εκλογικές μάχες που έχουμε μπροστά μας είναι μια σαφής αποτύπωση της τάσης ανατροπής των πολιτικών συσχετισμών σε επίπεδο κοινωνίας.

Μανώλης Χριστοδουλάκης

Καταλάβατε τίποτα; Ούτε εμείς. Ο γραμματέας του ΚΙΝΑΛ δεν τολμά να μιλήσει για ποσοστά, γιατί ξέρει ότι τα πράγματα είναι πολύ ζόρικα.

Ολα τα στοιχεία πλέον δείχνουν πως η οικονομία της χώρας μας αλλά και η αγορά εργασίας βρίσκονται πια σε ένα άλλο επίπεδο.

Κώστας Μπάρκας

Και «πλέον» και «πια». Για έμφαση, ρε παιδί μου. Το Γραφείο Τύπου έχει την ίδια γνώση της ελληνικής με τον νεόκοπο υφυπουργό. Εκτός αν τα γράφει μόνος του τα δελτία Τύπου, ως απόφοιτος ΙΕΚ ΑΝΤΙ...

ΡΙΠΕΣ

◆ Και τώρα παρακαλώ να σοβαρευτείτε ◆ Η Φώφη Γεννηματά δεσμεύεται ότι το ΚΙΝΑΛ δε θα απογοητεύσει τους Ελληνες ◆ Δεν είπα να σοβαρευτείτε, ρε; ◆ Προεκλογικές οι διώξεις για τα δάνεια των κομμάτων, λένε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ◆ Εύκολη η ρελάνς από τους συριζαίους ◆ Και οι διώξεις για Μάτι και Μάνδρα τι είναι; ◆ Η αστική Δικαιοσύνη ως εργαλείο στην προεκλογική αντιπαράθεση των αστικών κομμάτων ◆ Κάθε κόμμα έχει τους εισαγγελείς του και τους δικαστές του ◆ Που συνεργάζονται με τον «ειδικό» κομματικό μηχανισμό ◆ Στο τέλος, βέβαια, όλοι θα βγουν αθώοι ◆ Αφού γίνουν οι εκλογές, φυσικά ◆ Ο Μπάμπης Παπαδημητρίου χαρακτηρίζει «ρηξικέλευθες και νεωτερικές» τις προτάσεις Κούλη ◆ Πω, ρε Μπάμπη, πώς το σκέφτηκες, ρε θηρίο; ◆ Είσαι τεράστιος, πάει και τελείωσε ◆ Αντίθετα, εκείνος ο καραμανλικός ο Κοττάκης, μια ζωή στη γκρίνια και στη μιζέρια ◆ Δεν του αρέσει, λέει, το ευρωψηφοδέλτιο της ΝΔ ◆ Δεν είναι γεμάτο με «πρόσωπα που να είναι επώνυμα και το βάρος του επωνύμου τους να έχει αντίκρισμα στο εκλογικό σώμα» ◆ Μια λεπτομέρεια που αποκρύβεται ◆ Αυτός ο Ζελένσκι που κέρδισε τον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών στην Ουκρανία δεν κέρδισε χάρη στο κωμικό ταλέντο του ◆ Είχε πίσω του τον πιο ισχυρό καπιταλιστικό όμιλο της χώρας ◆ Μπροστινός είναι, μ' άλλα λόγια ◆ Στις δημοτικές εκλογές του 1986, η ΝΔ κατάφερε για πρώτη φορά να πάρει και τους τρεις μεγάλους δήμους (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πειραιά) με Εβερτ, Κούβελα, Ανδριανόπουλο ◆ «Νίκησε η αυτοδιοίκηση», δήλωσε ατάραχος ο Ανδρέας Παπανδρέου ◆ Το 2019, ο Ερντογάν κατάφερε να χάσει Κωνσταντινούπολη, Αγκυρα, Σμύρνη και Αττάλεια ◆ Νίκησε η δημοκρατία, δήλωσε ο Ερντογάν ◆ «Χαλάλι του, του ΚΙΝΑΛ το "καλημέρα ήλιε". Καλό μήνα» ◆ Τιτίβισε πρωταπριλιάτικα η Μυρσίνη Λοΐζου ◆ Χωρίς να διευκρινίσει αν θα ζητήσει την πληρωμή δικαιωμάτων ◆ Δεν υπάρχει κάποιος στο περιβάλλον της να της μιλήσει για την αξία της σιωπής; ◆ Και ο πάπας θαυμαστής του Τσίπρα! ◆ Ρε τι γίνεται σ' αυτόν τον ντουνιά; ◆ Τίποτα δε λέει να του κάτσει του Κούλη ◆ Τι να πει τώρα, ότι είναι «πιασμένος» και ο πάπας; ◆ Από την άλλη, ο πάπας δεν ψηφίζει στην Ελλάδα ◆ Και στο εκλογικό σώμα οι καθολικοί είναι ισχνή μειοψηφία ◆ Σε τι όφελος να ποντάρουν οι συριζαίοι; ◆ Εχει πάντως μεγάλη πλάκα πώς οι ιμπεριαλιστές ηγέτες ποντάρουν στην εικόνα του «ριζοσπάστη αριστερού» Τσίπρα ◆ Που τους κάνει όλα τα χατίρια ◆ Ο,τι πρέπει για να κοροϊδεύουν τον κόσμο στην Εσπερία ◆ Που δεν ξέρει, φυσικά, τι εστί Τσίπρας και ΣΥΡΙΖΑ ◆ Και να ήταν μόνον ο πάπας! ◆ Ενέσκυψε και ο δισεκατομμυριούχος σιωνιστής, ιμπεριαλιστής, ντεμέκ φιλόσοφος, Μπερνάρ-Ανρί Λεβί ◆ «Αντι-Τερίζα Μέι» ο Τσίπρας ◆ «Αντί-Πέντε Αστέρια» ◆ «Σύγχρονος Οδυσσέας» ◆ «Ο Περικλής της εποχής μας» ◆ «Ιδανικός για πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Ευρώπης» ◆ Ευτυχώς για τον Κούλη, ούτε ο Λεβί ψηφίζει στην Ελλάδα ◆ Φρόντισε και ο Μαρινάκης λίγο ◆ Οι φυλλάδες του «έθαψαν» τον «φιλόσοφο» ◆ Μπορεί να το(ν) γνωρίσαμε ως Τζέισον-Αντιγόνη, όμως στο συνδυασμό της Δούρου αναγράφεται ως Ιάσονας-Αντιγόνη Δούσης ◆ Δυστυχώς, το Ειρηνοδικείο δε δέχτηκε τη διαγραφή του φύλου και την καταχώρησή του ως... ουδέτερου ◆

επί του πιεστηρίου

Ολοι οι παλαιοπασόκοι πήγαν στο συνέδριο του ΚΙΝΑΛ. Ακόμα και οι πολύ ηλικιωμένοι. Ο Απ. Κακλαμάνης, ο Π. Αυγερινός, ακόμα και ο Κ. Παπούλιας (έστειλε μήνυμα). Ελειπε ένας. Ο Αντώνης Λιβάνης. Του είχαν στείλει πρόσκληση, του είχαν κρατήσει καρέκλα, αλλά αυτή παρέμεινε κενή. Ο Λιβάνης «παίζει» με τον Τσίπρα πλέον. Και ο ρόλος του ως «γεφυροποιού» δεν πρέπει να υποτιμηθεί. Μια ζωή άνθρωπος του παρασκηνίου, τον ξέρει άριστα το ρόλο.

Αφού πήγε στην Ουάσινγκτον και παρέλαβε από τον Τραμπ το διάταγμα με το οποίο οι ΗΠΑ αναγνωρίζουν τα Υψίπεδα του Γκολάν ως έδαφος του Ισραήλ, ο Νετανιάχου επέστρεψε στη σιωνιστική οντότητα και ξανάρχισε τις περιοδείες σε στρατιωτικές μονάδες, γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια τη δικαστική απόφαση που του είχε απαγορεύσει τέτοιες εμφανίσεις. Την πρώτη επίσκεψη την έκανε σε μονάδα τεθωρακισμένων, όπου εξέφρασε τη στήριξή του στους στρατιωτικούς που δίνουν τη μάχη κατά των «τρομοκρατών» (αυτοί είναι οι Παλαιστίνιοι της Γάζας, τους οποίους οι... γενναίοι σιωνιστές θερίζουν με τα πολυβόλα των τεθωρακισμένων τους). Οι εκλογές στο Ισραήλ κερδίζονται με υπόσχεση για περισσότερο παλαιστινιακό αίμα. Κι αυτό το ξέρει πολύ καλά ο Νετανιάχου (όπως και η επί της Δικαιοσύνης υπουργός του, συναρχηγός του ακροδεξιού κόμματος «Νέα Δεξιά», κυβερνητικού συμμάχου του «Λικούντ», που κάνει προεκλογική πασαρέλα ψεκαζόμενη με το άρωμα «Φασισμός»).

«Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΓΣΕΕ σε σημερινή συνεδρίασή της και μετά την εξουσιοδότηση από την Ολομέλεια της Συνομοσπονδίας για τη διεξαγωγή του Συνεδρίου στις 4 Απριλίου αποφάσισε: το 37ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ να διεξαχθεί στη Ρόδο». Από τα πολυτελή resort της Καλαμάτας στα εξίσου πολυτελή resort της Ρόδου οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές. Η χλιδή τούς ταιριάζει απόλυτα.

Η Δούρου γύρισε βιντεάκι στο οποίο... ξυρίζεται, για να στηρίξει την καμπάνια της Κομισιόν ενάντια στις ψευδείς ειδήσεις με τίτλο «Κόψε τα μούσια». Θέλει να μας πει ότι η ίδια είναι θύμα των «fake news»! Τα ψέματα με τα οποία οι συριζαίοι (και η Δούρου, φυσικά) «φλόμωσαν» τον ελληνικό λαό θα πρέπει να τα ξεχάσουμε. Και να βαφτίσουμε «ψευδείς ειδήσεις» τις ευθύνες τους για τον πνιγμό 25 ανθρώπων στη Μάνδρα και την απανθράκωση 100 ανθρώπων στο Μάτι και στον Νέο Βουτζά.

Ξεσπάθωσε ο Τραμπ μετά το απαλλακτικό πόρισμα Μιούλερ. Μιλώντας σε οπαδούς του και καταχειροκροτούμενος απ' αυτούς, ζήτησε να αφαιρεθούν τα βραβεία Πούλιτζερ που έχουν κερδίσει στο παρελθόν οι New York Times και η Washington Post! Αναμένεται η συνέχεια...

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το κλειδί για μια νέα νίκη του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι μόνο η εκλογική του διεύρυνση προς τον κεντροαριστερό χώρο, όσο κυρίως η επανασυσπείρωση των δυνάμεων που του έδωσαν τις δύο νίκες το 2015. Πρόκειται για ένα κομμάτι ψηφοφόρων, που σήμερα έχουν στην πλειοψηφία τους αποστασιοποιηθεί, έχοντας μια αριστερή κριτική ματιά απέναντί του. Με αυτή την έννοια, προσεγγίζουμε την ανάγκη της αμφίπλευρης διεύρυνσης.

Πάνος Σκουρλέτης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

6/4: Ημέρα αθλητισμού 6/4/1960: Σύρραξη μεταξύ κυβερνητικών και αριστερών βουλευτών στη βουλή, επέμβαση χωροφυλακής 6/4/1979: Εκτέλεση προέδρου Πακιστάν Ζουλφικάρ Αλί Μπούτο 7/4: Ημέρα υγείας, ημέρα μνήμης γενοκτονίας Ρουάντα, ημέρα μαξιλαροπόλεμου, Μοζαμβίκη: Ημέρα γυναίκας **7/4/1943: Απόδραση 56 κρατουμένων από φυλακές σανατορίου «Σωτηρία» (πολλοί κομμουνιστές από Ακροναυπλία)** 7/4/1944: Επιδρομή ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Μαραθώνα, νεκροί έξι χωροφύλακες 7/4/1977: Εκτέλεση γενικού εισαγγελέα χειριστή όλων των δικών της RAF Ζίγκφριντ Μπούμπακ 7/4/1978: Εκτέλεση προέδρου βιομηχάνων Γένοβας Φελίτσε Σκιαβάττι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 7/4/1993: Επτά βόμβες σε αστικά λεωφορεία (ΕΛΑ-1η Μάη) 7/4/1998: Ρουκέτα κατά «Citibank» Πατησίων (17Ν) **7/4/1999: Δολοφονείται Αλβανή από μεθοριακή αστυνομική περίπολο** 8/4: Ημέρα Ρομά **8/4/1896: Αρχή μεγάλης απεργίας μεταλλωρύχων Λαυρίου 8/4/1941: Απόδραση δώδεκα μελών ΚΚΕ κρατουμένων Ακροναυπλίας από σανατόριο Ασβεστοχωρίου** 8/4/1986: Εκτέλεση επιχειρηματία Δημήτρη Αγγελόπουλου (17Ν) 9/4: Τυνησία: Ημέρα μαρτύρων 9/4/1921: Επέμβαση αμερικανικών στρατευμάτων στις μάχες συνδικαλιστών και αστυνομίας (Γουατεμάλα) 9/4/1968: 31 νεκροί σε σφοδρές ταραχές λόγω δολοφονίας M. L. King (ΗΠΑ) 10/4/1870: Γέννηση Λένιν 10/4/1919: Θάνατος Εμιλιάνο Ζαπάτα 10/4/1968: Συλλήψεις νέων «Ρήγα Φεραίου» και ΠΑΜ 10/4/1989: Βόμβα έξω από πόρτα διαμερίσματος προϊσταμένου Εφετείου Αθηνών Σαμουήλ Σαμουήλ (1η Μάη) 11/4: Ημέρα κατά νόσου Parkinson **11/4/1944: Εκτελούνται πέντε κομμουνιστές (Καισαριανή) ως αντίποινα για δολοφονία δύο χωροφυλάκων 11/4/1944: Συγκρότηση ΠΕΕΑ (Κορυσχάδες)** 11/4/1969: Βόμβα στην είσοδο εφημερίδας «Εστία» (ΔΑ) 11/4/1978: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες εκτελούν δεσμοφύλακα της φυλακής όπου κρατούνται μέλη της οργάνωσης 12/4: Ημέρα πτήσης ανθρώπου στο διάστημα, ημέρα για παιδιά του δρόμου 12/4/1967: Συγκρούσεις απεργών οικοδόμων και αστυνομίας (Ομόνοια), 75 τραυματίες 12/4/1970: 26 καταδίκες μελών «Δημοκρατικής Αμυνας» 12/4/1981: Βίαιες φυλετικές ταραχές (Λονδίνο), 165 αστυνομικοί τραυματίες, εκατό συλλήψεις.

Με το όνειρο του βαλκανιάρχη της ΕΕ και του ΝΑΤΟ

Μπορεί η αντιπολίτευση να διατυμπάνιζε ότι «οι επιχειρηματίες γύρισαν την πλάτη στον Τσίπρα και δεν πάνε μαζί του στα Σκόπια», όμως αν ρίξει κανείς μια ματιά στα ονόματα των καπιταλιστών που συμμετείχαν στην πρωθυπουργική αποστολή, θα βρει όλα τα «βαριά» ονόματα της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας: Μυτιληναίος, Κοπελούζος, Στασινόπουλος (Βιοχάλκο), Περιστέρης (ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ), Παπακωνσταντίνου (Motor Oil των Βαρδινογιάννηδων), Κουτσιανάς (Apivita), Κοντομηνάς κ.ά. Οπως αντιλαμβάνεστε, το ότι δεν πήγαν ο ιδιοκτήτης της παστελοποιίας Σερρών και της ραβανοποιίας Βεροίας, ουδόλως απασχόλησε τον Τσίπρα και τους υπόλοιπους καπιταλιστές.

«Οι επιχειρηματίες έχουν κίνητρα πολύ καθαρά, έχουν ένστικτο και προηγούνται των πολιτικών εξελίξεων», εξηγούσε ο Βενιζέλος σε ραδιοφωνική του μετάδοση. Και κατέληγε: «Τίποτα δεν παρεμπόδιζε την παρουσία τους και ήταν πάρα πολύ η παρουσία τους ούτως ή άλλως». Σωστό είναι αυτό. Οι έλληνες καπιταλιστές έκαναν μπίζνες στη Δημοκρατία της Μακεδονίας (ως τέτοια την αναγνώριζαν τότε στα διάφορα έγγραφα που υπέγραφαν), ακόμα και στις πιο σκληρές περιόδους του «μακεδονικού αγώνος». Τότε γιατί ΝΔ και ΠΑΣΟΚ έβαλαν κάποιους δικούς τους καπιταλιστές να μην πάνε με τον Τσίπρα στα Σκόπια και πανηγύριζαν ότι «οι επιχειρηματίες γύρισαν την πλάτη στον Τσίπρα»;

Πολιτικό ήταν, όπως αντιλαμβάνεστε το ζήτημα, όχι οικονομικό-επιχειρηματικό. Κάποιοι καπιταλιστές (σίγουρα όχι οι μεγάλοι) αρνήθηκαν να πάνε με την «αποβατική» αποστολή του Τσίπρα, όμως δεν έχουν «γυρίσει την πλάτη» στις μπίζνες. Οι μπίζνες είναι το ύψιστο... εθνικό θέμα. Στον Τσίπρα απαγόρευαν ακόμα και το Βόρεια Μακεδονία, αυτοί όμως -χρόνια τώρα- έκαναν μπίζνες με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Και ο Τσίπρας, βέβαια, δεν ήθελε την κουστωδία των καπιταλιστών για να τους βοηθήσει να κάνουν μπίζνες. Για «γλάστρες» τους ήθελε. Για να δώσει την εικόνα του... ιμπεριαλιστή ηγέτη που πηγαίνει σε μια χώρα και έχει μαζί του καπιταλιστές που υπογράφουν συμφωνίες με το κράτος αυτής της χώρας ή με επιχειρήσεις της. Οπως κάνουν οι αμερικανοί και γάλλοι πρόεδροι και οι γερμανοί καγκελάριοι ένα πράμα.

Αυτοί που δεν πήγαν μαζί του ενήργησαν σύμφωνα με τις οδηγίες του κομματικού τους φορέα. Οι άλλοι, οι μεγάλοι καπιταλιστές της Ελλάδας, ποτέ δεν αρνούνται να λειτουργήσουν ακόμα και σαν «γλάστρες» ενός πρωθυπουργού. Μπορεί να έχουν κομματικές συμπάθειες (δες για παράδειγμα την οικογένεια Βαρδινογιάννη, με τους γνωστούς παραδοσιακούς δεσμούς με τη Δεξιά), όμως θέλουν πάντοτε να τα έχουν καλά με την εκάστοτε κυβέρνηση, με την οποία αναπτύσσουν σχέσεις «δούναι και λαβείν». Γι' αυτό και συνόδευσαν τον Τσίπρα, εν γνώσει τους ότι από επιχειρηματική σκοπιά το ταξίδι δεν τους προσέφερε τίποτα, αλλά με τη συνείδηση πρώτον ότι τους το ζήτησε ο πρωθυπουργός και δεύτερο ότι -ανεξάρτητα από τα πρόσκαιρα πολιτικά οφέλη που αναζητούσε ο Τσίπρας- η εικόνα μιας Ελλάδας-βαλκανιάρχη των ιμπεριαλιστών είναι οφέλιμη γενικά για την τάξη τους, αποτελεί μια καλή επένδυση για το μέλλον.

Τσίπρας και Ζάεφ θύμισαν... χαρούμενη εκδρομή. Αγκαλιές, φιλιά, σέλφι, έδειχναν σαν δυο αγαπημένοι φίλοι. Δεν ξέρουμε ποιες είναι οι πραγματικές σχέσεις τους σε προσωπικό επίπεδο, όμως έχουν ανάγκη και οι δύο να δείξουν σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο ότι άνοιξαν «μια νέα εποχή για τα Βαλκάνια». Δίνουν εξετάσεις στους ιμπεριαλιστές πάτρωνές τους, οι οποίοι σχεδίασαν τη Συμφωνία των Πρεσπών, για ν' ανοίξει ο δρόμος της υλοποίησης της στρατηγικής τους για τα Δυτικά Βαλκάνια. Σε εξαρτημένες χώρες όπως η Ελλάδα και η Μακεδονία, οι ιμπεριαλιστές επηρεάζουν -συχνά καθοριστικά- τις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις.

Εχουν όμως και εσωτερικά προβλήματα. Ο Ζάεφ έχει μπροστά του προεδρικές εκλογές, τις οποίες πρέπει να κερδίσει βάζοντας έναν δικό του άνθρωπο στη θέση του ακραίου εθνικιστή Ιβάνοφ. Κι ο Τσίπρας έχει έναν μαραθώνιο εκλογικών αναμετρήσεων, από τις οποίες πρέπει να βγει με τις λιγότερες δυνατές γρατζουνιές, για να μπορεί να παραμείνει στο παιχνίδι της εξουσίας και να σχεδιάσει τα επόμενα βήματά του. Επρεπε, λοιπόν, να δώσουν χαρακτήρα «πανηγυριού της ειρήνης και της συνεργασίας» σ' αυτή την πρώτη επίσημη επίσκεψη του ενός στην πρωτεύουσα του άλλου.

Σε ό,τι αφορά τον Τσίπρα, οι καπιταλιστές σε ρόλους γλαστρών προσέφεραν το απαραίτητο κύρος σ' αυτή του την επιδίωξη. Γι' αυτό και οι εθνικιστικοί τόνοι στο εσωτερικό ήταν εξαιρετικά κατεβασμένοι. Ποιος θα τολμούσε να μιλήσει για «προδοσία» και τα συναφή, με όλες τις μεγάλες καπιταλιστικές φαμίλιες παρούσες στα Σκόπια, στο πλευρό του Τσίπρα και των υπουργών του; Το έριξαν έτσι στις... λεπτομέρειες, τους... κινδύνους και τα παρόμοια.

Από άποψη ουσίας, το σημαντικότερο είναι η επικύρωση της συμφωνίας για την ανάληψη της αστυνόμευσης του εναέριου χώρου (air policing) της Βόρειας Μακεδονίας από την ελληνική πολεμική αεροπορία, καθώς και η συμφωνία για την εκπαίδευση από έλληνες στρατιωτικούς του στρατιωτικού προσωπικού της γειτονικής χώρας. Αυτό είναι ένα «δωράκι» που έκαναν οι Αμερικανοί και το ΝΑΤΟ στον Τσίπρα, για το πολιτικό κόστος που ανέλαβε υπογράφοντας τις Πρέσπες. Πλέον, το ελληνικό κράτος φιλοδοξεί να αναλάβει ευρύτερο περιφερειακό ρόλο στους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια.

Δεν είναι τυχαίο ότι με το που έφυγε ο Τσίπρας κατέφθασε στα Σκόπια ο υπουργός Αμυνας της Τουρκίας Χουλουσί Ακάρ. Η Τουρκία έχει αναπτύξει σχέσεις με τη Μακεδονία εδώ και χρόνια και ο Ακάρ πήγε προφανώς για να εξασφαλίσει ότι δε θα χαθούν περισσότερα. Η Τουρκία ενδιαφέρεται σ' αυτή τη φάση για πώληση στρατιωτικού εξοπλισμού κάθε είδους.

Πάρ' τον στο γάμο σου

Ο υποψήφιος των ευρωπαίων σοσιαλδημοκρατών για την προεδρία της Κομισιόν Φρανς Τίμερμανς (ολλανδός σοσιαλδημοκράτης και αντιπρόεδρος της Κομισιόν του Γιούνκερ) ήρθε στην Αθήνα για να χαιρετίσει το συνέδριο του ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ. Τόσο πολύ βαριόταν που δεν μπήκε καν στον κόπο να προετοιμαστεί στοιχειωδώς για το σύντομο χαιρετισμό του. Ετσι, οι πασόκοι τον άκουσαν εμβρόντητοι να αναφέρεται στον Μαξ βαν ντερ Στουλ, ολλανδό σοσιαλδημοκράτη που ως υπουργός Εξωτερικών της Ολλανδίας είχε πρωτοστατήσει στην εκδίωξη της χούντας από το Συμβούλιο της Ευρώπης και να λέει ότι επειδή ο Βαν ντερ Στουλ ήταν φίλος του Ανδρέα, αυτός (ο Ανδρέας Παπανδρέου) τον είχε εμπνεύσει να αγωνιστεί για να ενταχθεί η Ελλάδα στην ΕΟΚ. Οι παλαιοί πασόκοι έπαθαν «κοκομπλόκο», γιατί θυμούνταν πολύ καλά ότι την Ελλάδα έβαλε στην ΕΟΚ ο Καραμανλής, ενώ ο Παπανδρέου φώναζε «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο» και υποσχόταν δημοψήφισμα που θα έβγαζε την Ελλάδα από την ΕΟΚ και θα αντικαθιστούσε την ένταξη με κάποια «ειδική σχέση». Φυσικά, τίποτα τέτοιο δεν έγινε (το ΠΑΣΟΚ μετατράπηκε σε ένθερμο θιασώτη της ΕΟΚ και μετέπειτα της ΕΕ), αλλά ο Τίμερμανς έδειξε ότι δεν έχει ιδέα για την πρόσφατη ιστορία του ΠΑΣΟΚ.

Αφού τους «κούφανε» στο συνέδριο, ο Τίμερμανς κανόνισε κι ένα ραντεβού με τον Τσίπρα. Οχι ως αντιπρόεδρος της Κομισιόν, αλλά ως υποψήφιος των σοσιαλδημοκρατών. «Εύχομαι τα καλύτερα για εσένα, Φρανς, γιατί πιστεύω, πως οι Ευρωεκλογές θα είναι πολύ κρίσιμες για την Ευρώπη», ήταν τα πρώτα λόγια του Τσίπρα, με τα οποία αυτός άφησε ανοιχτό το ζήτημα ακόμα και να υποστηρίξει ο ΣΥΡΙΖΑ την υποψηφιότητα Τίμερμανς. Στη συνέχεια, επανέλαβε εν συντομία τη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ («προοδευτικό μέτωπο ενάντια στην άκρα Δεξιά και την εθνικιστική ρητορική») και πέρασε στη Συμφωνία των Πρεσπών, τονίζοντας ότι «ήταν πολύ σημαντική και εποικοδομητική η δική σας βοήθεια», με τον Τίμερμανς να κουνάει το κεφάλι του επιδοκιμαστικά. Ετσι, ο σοσιαλδημοκράτης υποψήφιος, που ήρθε για να βοηθήσει υποτίθεται την προεκλογική εκστρατεία του ΚΙΝΑΛ, έγινε γλάστρα στην προεκλογική εκστρατεία του ΣΥΡΙΖΑ.

Τρικυμία στο φλυτζάνι

Δεν περιμέναμε ότι θα προέκυπταν εκπλήξεις από το συνέδριο του ΚΙΝΑΛ. Οτι θα βλέπαμε, ας πούμε, κάποια αντιπαράθεση ανάμεσα σε στελέχη και φράξιες. Αυτό μπορεί να συνέβαινε στο παλιό ισχυρό ΠΑΣΟΚ (τα συνέδρια και οι συνεδριάσεις της κεντρικής επιτροπής λειτουργούσαν σαν φόρουμ εκτόνωσης), όμως το σημερινό ΚΙΝΑΛ του 5%-6% δεν έχει τέτοιες πολυτέλειες. Από τη στιγμή που αποφάσισαν να πορευτούν μ' αυτό το σχήμα στο άμεσο μέλλον και δεδομένου ότι όλοι τους ήταν πασόκοι (συν κάτι μονάδες από τη ΔΗΜΑΡ και το Ποτάμι), θα πήγαιναν σ' ένα συνέδριο πανηγυρικό και «ενωτικό». Κάτι σαν εναρκτήρια συγκέντρωση για την προεκλογική περίοδο.

Ακόμα κι εκείνοι που επέμεναν ότι πρέπει να υπάρξει επιστροφή στο ΠΑΣΟΚ δεν επέμειναν ιδιαίτερα. Καλύφθηκαν από τη δήλωση της Γεννηματά ότι ο πράσινος ήλιος θα βρίσκεται στα ψηφοδέλτια, κάτω από το σήμα του ΚΙΝΑΛ.

Και βέβαια, ήταν όλοι εκεί. Ο Γιωργάκης, ο Βενιζέλος, ακόμα και ο Σημίτης. Μόνο που οι επιδιώξεις του καθένα τους έχουν γίνει διακριτές εδώ και καιρό. Ο Γιωργάκης αδιαφορεί για το ΠΑΣΟΚ (ο ίδιος, άλλωστε το εγκατέλειψε μαζί με τους δικούς του και έφτιαξε το ΚΙΔΗΣΟ). Θέλει μόνο να επανεκλεγεί βουλευτής, να βγάλει και καναδυό ακόμα, αν μπορέσει, και να δει μετά τις επόμενες εκλογές τι θα κάνει. Ο Βενιζέλος, που στη Βουλή αποχωρεί από την αίθουσα κάθε φορά που ανεβαίνει στο βήμα η Γεννηματά, αγκαλιάστηκε και φιλήθηκε μ' αυτή, αφού προηγουμένως εξασφάλισε τη θέση του επικεφαλής στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας. Να ξαναβγεί βουλευτής θέλει, για να μπορέσει μετά να διαπραγματευθεί το πολιτικό του μέλλον, ανάλογα με τη συγκυρία. Οσο για τον Σημίτη, το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να έχει έναν πολιτικό χώρο για να τον υπερασπίζεται, καθώς η ψευτοεικόνα του «καταλληλότερου» έχει αποσαθρωθεί και τη θέση της έχει πάρει ο πίνακας του πρωθυπουργού που γύρω του σφύριζαν οι μίζες, αλλά δεν κατάλαβε τίποτα.

Αυτό το κλίμα, το «πάμε μαζί γιατί δεν μπορούμε να πάμε χώρια» αποτυπώθηκε και στην εκλογή της κεντρικής επιτροπής των 251 μελών. Οι «καθαρόαιμες» πασοκικές φράξιες έφτιαξαν τις λίστες τους (σύμφωνα με όσα γράφτηκαν, η Φώφη έβγαλε γύρω στους 120 και ο Ανδρουλάκης γύρω στους 100), ενώ οι υπόλοιπες θέσεις μοιράστηκαν ανάμεσα στο ΚΙΔΗΣΟ και στις παρέες του Καμίνη, των πρώην δημαριτών και πρώην ποταμικών. Για να εκλεγούν όλοι αυτοί ενισχύθηκαν από τους «λιστάρχους» του ΠΑΣΟΚ. Αλλιώς δεν υπήρχε περίπτωση να βγουν, γιατί δεν εκπροσωπούν παρά μόνο τους εαυτούς τους (καμιά τριανταριά νοματαίοι όλοι κι όλοι). Στο ιδρυτικό συνέδριο του ΚΙΝΑΛ δεν υπήρξε εκλογή αλλά ορισμός, ενώ τώρα υπήρχε εκλογή που ισοδυναμούσε με ορισμό. Διαφορά ουσίας καμία.

Με βάση το αποτέλεσμα, το ΚΙΝΑΛ θα καθοδηγείται από την τρόικα Φώφη, Χριστοδουλάκης, Χρηστίδης! Ακόμα και κάποιος άσχετος περί τα ενδοπασοκικά, αν δει μια φωτογραφία αυτών των τριών και μάθει ότι αναλαμβάνουν να οδηγήσουν ξανά στη δόξα την ελληνική σοσιαλδημοκρατία, θα σκάσει στα γέλια. Η Φώφη και η παρέα της είναι απλά ένα μεταβατικό σχήμα, σε μια περίοδο που κανένας άλλος δε θέλει να στιγματιστεί με τη ρετσινιά του αποτυχημένου. Ολοι περιμένουν να τελειώσει η μεταβατική περίοδος, να κάνουν «ταμείο» και μετά να δουν πώς θα κινηθούν.

Οπως και άλλες φορές έχουμε σημειώσει, η μεταβατική περίοδος για το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ τελειώνει στις επόμενες βουλευτικές εκλογές. Τότε θα βρεθεί μπροστά στο δίλημμα με ποιον να πάει και ποιον ν' αφήσει. Πιο εύκολα θα είναι τα πράγματα αν τις εκλογές κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ μπορεί να κολλήσει ως τσόντα σε μια νέα κυβέρνηση Τσίπρα, με ελάχιστες ενδεχομένως απώλειες (Βενιζέλος, Λοβέρδος και οι συν αυτοίς, αν και δεν είναι καθόλου βέβαιες και αυτές οι απώλειες, αν δοθούν τα σχετικά ανταλλάγματα). Αν όμως κερδίσει η ΝΔ (που αυτή τη στιγμή εμφανίζεται ως το πιθανότερο σενάριο), θ' αρχίσουν τα ζόρια.

Η αυτοδυναμία της ΝΔ θα πρέπει να αποκλειστεί. Χρησιμοποιείται τώρα ως εργαλείο για να αυξήσει τη συσπείρωση αυτού του κόμματος. Η «οικουμενική» λύση, που περιγράφουν τώρα όλοι οι πασόκοι, από τη Γεννηματά μέχρι τον Βενιζέλο, επίσης θα πρέπει να αποκλειστεί. Ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα συναινέσει σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Αντίθετα, θα δει μια ευκαιρία να «ξεψειρίσει» ακόμα πιο πολύ το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ, αν αυτό επιλέξει την κυβερνητική συνεργασία με τη ΝΔ. Η ομάδα Βενιζέλου-Λοβέρδου θα πιέζει για κυβερνητική συνεργασία με τη ΝΔ, αλά 2012. Οι παραδοσιακοί πασόκοι (από Γιωργάκη Παπανδρέου μέχρι Λαλιώτη) δεν έχουν κουραστεί να επαναλαμβάνουν ότι «αντίπαλός μας είναι η Δεξιά». Αρα, η Γεννηματά θα βρεθεί ανάμεσα σε δυο πυρά. Και ναι μεν η ομάδα Βενιζέλου-Λοβέρδου δεν εκφράζει κάτι σημαντικό σε επίπεδο οργανωμένου ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ, όμως θα σπεύσει σε βοήθειά της η πλειοψηφία του αστικού μιντιακού συστήματος, αλλά και παράγοντες της κεφαλαιοκρατίας που θα θελήσουν να αποτρέψουν μια νέα εκλογική αναμέτρηση, που θα γίνει με απλή αναλογική και μπορεί να επιφέρει νέες δυσκολίες. Τότε, λοιπόν, οι φυγόκεντρες τάσεις θα απειλούν την ίδια την ύπαρξη αυτού του ενδιάμεσου -πλέον- κόμματος.

Το κεφάλαιο στηρίζει όσους ευνοούν τα συμφέροντά του

Δεν ξέρουμε τι οδήγησε τη γερμανική φυλλάδα «Μπιλντ αμ Ζόνταγκ» να βγάλει στη φόρα την ιστορία της καπιταλιστικής φαμίλιας Ράιμαν. Πολλές φορές υπάρχουν συγκρούσεις ανάμεσα σε καπιταλιστικούς ομίλους και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η «Μπιλντ» ανήκει στον πανίσχυρο (και πολύ βρόμικο) όμιλο Σπρίνγκερ. Μένουμε, λοιπόν, στις αποκαλύψεις αυτές καθαυτές.

Ο όμιλος Ράιμαν είναι ένας μονοπωλιακό κολοσσός, με εταιρίες όπως οι Calgon, Clearasil, Sagrotan και συμμετοχές σε εκατοντάδες άλλες εταιρίες. Με περιουσία 33 δισ. ευρώ, οι Ράιμαν θεωρούνται η δεύτερη πλουσιότερη καπιταλιστική φαμίλια της Γερμανίας. Εκείνο που μας θύμισε η έρευνα της «Μπιλντ» είναι η σχέση των γερμανικών μονοπωλιακών ομίλων με το ναζισμό.

Σύμφωνα με την έρευνα, οι Ράιμαν (πατέρος και γιος) ήταν από τους καπιταλιστές που «έγκαιρα» συντάχθηκαν με τον Χίτλερ και του ναζί τους. Ναζί, ρατσιστές και αντισημίτες, συμπορεύτηκαν με το χιτλερικό καθεστώς και δυνάμωσαν την καπιταλιστική τους αυτοκρατορία παίροντας συνεχώς παραγγελίες από το γερμανικό κράτος και στη συνέχεια χρησιμοποιώντας ως δούλους στα εργοστάσιά τους κρατούμενους από τα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης. Το 1947 οι δύο Ράιμαν καταδικάστηκαν για ναζιστική δράση από δικαστήριο που ανήκε στη γαλλική ζώνη κατοχής. Η έφεσή τους εκδικάστηκε από δικαστήριο της αμερικάνικης ζώνης, που τους χαρακτήρισε απλούς «συνοδοιπόρους» και τους επέτρεψε να διατηρήσουν τον καπιταλιστικό τους όμιλο. Συνεργαζόμενοι με τους Αμερικανούς, βέβαια.

Η περίπτωση των Ράιμαν δεν είναι η μοναδική. Δεν υπάρχει καπιταλιστική φαμίλια που να μη συνεργάστηκε με τους ναζί. Όλες αυτές οι φαμίλιες «ξεπλύθηκαν» μεταπολεμικά και υλοποίησαν το «γερμανικό θαύμα». Συστήνουμε ανεπιφύλακτα τη μπροσούρα «Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο», η οποία μπορεί να σας δώσει μια καλή γνώση των εξελίξεων εκείνης της περιόδου στη Γερμανία.

Ο Μπολσονάρου τιμά τη βραζιλιάνικη χούντα!

Θα έπρεπε να το περιμένει κανείς. Λίγο καιρό μετά την ανάληψη της εξουσίας, ο φασίστας Ζαΐρ Μπολσονάρου έδωσε εντολή στο υπουργείο Αμυνας της Βραζιλίας να οργανώσει σε όλα τα στρατόπεδα της χώρας τις «προσήκουσες εκδηλώσεις μνήμης» για την 55η επέτειο του στρατιωτικού πραξικοπήματος της 31ης Μάρτη του 1964. «Ο πρόεδρος δε θεωρεί ότι η 31 Μάρτη του 1964 ήταν στρατιωτικό πραξικόπημα», δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. «Θεωρεί πως η κοινωνία ενωμένη και αντιλαμβανόμενη τον κίνδυνο που διέτρεχε η χώρα», κατόρθωσε «ενώνοντας στρατιωτικούς και πολίτες, να επαναφέρει τη χώρα στον ορθό δρόμο».

Μιλάμε, φυσικά, για ένα στρατιωτικό πραξικόπημα που ανέτρεψε τον σοσιαλδημοκράτη πρόεδρο Ζοάου Γκουλάρτ και επέβαλε αιματηρή τρομοκρατία πάνω στα φτωχά λαϊκά στρώματα που κινητοποιούνταν και προέβαλαν διεκδικήσεις (όπως το αγροτικό κίνημα που ζητούσε μοίρασμα της γης των μεγάλων λατιφουντίων, αρκετά από τα οποία κατείχαν ανώτατοι στρατιωτικοί). Βασανιστήρια, φυλακίσεις, ακόμα και εκτελέσεις αριστερών (τουλάχιστον 434 έχουν καταγραφεί επισήμως από την Εθνική Επιτροπή Αλήθειας) βρέθηκαν στην ημερήσια διάταξη. Κι αυτό κράτησε 21 χρόνια.

Η ίδια η χούντα είχε φροντίσει για την αμνήστευση των στελεχών της με νόμο που ψήφισε το 1979. Και οι κοινοβουλευτικές κυβερνήσεις, όμως, δεν είχαν καμιά όρεξη να προχωρήσουν σε διώξεις στρατιωτικών. Ελάχιστοι κατηγορήθηκαν. Οπως έγινε και στη χώρα μας μετά την πτώση της χούντας. Ο Μπολσονάρου έρχεται να κλείσει τον κύκλο. Αυτός ο πρώην λοχαγός και ανοιχτός θιασώτης της χούντας φροντίζει να της αποδώσει τις «προσήκουσες τιμές», έχοντας αναδειχτεί με εκλογές πρόεδρος της Βραζιλίας, μετά από μια εικοσαετία περίπου κατά την οποία κυβέρνησε η «Αριστερά», με προέδρους τον Λούλα και τον Ρούσεφ. Η εκτίμηση ότι αυτή η «Αριστερά», που έχασε την εξουσία βουτηγμένη σ' ένα βόρβορο σκανδάλων χρηματισμού, έστρωσε το δρόμο σ' ένα φασίστα οπαδό της χούντας, έρχεται να επιβεβαιωθεί. Στο βραζιλιάνικο λαό εναπόκειται να βάλει «τάξη» στη χώρα. Και βέβαια, οι ιντερνετικές καμπάνιες ενάντια στον Μπολσονάρου δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την ανάγκη του «δρόμου».

Εκλογικό ράπισμα στον Ερντογάν, αλλά το σύστημα παραμένει αλώβητο

Η «άλωση» των τριών μεγαλύτερων τουρκικών πόλεων (Ιστανμπούλ, Αγκυρα και Σμύρνη) από το συνασπισμό της αντιπολίτευσης στις δημοτικές εκλογές της περασμένης Κυριακής ήταν βαρύ πλήγμα για τον «σουλτάνο» Ερντογάν, παρά το γεγονός ότι φαίνεται να κερδίζει πάνω από το 50% των ψήφων συνολικά. Δεν είναι λίγο να χάσεις την πρώτη θέση μετά από 16 χρόνια στην πρωτεύουσα και το σημαντικότερο εμπορικό κέντρο της χώρας (που και τα δύο μαζί παράγουν τα δύο τρίτα του ΑΕΠ της χώρας), έστω και με μικρή διαφορά.

Γι' αυτό και ο Ερντογάν αποφάσισε να αμφισβητήσει τα ανεπίσημα αποτελέσματα που τον δείχνουν να χάνει στις δύο πόλεις που αποτέλεσαν προπύργιά του (θυμηθείτε ότι στην Ιστανμπούλ ήταν και ο ίδιος Δήμαρχος ένα φεγγάρι). Εβαλε λοιπόν τον επικεφαλής του κόμματός του στην Ιστανμπούλ να καταθέσει ενστάσεις για τα αποτελέσματα και των 39 δήμων της πόλης, με αποτέλεσμα στους οκτώ τουλάχιστον να γίνεται επανακαταμέτρηση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Ερντογάν χρεώνεται τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τη χώρα εδώ και τουλάχιστον ένα χρόνο. Η κατρακύλα της τούρκικης λίρας σε δραματικά επίπεδα (μέσα σ' ένα χρόνο έχει χάσει πάνω από το 40% της αξίας της) ροκανίζει τα αποθέματα των νοικοκυριών (κυρίως των μικροαστικών) και βυθίζει το λαό ακόμα πιο βαθιά στη φτώχεια. Ο πληθωρισμός, που το 2017 κινούνταν σε επίπεδα του 12% (σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία), έχει πλέον διπλασιαστεί. Ταυτόχρονα, οι εποχές της «αλματώδους» ανάπτυξης του 7% ετησίως, τελείωσαν. Η φούσκα άρχισε να σκάει.

Ο χρηματιστηριακός δείκτης BIST 100 της Ιστανμπούλ, έπεσε κατά 7% μέσα σε λίγες μέρες, ενώ το επιτόκιο του δεκαετούς κρατικού ομολόγου εκτινάχτηκε στο 18,72%, το μεγαλύτερο ποσοστό από τον περασμένο Οκτώβρη!

Προκειμένου να μην κατρακυλήσει κι άλλο η τούρκικη λίρα πριν από τις δημοτικές εκλογές, η κυβέρνηση ενορχήστρωσε μία τεχνητή κρίση ρευστότητας αυξάνοντας δραματικά (κατά 1200%) το επιτόκιο ανταλλαγής της λίρας στην αγορά του Λονδίνου (London overnight swap rate), έτσι ώστε να μην μπορούν εύκολα να αγοράσουν λίρες τα διάφορα χρηματιστηριακά «κοράκια» που στοιχηματίζουν ενάντιά της. Μπορούν όμως τέτοια «κόλπα» να σώσουν την τούρκικη οικονομία από την κρίση; Σαφώς όχι.

Η σφαλιάρα που έφαγε ο Ερντογάν στις δημοτικές εκλογές έκανε κάποιες δυτικές εφημερίδες (όπως η Handelsblatt) να λένε ότι δύει το άστρο του, ωστόσο αυτή η δύση έχει ακόμα καιρό για να ολοκληρωθεί. Κι αυτό γιατί οι επόμενες εκλογές θα είναι το 2023 και ο Ερντογάν θα απολαμβάνει μέχρι τότε τους καρπούς της παντοκρατορίας του. Με δεδομένη μάλιστα την έλλειψη κινήματος, ο Ερντογάν έχει όλο το χρόνο με το μέρος του για να σχεδιάσει τους επόμενους χειρισμούς του. Ομως, σε μία εποχή που η κρίση μπορεί να ξεσπάσει αναπάντεχα με τον πιο έντονο τρόπο και με τα λαϊκά εισοδήματα αφυδατωμένα, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τι θα γίνει και πόσο θα αντέξει η καρέκλα του «σουλτάνου» και η εθνικιστική του προπαγάνδα.

Ευχολόγια και υποκρισία

Δημοσιεύτηκε πρωταπριλιάτικα αλλά μέχρι στιγμής δε διαψεύστηκε. Ο πάπας Φραγκίσκος κατηγόρησε, λέει, την Ευρώπη για «έλλειψη ευαισθησίας» απέναντι στους πρόσφυγες που πνίγονται κατά χιλιάδες στη Μεσόγειο στην προσπάθειά τους να φτάσουν στην Ευρώπη! Δε διαφωνούμε με την προφανή διαπίστωση του πάπα, αλλά καταγγέλλουμε την υποκρισία του. Πέρα από τα ωραία λογάκια του ποντίφικα δεν έχουμε δει πράξεις που να αλλάζουν την κατάσταση από κανέναν. Και μη μας πείτε ότι ο ποντίφικας δεν έχει τη δύναμη να το κάνει, γιατί θα σας καλέσουμε να αναλογιστείτε τι σημαίνει Βατικανό και τι πολιτική δύναμη έχει η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία στη Δύση.

Η υποκρισία του ποντίφικα θυμίζει την υποκρισία του Γιούνκερ, όταν δήλωνε πριν από μερικά χρόνια ότι δεν υπάρχουν τοίχοι που να μην τους διαβεί ο πρόσφυγας, γι' αυτό και θα πρέπει να τον υποδεχτούμε. Εκτοτε, η ΕΕ «υποδέχτηκε» ένα κύμα μεταναστών, για να αναιρέσει άρον-άρον αυτή την πολιτική (που εφαρμόστηκε πρόσκαιρα) και να σηκώσει τα δικά της τείχη σφραγίζοντας το δρόμο των Δυτικών Βαλκανίων.

Ας σκεφτούμε ότι η ΕΕ δεν εκπλήρωσε ούτε τις αποφάσεις που πήρε για τη

μετεγκατάσταση και επανεγκατάσταση των μεταναστών από Ελλάδα, Ιταλία και τρίτες χώρες. Οι υποσχέσεις για μετεγκατάσταση (μέσα σε δύο χρόνια) 160 χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών από Ελλάδα και Ιταλία το Σεπτέμβρη του 2015, κατέβηκαν στους 98.255 τον Σεπτέμβρη του 2016. Ούτε αυτό το νούμερο πιάστηκε, όμως. Από τους 98.255, όταν έληγε η «διορία» των δύο ετών (το 2017), είχαν μετεγκατασταθεί μόλις 27.695 άτομα (ποσοστό 17.3% της αρχικής «υπόσχεσης»), αριθμός που ανέβηκε στους 31.503 τον Νοέμβρη του 2017. Οι επανεγκαταστάσεις τα πήγαν λίγο καλύτερα, με 18.366 άτομα να έχουν εγκατασταθεί εντός ΕΕ από τρίτες χώρες, από τα 22.504 που ήταν το πλάνο. Η ασυνέπεια στο απόγειό της!

Ο πάπας επεφύλαξε και ένα ανέλπιστο δωράκι στους συριζαίους. «Κάποτε μίλησα με έναν πρωθυπουργό, έναν άνδρα που σέβομαι, θα σας πω το όνομα... Με τον Αλέξη Τσίπρα», είπε. Και συνέχισε: «Μιλώντας γι' αυτό (μετανάστευση) και για τις συμφωνίες, ώστε να παρεμποδιστούν να μπουν στη χώρα, μου εξήγησε τις δυσκολίες. Αλλά στο τέλος, μίλησε από καρδιάς και είπε αυτή τη φράση: "τα ανθρώπινα δικαιώματα έρχονται πριν από τις διεθνείς συμφωνίες". Η φράση αυτή αξίζει το βραβείο Νόμπελ»!

Η συριζαίικη προπαγάνδα δεν έχασε, φυσικά, την ευκαιρία: σκοτώνονται οι διεθνείς ηγέτες ποιος θα πρωτοπροτείνει τον Αλέξη για το Νόμπελ. Αλλοι τον προτείνουν μαζί με τον Ζάεφ για τη Συμφωνία των Πρεσπών, ο πάπας τον προτείνει για την ευαισθησία του έναντι των μεταναστών και προσφύγων!

Ευαισθησία; Σ' αυτή την ευαισθησία Τσίπρας και πάπας ταυτίζονται. Φλυαρούν ακατάπαυστα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ίδια στιγμή που καθαγιάζουν και εφαρμόζουν την κυρίαρχη αντιμεταναστευτική πολιτική.

Η Καθολική Εκκλησία, αιώνες τώρα, πουλάει κοινωνική ευαισθησία. Πουλάει στην κυριολεξία. Μαζεύει δέκα από τους πιστούς της, δίνει ένα για φιλανθρωπικές δράσεις και τα υπόλοιπα είτε τα χρησιμοποιεί για την τρυφηλή ζωή των ταγών της είτε τα επενδύει σε μπίζνες (κάτι ξέρει η Τράπεζα του Βατικανού - θυμηθείτε και τον «Νονό-3» του Κόπολα), που φέρνουν νέα κέρδη. Εχει στήσει ΜΚΟ και για τους πρόσφυγες. Ενδεχομένως παραρτήματα αυτών των ΜΚΟ να έδρασαν ή και να δρουν και στη χώρα μας.

Ο Τσίπρας, από τη μεριά του, έχει γίνει ο καλύτερος συνοριοφύλακας, χωροφύλακας και δεσμοφύλακας της Ευρώπης-φρούριο. Αιχμαλωτίζει τους μετανάστες στο ελληνικό έδαφος. Τους κλείνει σε άθλια στρατόπεδα συγκέντρωσης. Πραγματοποιεί απελάσεις σε όσο γίνεται πιο μεγάλη κλίμακα. Κι όσους καταφέρνουν να πάρουν το χαρτί και να φύγουν από τα νησιά της εξορίας, τους αφήνει στο έλεος της μηκυάδικης φιλανθρωπίας. Τέλειο έργο για λογαριασμό των ιμπεριαλιστών.

Γάζα

Διαδηλώσεις ενάντια στη φτώχεια και καταστολή τους από τη Χαμάς

Εκατοντάδες διαδηλωτές συμμετείχαν στις διαδηλώσεις που οργάνωσε μια νεολαιίστικη οργάνωση στη Γάζα, ενάντια στη φτώχεια, το συνεχώς αυξανόμενο κόστος διαβίωσης και την αύξηση των φόρων. Σύμφωνα με εκπρόσωπο της οργάνωσης, οι διαδηλωτές στράφηκαν με τα συνθήματά τους εξίσου ενάντια στην κυβέρνηση της Χαμάς στη Γάζα και στην Παλαιστινιακή Αρχή, απαιτώντας τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης του παλαιστινιακού λαού στη Γάζα και τη μείωση της ανεργίας. Η αστυνομία της Χαμάς στη Γάζα έσπευσε να καταστείλει τις διαδηλώσεις από τη μέρα που ξεκίνησαν, την Πέμπτη 14 Μάρτη, καταγγέλλοντας ότι πίσω από αυτές βρίσκονται η Παλαιστινιακή Αρχή και ο Αμπάς, που έχει ως στόχο να αποσταθεροποιήσει την κατάσταση στη Γάζα.

Σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Κέντρο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, που πρόσκειται στο Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, στο στρατόπεδο προσφύγων της Τζαμπάλια μονάδες των υπηρεσιών ασφαλείας της Χαμάς είχαν σταθμεύσει στο πιο κεντρικό σημείο του στρατοπέδου όπου θα γινόταν η συγκέντρωση, ενώ την ίδια ώρα οι Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ Κασάμ, ένοπλο σκέλος της Χαμάς, διοργάνωσαν στρατιωτική παρέλαση στο στρατόπεδο. Οταν οι διαδηλωτές ξεκίνησαν να συγκεντρώνονται στο σημείο και πριν προλάβουν να γίνουν πολλοί, η αστυνομία της Χαμάς τους επιτέθηκε με ρόπαλα και δακρυγόνα διαλύοντάς τους, ενώ οπαδοί της Χαμάς κατέφτασαν στο σημείο σηκώνοντας πλακάτ που καλούσαν τον Αμπάς να παραιτηθεί, με στόχο να προκαλέσουν σύγχυση στους διαδηλωτές. Οι δυνάμεις ασφαλείας συνέλαβαν δεκάδες, ανάμεσά τους και πολλούς τραυματίες από το τοπικό νοσοκομείο, όπου είχαν καταφύγει για να ζητήσουν ιατρική βοήθεια με τραύματα από δακρυγόνα και ξυλοδαρμό.

Κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων, που κράτησαν τρεις μέρες, το ΠΚΑΔ κατέγραψε δεκάδες μαρτυρίες θυμάτων και αυτοπτών μαρτύρων για συλλήψεις διαδηλωτών στο σωρό (ανάμεσά τους παιδιά και ηλικιωμένοι) με την κατηγορία ότι συμμετείχαν στις διαδηλώσεις. Κάποιοι από αυτούς συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων, ενώ εκατοντάδες άλλοι συνελήφθησαν στα σπίτια τους από την αστυνομία ή σε αστυνομικά τμήματα όπου κλήθηκαν για ανάκριση, πολλές φορές μέσω τηλεφώνου. Ανάμεσα στους συλληφθέντες ήταν και δημοσιογράφοι που κάλυπταν τις διαδηλώσεις, καθώς και προσωπικό ανθρωπιστικών οργανώσεων που δρουν στη Γάζα. Οι συλληφθέντες υπέστησαν σε πολλές περιπτώσεις ξυλοδαρμούς και άλλου είδους βασανιστήρια, με αποτέλεσμα κάποιοι απ' αυτούς να χρειαστεί να μεταφερθούν σε νοσοκομείο για περίθαλψη. Κάποιοι από τους συλληφθέντες απελευθερώθηκαν από την αστυνομία μόνο όταν υπέγραψαν δήλωση ότι δε θα συμμετάσχουν μελλοντικά σε τέτοιου είδους διαδήλωση.

Το ίδιο σκηνικό καταστολής εκτυλίχτηκε στην πόλη της Ράφα, στο στρατόπεδο προσφύγων Αλ Μπίρεχ και αλλού, ενώ στην πόλη Ντέιρ Αλ Μπάλαχ, όπου έγιναν οι πιο μαζικές διαδηλώσεις, οι δυνάμεις ασφαλείας της Χαμάς επέβαλαν απαγόρευση κυκλοφορίας τις βραδινές ώρες. Σύμφωνα με διάφορες πηγές, οι περισσότεροι συλληφθέντες από επιδρομές σε σπίτια ήταν μέλη της Φατάχ.

Η πλειοψηφία των πολιτικών οργανώσεων στη Γάζα, ανάμεσά τους και το ΛΜΑΠ, καταδίκασαν την καταστολή των διαδηλώσεων από τη Χαμάς και την κάλεσαν να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματα των διαδηλωτών. Εκπρόσωπος Τύπου του ΛΜΑΠ δήλωσε: «Ο παλαιστινιακός λαός της Γάζας έχει κάνει μεγάλη υπομονή τα 12 χρόνια του ισραηλινού αποκλεισμού της Γάζας. Εμείς στηρίζουμε τις διαδηλώσεις. Ο λαός έχει το δικαίωμα να εκφράζεται. Ολοι ζούμε υπό κατοχή και οι θυσίες του λαού πρέπει να γίνονται σεβαστές».

Θορυβημένη από τις αντιδράσεις που προκάλεσε η καταστολή των διαδηλώσεων, η Χαμάς έσπευσε να βγάλει ανακοίνωση, στην οποία καταδικάζει τη βίαιη καταστολή των διαδηλώσεων, θεωρεί δίκαια τα αιτήματα των διαδηλωτών, και προβάλλει ως πρόσχημα για την καταστολή την προσπάθεια να αποτρέψει μια κατάσταση χάους και ανασφάλειας, παρόμοια με αυτή που επικράτησε στη Γάζα μετά τις εκλογές του 2006 και μέχρι να αναλάβει τη διακυβέρνηση της περιοχής η Χαμάς το 2007, μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα του Νταχλάν. Παράλληλα, κάλεσε τις δυνάμεις ασφαλείας να αποζημιώσουν τους κατοίκους των περιοχών που υπέστησαν υλικές ζημιές από τις διαδηλώσεις.

Παρά το γεγονός ότι η Χαμάς αποτελεί την αιχμή του δόρατος της Παλαιστινιακής Αντίστασης, παραμένει ένα αστικό πολιτικό κόμμα που κυβερνά τη Γάζα υπό την πίεση του αποκλεισμού από το Ισραήλ, την Παλαιστινιακή Αρχή και την Αίγυπτο, καθώς και της υποχώρησης του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού. Δεν είναι η πρώτη φορά που χρησιμοποιεί την καταστολή ενάντια σε διαδηλώσεις εναντίον της και σίγουρα δε θα είναι η τελευταία. Αν υπάρχει μια πιθανότητα οι διαδηλώσεις στη Γάζα να λειτουργήσουν τελικά προς όφελος του Αμπάς και να αδυνατίσουν το μέτωπο του παλαιστινιακού λαού στη Γάζα ενάντια στους σιωνιστές, τότε η βίαιη καταστολή τους από τη Χαμάς εξυπηρετεί τον Αμπάς και τους σιωνιστές πολύ πιο αποτελεσματικά.

Αυξάνεται η αμερικάνικη πίεση στον Ερντογάν

Σαν να μην του έφταναν του Ερντογάν οι άκρως συμβολικές ήττες σε Ιστανμπούλ και Αγκυρα, ήρθε και ένα μπαράζ δηλώσεων αμερικανών επισήμων να του βάλει το μαχαίρι στο λαιμό. Οι Αμερικανοί απαιτούν να ακυρώσει το πρόγραμμα αγοράς ρωσικών πυραύλων S-400, απειλώντας ότι θα ακυρώσουν το πρόγραμμα πώλησης στην Τουρκία μαχητικών αεροσκαφών νέας γενιάς F-35, το οποίο προς το παρόν έχουν παγώσει.

Ο εκπρόσωπος του Πενταγώνου, συνταγματάρχης Μάικ Αντριους, δήλωσε στο CNN ότι κάθε συναλλαγή σχετική με τα F-35 σταματά μέχρι η Τουρκία να πάρει μια σαφή απόφαση παραίτησης από την παράδοση των S-400. Εξήγησε, μάλιστα, το λόγο: το ραντάρ του ρωσικού πυραυλικού συστήματος θα μάθει πώς να παρακολουθεί και να εντοπίζει το F-35, μειώνοντας έτσι την υπεροχή του αμερικάνικου μαχητικού έναντι των ρωσικών όπλων. Ακολούθησε ο υπουργός Αμυνας Πάτρικ Σάναχαν που πρότεινε στην Τουρκία να αγοράσει «πακέτο» F-35 και αμερικανικούς πυραύλους Patriot, για να κλείσει το μπαράζ ο αντιπρόεδρος Μάικ Πενς που δήλωσε ότι η Τουρκία «πρέπει να επιλέξει αν θέλει να παραμείνει σύμμαχος στο ΝΑΤΟ ή να διακινδυνεύσει αυτή την εταιρική σχέση της».

Αργεντινή: Στο δρόμο του... Γολγοθά!

Το τέλος της σοσιαλδημοκρατικής αυταπάτης στην Αργεντινή, με τη νίκη του δεξιού πρώην δημάρχου του Μπουένος Αιρες, Μαουρίτσιο Μάκρι, (κέρδισε το 51,4% των ψήφων στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών του 2015, μετά από πολύχρονη κυριαρχία του ζεύγους Κίρχνερ), δε σήμανε και το τέλος των βασάνων του αργεντίνικου λαού. Η έκρηξη του πληθωρισμού και η όξυνση της οικονομικής κρίσης οδήγησε τη χώρα ξανά στις «αγκάλες» του ΔΝΤ, από το οποίο ζήτησε και πήρε δάνειο 50 δισ. δολαρίων, από το οποίο σήμερα εξακολουθεί να χρωστάει 20,2 δισ. SDR (είναι το νόμισμα του ΔΝΤ) ή 28 δισ. δολάρια.

Ο δε Μάκρι, εξακολουθεί να υποβάλλει τον πληθυσμό στο μαρτύριο της σταγόνας, ζητώντας του να αντέξει, γιατί αυτός «είναι σίγουρος γι' αυτά που κάνει». Η σιγουριά του, όμως, δεν απέτρεψε την αύξηση της επίσημα καταγεγραμμένης φτώχειας στο 32% (το ένα τρίτο του πληθυσμού δηλαδή) το δεύτερο εξάμηνο του 2018, ούτε την πρόβλεψη του ΔΝΤ για μείωση του ΑΕΠ το 2019 (κατά 1.6%).

Το τρις εξαμαρτείν...

Αν το «δις εξαμαρτείν» δεν ταιριάζει σε «σοφό άνδρα», τότε το «τρις» πώς θα το χαρακτηρίζατε; Για τη βρετανίδα πρωθυπουργό, όμως, δεν υπάρχουν τέτοιοι προβληματισμοί. Γι' αυτό και δε δίστασε να καταθέσει για τρίτη φορά στο βρετανικό κοινοβούλιο τη συμφωνία που κατέληξε με την ΕΕ, γνωρίζοντας ότι θα φάει μία ακόμα «χυλόπιτα». Και την έφαγε. Στην ψηφοφορία που έγινε την ημέρα που υποτίθεται ότι θα πραγματοποιούνταν το Brexit (την Παρασκευή 29 Μάρτη), 344 βουλευτές ψήφισαν κατά της συμφωνίας, έναντι 286 που ψήφισαν υπέρ. Τι κι αν μειώθηκε η διαφορά στους 58 (από 149 που ήταν στη δεύτερη ψηφοφορία και 230 στην πρώτη); Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Η παράταση που δίνει η ΕΕ δε θα είναι πλέον η 22η Μάη αλλά η 12η Απρίλη.

Μέχρι τότε, η Μέι θα πρέπει να καταθέσει την πρότασή της στην ΕΕ, η οποία φαίνεται να είναι μια ακόμα παράταση της ημερομηνίας εξόδου. Μια παράταση, όμως, που δε θα πρέπει να πηγαίνει πέραν της 22ης Μάη, για να μην αναγκαστεί η Βρετανία να συμμετάσχει στις Ευρωεκλογές και να ξεφτιλιστεί τελείως το πολιτικό της σύστημα!

Μέχρι στιγμής ισχύει αυτό που είπε ο Γιούνκερ. Η Βρετανία θυμίζει τη «Σφίγγα» σε σχέση με τις προθέσεις της. Κανείς δε γνωρίζει πού θα καταλήξει αυτό το αδιέξοδο που ολοένα και βαθαίνει. Ενδεχομένως, την τελευταία στιγμή να αποφασιστεί η πολυπόθητη τελωνειακή συμφωνία, όμως για την ώρα όλες οι προτάσεις απεμπλοκής από το αδιέξοδο έχουν απορριφθεί από τη Βουλή των Κοινοτήτων.

Την περασμένη Δευτέρα, απορρίφθηκαν και οι τέσσερις εναλλακτικές επιλογές στη συμφωνία αποχώρησης, που περιελάμβαναν νέο δημοψήφισμα ή μόνιμη τελωνειακή ένωση. Οι φωνές των καπιταλιστών, να σταματήσει το τσίρκο των πολιτικών τους εκπροσώπων, δεν έχουν ακόμα εισακουστεί. Οταν όμως το μαχαίρι φτάσει στο κόκαλο, ο καθένας θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του. Και τότε θα δούμε πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, το Brexit έχει μετατραπεί σε κωμωδία που ταλανίζει το βρετανικό πολιτικό σύστημα.

Οι τελευταίες εξελίξεις την ώρα που εμείς κλείναμε ύλη (τη στιγμή που μας διαβάζετε το πιθανότερο είναι πως θα έχουν υπάρξει καινούργιες, γιατί η χρονική πίεση είναι μεγάλη) είχαν ως εξής.

Η Μέι «έριξε τα μούτρα της» και ζήτησε συνάντηση με τον Κόρμπιν, προκειμένου η ίδια με όσους βουλευτές της έχουν απομείνει και οι Εργατικοί να καταλήξουν σε συμφωνία και να τη στηρίξουν από κοινού στη Βουλή. Ο Κόρμπιν, παρά τις αντίθετες φωνές που ακούστηκαν από Εργατικούς, που ζητούσαν να βάλει ως προκαταρκτικό όρο την πραγματοποίηση επικυρωτικού δημοψηφίσματος, πήγε στη συνάντηση. Η συνάντηση έγινε την Τετάρτη και χαρακτηρίστηκε «εποικοδομητική». Ολόκληρη την Πέμπτη οι διαπραγματευτικές ομάδες των Τόρηδων και των Εργατικών θα διεξήγαγαν εντατικές διαπραγματεύσεις για να δουν αν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία, ώστε να την πάνε αμέσως στη Βουλή.

Η Βουλή κατέγραψε ισοπαλία (310-310) στην ψηφοφορία επί πρότασης για ένα τρίτο γύρο ενδεικτικών ψηφοφοριών την ερχόμενη Δευτέρα. Ο «σπίκερ» (έτσι ονομάζεται ο πρόεδρος) Τζον Μπέρκοου έδωσε τη λύση, προσθέτοντας τη δική του 311η ψήφο στο «όχι». Πρόλαβαν, όμως, να ψηφίσουν (με ψήφους 315 έναντι 310) μια διακομματική πρόταση την οποία κατέθεσε βουλευτίνα των Εργατικών, η οποία υποχρεώνει τη Μέι να ζητήσει παράταση της εξόδου πέραν της 12ης Απρίλη, ώστε να εκλείψει ο κίνδυνος ενός «άτακτου» Brexit εκείνη την ημέρα. Οι καπιταλιστές ψιλοανάσαναν, αν και το μαρτύριό τους συνεχίζεται.

Από την πλευρά της ΕΕ προειδοποιούν πως ένα αίτημα για μεγάλη αναβολή του Brexit πρέπει να είναι «επαρκώς αιτιολογημένο». Προφανώς, δε θέλουν μετά από ένα χρόνο να ξαναπεράσουν τα ίδια, αλλά θέλουν να υπάρχει μια βασική συμφωνία Τόρηδων-Εργατικών. Ο Γιούνκερ επανέλαβε ότι μπορεί να γίνει αποδεκτή μόνο μια παράταση μέχρι τις 22 Μάη. Αν θέλουν μεγαλύτερη, θα πρέπει να συμμετάσχουν στις Ευρωεκλογές.

στο ψαχνό

Τσιράκια

«Φόλα» συριζαίος αρθρογράφος, παλαιό στέλεχος του Συγκροτήματος Λαμπράκη (Γ. Λακόπουλος), απ' αυτούς που δίνουν καθημερινή μάχη στο Διαδίκτυο για ν' αποδείξουν ότι ο Τσίπρας είναι «άχαστος», έγραψε μέσα στη βδομάδα ένα εκπληκτικού κυνισμού κείμενο με τον χαρακτηριστικό τίτλο: *«Κι όμως η υποψηφιότητα Κόκκαλη είναι κίνηση ματ του Τσίπρα. Τρίζουν σκελετοί στα ντουλάπια ΝΔ και Κινάλ»*.

Σύμφωνα με τον αρθρογράφο, «δεν είναι καλό να παίρνουν τα ηνία της πολιτικής αντιπαράθεσης οι επιχειρηματίες», αλλά αυτό συμβαίνει. Κι αυτό που παρακολουθούμε τις τελευταίες μέρες, μετά την ανακοίνωση της υποψηφιότητας Κόκκαλη με τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι *«μια οικονομική διαφορά για ένα γήπεδο και μια ΠΑΕ (να) μεταφέρεται -από πολιτικούς- στο κέντρο της πολιτικής σκηνής»*.

***«Η πολιτική εμπλοκή Κόκκαλη»*, γράφει ο αρθρογράφος *«προκλήθηκε από την προγενέστερη εμφανή πολιτική δράση Μαρινάκη»*. Και συνεχίζει: *«Η σύνδεσή τους με αντίπαλες παρατάξεις θα συμπαρασύρει ολόκληρα κόμματα. Εν προκειμένω τη ΝΔ και το Κινάλ»*. Γιατί όχι και τον ΣΥΡΙΖΑ; Σύμφωνα με τον αρθρογράφο *«στο τέλος της μονομαχίας, αυτός που θα μείνει να ατενίζει τις καπνισμένες κάννες θα είναι ο Αλέξης Τσίπρας – πρωτοβουλίες του οποίου μετέφεραν την διαμάχη στο κέντρο της πολιτικής σκηνής»*!**

Είπαμε, ο Τσίπρας είναι «άχαστος», γι' αυτό και δε θα μας απασχολήσει το... πρωτότυπο επιχείρημα ότι από τον πόλεμο Μαρινάκη-Κόκκαλη θα ζημιωθούν ΝΔ και ΚΙΝΑΛ, αλλά όχι και ο ΣΥΡΙΖΑ. Εκείνο που θα μας απασχολήσει είναι η κυνική ομολογία ότι ο Τσίπρας κατέφυγε στον Κόκκαλη, προκειμένου να αντιμετωπίσει τον πόλεμο που του κάνει ο Μητσοτάκης *«με την υποστήριξη του εφοπλιστή, μιντιάρχη και αθλητικού παράγοντα Βαγγέλη Μαρινάκη -σε συνέργεια με το συγκρότημα Αλαφούζου»*. Ετσι ακριβώς το γράφει: αφού ο Μητσοτάκης κατέφυγε στον Μαρινάκη, *«μοιραία θα ακολουθούσε η απάντηση με τον ίδιο τρόπο»*, μόνο που *«δεν είναι καλό για τον πρόεδρο της ΝΔ ότι έρχεται με την υπογραφή του Σωκράτη Κόκκαλη»*.

Διότι ο Κόκκαλης ξέρει πολλά για πρόσωπα και κόμματα και από τη στιγμή που *«το αφεντικό της Ιντρακόμ, αποφάσισε πρόσφατα να εγκαταλείψει την αυτο-συνταξιοδότησή του και να ζωστεί τα άρματα για να υπερασπιστεί τα συμφέροντά του, η υποψηφιότητα του γιου του με τον ΣΥΡΙΖΑ, δίνει άλλες διαστάσεις στις παρεμβάσεις του»*, με αποτέλεσμα *«ο τρόμος είναι διάχυτος στη ΝΔ και το Κινάλ, καθώς στις ντουλάπες τους τρίζουν σκελετοί. Πολλά στελέχη τους τον μόνο που δεν θα ήθελαν να βρουν μπροστά τους είναι ο Κόκκαλης»*!

Ο κυνισμός κορυφώνεται: *«Είναι η πρώτη φορά πάντως στη θητεία του Αλέξη Τσίπρα ως Πρωθυπουργού που εμπλέκεται στο πολιτικό παιχνίδι ένας ισχυρός παράγων της διαπλοκής ως αποτέλεσμα δικών του χειρισμών. Ως τώρα οι πολιτικολογούντες ισχυροί του χρήματος ήταν αποκλειστικά εχθροί του. Ωστόσο είναι φανερό ότι μόνο στεναχωρημένος δεν πρέπει να είναι επειδή πλάκωσε το ιππικό. Κατά πάσα πιθανότητα σε καλό θα του βγει καθώς οι αντίπαλοι του είναι αυτοί που έχουν λόγους να φοβούνται...»*.

Τα αστικά κόμματα χρησιμοποιούνται ως οχήματα μάχης για να λύσουν τις διαφορές τους καπιταλιστικοί όμιλοι. Μαρινάκη εσείς; Κόκκαλη εμείς. *«Προφανώς ο Μαρινάκης δεν είναι εύκολος αντίπαλος. Αλλά ο παλιός είναι αλλιώς. Και επιπλέον το άλογο στο οποίο ποντάρει ο άρχων του Μεγάλου Λιμανιού κουτσαίνει»*.

Πώς λένε αυτούς που παίζουν το ρόλο του οχήματος; Τσιράκια.

Αυτή τη φορά δεν είχαμε «κάντε όλοι ένα βήμα πίσω» (για να μείνω μόνη μου μπροστά). Το διαφημιστικό «κόνσεπτ» προέβλεπε φωτογράφιση σ' ένα μπαλκόνι της Περιφέρειας με φόντο ένα κομμάτι της Αθήνας (του λόφου της Ακρόπολης συμπεριλαμβανόμενου). Ορισμένοι υποψήφιοι περιφερειακοί σύμβουλοι τοποθετήθηκαν σκόπιμα μπροστά, καθιστοί, όπως γίνεται στις φωτογραφίσεις των αθλητικών ομάδων μετά από μια μεγάλη νίκη. Οταν οι παίκτες φωτογραφίζονται περιστοιχιζόμενοι από όλο το «σταφ» της ομάδας, αποδίδοντας τιμή στους αφανείς, αυτούς που βοηθούν για να είναι η ομάδα έτοιμη να πιάσει τους στόχους της μέσα στον αγωνιστικό χώρο. Και η ενδυμασία έπρεπε να είναι πρόχειρη, καθημερινή, ενδυμασία εργασίας. Βέβαια, το one woman show συνεχίζεται παράλληλα, με διαφημιστικά βίντεο και τηλεοπτικές παρουσίες. Ομως φέτος θα δούμε μπόλικες πινελιές «συλλογικότητας». Είπαμε, αυτό προβλέπει το διαφημιστικό «κόνσεπτ», καθώς το ατομικό προφίλ της Δούρου έχει πληγεί και χρειάζεται μερεμέτισμα.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Κυνισμός και αναλγησία

«Υπάρχει πάντα ρίσκο όταν παίρνεις δάνειο για σπίτι, μπορεί να το χάσεις», δήλωσε ο Τσακαλώτος. Δε θα θυμίσουμε το «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη», που φούσκωσε τα πανιά του ΣΥΡΙΖΑ και τον οδήγησε στην εξουσία το 2015. Ούτε θα «ψειρίσουμε» την έννοια του ρίσκου, θυμίζοντας πως όσοι δεν μπορούν να αποπληρώσουν στεγαστικά δάνεια δεν έκαναν μπίζνες και έχασαν, αλλά χτυπήθηκαν από την κρίση και από τη μνημονιακή πολιτική, με την οποία οι αστικές κυβερνήσεις (συμπεριλαμβανόμενων των κυβερνήσεων του ΣΥΡΙΖΑ) διαχειρίστηκαν την κρίση, προς όφελος του κεφαλαίου και σε βάρος των εργαζόμενων λαϊκών στρωμάτων. Θα σταθούμε, μόνο, στο ζήτημα της κατοικίας.

Ο Τσακαλώτος δεν αγνοεί ότι η δαπάνη στέγασης περιλαμβάνεται στην αξία της εργατικής δύναμης. Στην Ελλάδα, εδώ και δεκαετίες, τα έξοδα στέγασης της εργατικής οικογένειας έχουν τεχνηέντως φορτωθεί στα εγαζόμενα μέλη αυτής της οικογένειας, μέσω της πολιτικής της ιδιόκτητης στέγης. Αντί στο ύψος του μεροκάματου να υπολογίζονται και τα έξοδα στέγασης της εργατικής οικογένειας, με την απόκτηση ιδιόκτητης στέγης (στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, με τραπεζικό δανεισμό) αυτά τα έξοδα τα σηκώνει η ίδια η εργατική οικογένεια. Οταν λοιπόν ξέσπασε η κρίση και άρχισαν να εφαρμόζονται τα μνημονιακά μέτρα διαχείρισής της, κάποιες οικογένειες βρέθηκαν ξαφνικά σε αδυναμία να εξυπηρετήσουν τα στεγαστικά δάνεια που είχαν πάρει. Ετσι, ένα τμήμα της εργατικής τάξης και των άλλων εργαζόμενων στρωμάτων, βγαίνει διπλά χαμένο από την κρίση. Αυτό που δήλωσε ο Τσακαλώτος, περί ρίσκου, είναι απλά μια επίδειξη τεχνοκρατικού κυνισμού και κοινωνικής αναλγησίας.

Ασχετίδης

Ο ίδιος ο Ζόραν Ζάεφ επιβεβαίωσε ότι πρότεινε στον Τσίπρα το όνομα «Μακεδονία του Ιλιντεν», το οποίο αυτός αποδέχτηκε, αλλά έκανε πίσω μετά από αντιδράσεις της ελληνικής αντιπολίτευσης. Ουδείς (και κυρίως ο Τσίπρας) τόλμησε να διαψεύσει τον μακεδόνα πρωθυπουργό. Τότε που είχε προκύψει το ζήτημα, όμως, οι Τσιπραίοι έσκιζαν τα ρούχα τους ότι ουδέποτε τέθηκε τέτοιο ζήτημα από πλευράς Τσίπρα. Κι ας τον διέψευδαν ο Μητσοτάκης και η Γεννηματά, που δήλωναν ότι ο Τσίπρας τους έκανε τέτοια πρόταση.

Είχαμε γράψει τότε, ότι ο Τσίπρας είναι απλώς άσχετος, ιστορικά αγράμματος. Εμάς δε θα μας «χαλούσε» καθόλου το όνομα Μακεδονία του Ιλιντεν, όμως για τον ελληνικό εθνικισμό αυτό θα ήταν casus belli. Διότι η επανάσταση του Ιλιντεν είναι για τους Σλαβομακεδόνες ό,τι η επανάσταση του 1821 για τους Ελληνες. Το έθνος τους ξεσηκώθηκε ένοπλα ενάντια στην οθωμανική αυτοκρατορία, με ιδέες πολύ πιο προωθημένες κοινωνικά από τις ιδέες του ελληνικού 1821. Ο Τσίπρας τα αγνοούσε όλ' αυτά. Αν τα ήξερε, δε θα δεχόταν την πρόταση του Ζάεφ, γιατί είναι και αυτός εκπρόσωπος του ελληνικού εθνικισμού. Οταν ήρθε στην Αθήνα και κατάλαβε τη γκάφα του, τα μάζεψε αμέσως.

Να τη χαίρεστε

Η Σεμίνα Διγενή υποψήφια ευρωβουλευτής του Περισσού. Ηταν γνωστές οι σχέσεις της με το εν λόγω κόμμα, όμως θα θέλαμε να θυμίσουμε ένα πρόσφα-

Αποκαλυπτήρια

Η ιστορικός Φωτεινή Τομαή παραθέτει στα «Νέα» (29.3.19) τηλεφωνική επικοινωνία Ρούσβελτ-Τσόρτσιλ το 1945, σχετικά με την ονομασία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο πλαίσιο της Γιουγκοσλάβικης Ομοσπονδίας. Η συνομιλία έχει καταχωριστεί στα αμερικανικά διπλωματικά αρχεία, γράφει η Τομαή. Επομένως, η γνησιότητά της δεν αμφισβητείται.

«Δεν είναι αδικία για τους συμμάχους μας Ελληνες;», ρώτησε ο Ρούσβελτ. «Μπορεί, αλλά πρέπει να κρατάμε τον Τίτο μακριά από τον Στάλιν! Ας μην τον δυσαρεστήσουμε», απάντησε ο Τσόρτσιλ. Προφανώς, ο Ρούσβελτ αγνοούσε αυτό που γνώριζε ο Τσόρτσιλ. Οτι δηλαδή ο Τίτο είχε προσεγγιστεί από τη Βρετανία και μάλλον είχε στρατολογηθεί, με αντάλλαγμα να καταστεί ο βαλκανιάρχης της. Δυο χρόνια αργότερα, χάρη στην ελληνική επανάσταση και στην ανάπτυξη του αγώνα του ΔΣΕ, οι Βρετανοί αναγκάζονται να εγκαταλείψουν κακήν-κακώς την Ελλάδα, το προπύργιό τους στα Βαλκάνια. Οι Αμερικανοί παίρνουν τη θέση τους. Ως «προίκα» δεν παίρνουν μόνο το σύστημα του ελληνικού μοναρχοφασισμού, αλλά και τον Τίτο. Ο οποίος καρφώνει πισώπλατα το μαχαίρι στη δημοκρατική Ελλάδα (όπως έγραφε ο Νίκος Ζαχαριάδης), κλείνοντας τα σύνορα και εμποδίζοντας και τους ελιγμούς του ΔΣΕ και τη μεταφορά στρατιωτικής βοήθειας στους αντάρτες.

Βρετανοί και Αμερικανοί δεν έδιναν δεκάρα για το αν μια Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας θα ονομαζόταν Μακεδονία ή αν το όνομα θα παρέμενε αποκλειστικό προνόμιο του ελληνικού εθνικισμού. Ομως τον Τίτο τον είχαν από τότε στρατολογήσει οι Βρετανοί (μάλλον στη διάρκεια της κατοχής). Κάτι τέτοια στοιχεία δικαιώνουν απόλυτα τις καταγγελίες του Στάλιν, του ΚΚΣΕ και της Κομινφόρμ.

το γεγονός. Η Διγενή ήταν απ' αυτούς που υπέγραψαν κείμενο ζητώντας δημοψήφισμα για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Η εξ αυτών Αφροδίτη Μάνου ήταν και ομιλήτρια στο τελευταίο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Αθήνας. Αρκεί να αναφέρουμε δυο ονόματα απ' αυτά που συνυπέγραψαν τη δήλωση: Φραγκούλης Φράγκος και Στέλιος Παπαθεμελής!

Να τον χαίρονται

Ενας άλλος υποψήφιος του Περισσού, ο προπονητής στίβου Ιγκόρ Πομάσκι είναι απ' αυτούς που δημιούργησαν το «θαύμα του ελληνικού στίβου». Ενας άλλος ήταν ο περιβόητος Τζέκος. Σε μια συνέντευξή του θυμόμαστε τον Πομάσκι να λέει ότι κακώς τον κατηγορούν ότι φτιάχνει αθλητές-διάτοντες αστέρες, οι οποίοι εγκαταλείπουν σε μικρές ηλικίες. Η εγκατάλειψη μπορεί να οφείλεται σε διάφορους λόγους, όχι στο ντόπινγκ, έλεγε. Τον θυμόμαστε, ακόμα, να υπερασπίζεται την αθλήτριά του Δεβετζή, από την οποία αφαιρέθηκε ολυμπιακό μετάλλιο διότι κατεψυγμένο δείγμα της βρέθηκε ντοπέ. Υπήρχαν ουσίες που τότε ήταν νόμιμες και μετά έγιναν παράνομες (!) έλεγε ο Πομάσκι. Τέλος, τον θυμόμαστε να υπερασπίζεται την αθλήτριά του Βούλα Παπαχρήστου για τις ρατσιστικές απόψεις της. «Δεν έχει καμιά σχέση με ρατσισμό, λειτούργησε λίγο παιδικά», έλεγε ο Πομάσκι. Κι ας ήταν η άλλη κολλητή με τον Κασιδιάρη. Κι ας δήλωνε ότι ο Κασιδιάρης «εκφράζει τα λόγια του απλού πολίτη μέσα στη Βουλή». Κι ας δικαιολογούσε ακόμα και τις μπουνιές που ο Κασιδιάρης έριξε στην Κανέλλη. Για τον Πομάσκι μέτραγε μόνο ότι ήταν αθλήτριά του και μπορούσε να κερδίσει μετάλλια.

Κάρφαροι

Ο καραμανλικός Μανώλης Κοττάκης ανέλαβε και πάλι από τις στήλες της δεξιάς «Δημοκρατίας» να θυμίσει μερικές αλήθειες καρφώνοντας τη ΝΔ για την επίθεσή της στην υποψηφιότητα Πέτρου Κόκκαλη με τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο Σωκράτης Κόκκαλης έριξε τον Κ. Μητσοτάκη το 1993, γράφει. Οχι μόνος του, όμως, αλλά μαζί με τους «άλλους τέσσερις ολιγάρχες». Ομως «κάποιοι οικείοι τους και συνεργάτες τους βρήκαν θέση στα φιλόξενα ψηφοδέλτια της ΝΔ» (εννοεί τον γιο του Ψυχάρη - και όχι μόνο). Υπενθυμίζει, ακόμα ότι ο Κόκκαλης «στη διαδρομή του χρόνου αποκατέστησε σχέσεις με κορυφαία στελέχη της ΝΔ» και πως κάποιοι «σιωπούσαν αιδημόνως όταν ο Κώστας Καραμανλής είχε κηρύξει ανένδοτο κατά του επιχειρηματία για την ανάθεση-σκάνδαλο των ψηφιακών» (τον Σαμαρά εννοεί). Τέλος, θυμίζει με νόημα ότι ο Π. Κόκκαλης που σήμερα πολιτεύεται με τον ΣΥΡΙΖΑ, τον Μάη του 2014 πολιτεύθηκε με τον συνδυασμό του Μώραλη στον Πειραιά (καρφί για τις σχέσεις Μητσοτάκη-Μαρινάκη). «Να θεωρείς κάποιον διαπλεκόμενο επειδή άλλαξε στρατόπεδο και από το δικό σου πήγε στο απέναντι, αυτό δεν συνιστά επιχειρηματολογία», σημειώνει με νόημα. Και προειδοποιεί: «Δεν θέλω να δω τον Τσίπρα αύριο να εκμεταλλεύεται τις υπερβολές των νεοφιλεύθερων ολιγαρχών και να μας βγαίνει από πάνω» (ακόμα πιο μεγάλο καρφί για τις σχέσεις Μητσοτάκη-Μαρινάκη).

Παρουσία με νόημα

Σύμφωνα με τον υφυπουργό Μπάρκα, μέγα... οικονομολόγο, ως γνωστόν, οι προβλέψεις της ΤτΕ για επιβράδυνση κι αυτής ακόμα της αναιμικής ανάπτυξης δεν έχουν καμιά σημασία, γιατί ο Στουρνάρας «είναι οπαδός του δόγματος που έλεγε ότι η ανάπτυξη στη χώρα μας θα έρθει μέσα από τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, μέσα από ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στη βάση ενός υποτιμημένου φθηνού εργατικού δυναμικού, αφήγημα που έχει καταρρεύσει» και επιπλέον «δεν σέβεται τον ρόλο του ως κεντρικού τραπεζίτη αλλά πράττει πολιτικά, ενώ έχει πέσει πάρα πολλές φορές έξω στις προβλέψεις του».

Ο Τσακαλώτος, πάντως, παρακολούθησε την ομιλία Στουρνάρα από την πρώτη γραμμή των εδράνων στην πολυτελή αίθουσα της ΤτΕ και δεν προέβη σε οποιοδήποτε αρνητικό σχόλιο. Η παρουσία του εκεί και η χειραψία με τον Στουρνάρα είχε το νόημά της, μετά τα τελευταία γεγονότα (δηλώσεις Πολάκη και Τζανακόπουλου). Να θυμίσουμε μόνο πως την αρμοδιότητα των τραπεζών δεν την έχει ο Τσακαλώτος, αλλά ο... Φλαμπουράρης. Ο Τσακαλώτος εκπροσωπεί το δημόσιο ως μέτοχο της ΤτΕ, αλλά η παρουσία του κάθε άλλο παρά υποχρεωτική ήταν.

Φλύκταινες

Φλύκταινες βγάζει ο Πρετεντεράκος με τους ευρωπαίους σοσιαλδημοκράτες που έρχονται στην Ελλάδα και βγάζουν αντιδεξιές κορόνες. Τι να μας πει ο Τίμερμανς, γράφει, όταν το κόμμα του τα είκοσι ένα από τα τριάντα χρόνια μέχρι το 2017 έχει κυβερνήσει την Ολλανδία μαζί με τη Δεξιά; Τι να μας πει ο Μπούλμαν, όταν το κόμμα του κυβερνά στη Γερμανία παρέα με τη Μέρκελ και τον Ζεεχόφερ;

Δίκιο έχει, αλλά δεν μπορεί να κάνει τίποτα με τη... διαφορά φάσης. Στην Ευρώπη η σοσιαλδημοκρατία προσπαθεί να ξεπλυθεί παριστάνοντας την... αντινεοφιλελεύθερη (μπας και καταφέρει και ανακάμψει). Στην Ελλάδα, όμως, «μυρίζει» εξουσία για τη Δεξιά, η οποία για να κυβερνήσει έχει ανάγκη το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ. Αμα δε γίνει αυτό, τότε ο Κούλης θα μείνει με την εντολή στο χέρι.

ZOOM

Απειροι λόγοι για να γυρίσουμε την πλάτη στις κάλπες τους

Ας ξεκινήσουμε από τα ζητήματα αρχών. Αν οι εκλογές μπορούσαν ν' αλλάξουν τον κόσμο θα ήταν παράνομες, έγραψε κάποτε ο Μαρξ, χωρίς σε καμιά περίπτωση να εννοεί πως οι κομμουνιστές δεν πρέπει να έχουν καμιά σχέση με τις εκλογικές διαδικασίες της αστικής δημοκρατίας. Ο Μαρξ σύστηνε τη χρησιμοποίηση όλων των μορφών αγώνα, ακόμα και του κοινοβουλευτικού αγώνα, φτάνει αυτός να ανταποκρινόταν στα καθήκοντα του προλεταριάτου τη δεδομένη ιστορική στιγμή.

Από τις θέσεις των κλασικών του μαρξισμού κάποιοι πήραν το δεύτερο μισό και παρουσίασαν μια καρικατούρα μαρξισμού που έχει στο κέντρο της το «πάση θυσία συμμετοχή» στις αστικές εκλογές (κοινοβουλευτικές, ευρωκοινοβουλευτικές, δημοτικές). Και χωρίς κριτική του αστικού κοινοβουλευτισμού αυτού καθεαυτού, αλλά με κριτική μόνο των αστικών κομμάτων (πολιτικών αντιπάλων στο εκλογικό πεδίο). Για κάτι τέτοιους «αριστερούς» ισχύουν στο ακέραιο τα λόγια του Λένιν: *«Εξ επαγγέλματος υπουργοί και βουλευτές, προδότες του προλεταριάτου και "επιχειρηματίες" σοσιαλιστές των ημερών μας παραχώρησαν την κριτική του κοινοβουλευτισμού αποκλειστικά στους αναρχικούς και πάνω σ' αυτή την περίεργα λογική βάση κήρυξαν "αναρχισμό" κάθε κριτική του κοινοβουλευτισμού!»*.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, αυτούς τους μαρξιστές της δεκάρας να απολαμβάνουν τον εκλογικό τους οίστρο και ας δούμε τα πραγματικά κοινωνικά και πολιτικά δεδομένα της περιόδου που διανύουμε, ξεκινώντας από τα γενικά και περνώντας στα ειδικά.

◆ Το προλεταριάτο διανύει μια μακρά περίοδο πολιτικής εξάρτησης από τα αστικά κόμματα. Οχι μόνο δεν έχει εμφανίσει τάσεις αυθόρμητης απεξάρτησης από την αστική πολιτική, αλλά μετατρέπει την ήττα του στο πεδίο των ταξικών αγώνων μέσω των οποίων υπερασπίζεται τα άμεσα συμφέροντά του, σε ακόμη μεγαλύτερη εξάρτηση από την αστική πολιτική. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που συνέβη κατά τα χρόνια της κρίσης. Πρώτα εμπιστεύτηκε το «λεφτά υπάρχουν» του Παπανδρέου. Μετά από μια περίοδο αμφιβολιών (η πλειοψηφία πίστεψε στην «επαναδιαπραγμάτευση» του Μνημονίου που έταζαν Σαμαράς, Βενιζέλος, Κουβέλης) και αφού μεσολάβησε το δεύτερο Μνημόνιο, εμπιστεύτηκε τον ΣΥΡΙΖΑ που έταζε «κατάργηση των Μνημονίων και των εφαρμοστικών τους νόμων, με ένα νόμο σε ένα άρθρο». Ηρθε η ψυχρολουσία του τρίτου Μνημόνιου και η οργή μεταφράστηκε σε αποχή-ρεκόρ στις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015. Μένει να δούμε τι εκλογικές μετακινήσεις θα καταγραφούν στις αλλεπάλληλες εκλογές του 2019 (ευρωεκλογές, δημοτικές και περιφερειακές, εθνικές).

◆ Η πρωτοπορία του προλεταριάτου δεν κινείται ακόμη στην κατεύθυνση της ανεξάρτητης πολιτικής της συγκρότησης, αλλά ακολουθεί το γενικό ρεύμα, που μοιραία τη μετατρέπει και αυτή σε παρακολούθημα της αστικής πολιτικής.

◆ Η πλειοψηφία του προλεταριάτου υπέστη ένα μεγάλο σοκ καθώς είχε εναποθέσει ελπίδες στον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος πρόβαλε σαν αριστερή πολιτική δύναμη, ιστορικά ταυτισμένη, δήθεν, με τα συμφέροντα των εργαζόμενων. Η οργή και η αποστασιοποίηση, εξαιτίας αυτού του σοκ, περιέλαβε και εκείνους που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ το καλοκαίρι του 2015 (απόδειξη τα ισχνά ποσοστά που κατέγραψαν τον Σεπτέμβρη του 2015 και η ακολουθήσασα διάσπασή τους), αλλά και άλλες δυνάμεις που αναφέρονται στην Αριστερά, οι οποίες μπορεί να μην συγχωνεύτηκαν οργανωτικά με τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως συγχωνεύτηκαν -εν όλω ή εν μέρει- πολιτικά, είτε επιδεικνύοντας ανοχή προς τον ΣΥΡΙΖΑ είτε στηρίζοντας πολιτικές πρωτοβουλίες του, όπως το κάλπικο δημοψήφισμα του Ιούλη του 2015. Ο,τι κι αν ειπώθηκε μετά απ' αυτές τις δυνάμεις, η ανοχή ή/και στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ καταγράφηκε κι αυτά δεν ξεχνιούνται στις εκλογικές διαδικασίες.

◆ Εδώ και εφτά χρόνια υπάρχει στην κυριολεξία κοινωνική άπνοια. Οι εργατικές αντιστάσεις στο πέρασμα του μνημονιακού οδοστρωτήρα υπήρξαν αρχικά μαζικές, αλλά πλήρως αναποτελεσματικές, καθώς ελέγχονταν ασφυκτικά από την αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και από τις δυνάμεις της κοινωνικής δημαγωγίας. Το αποτέλεσμα ήταν να καταγράφεται η μια ήττα μετά την άλλη κι αυτό να φέρνει απογοήτευση και ηττοπάθεια, με αποτέλεσμα να φουντώνουν οι τάσεις «ανάθεσης» στην αστική πολιτική και η λογική του «μικρότερου κακού». Δε θυμόμαστε να έχει υπάρξει άλλη τόσο παρατεταμένη περίοδος κοινωνικής άπνοιας από την πτώση της χούντας και μετά. Στις εργατικές συνειδήσεις έχει φωλιάσει η απογοήτευση και η ηττοπάθεια.

◆ Παλαιότερα, όταν ο ελληνικός καπιταλισμός δεν περνούσε τόσο βαθιά κρίση, ένα μικρό μέρος από τα αιτήματα που διατύπωνε το ρεφορμιστικό κίνημα της εργατικής τάξης και το αντίστοιχο της αγροτιάς αντανακλώνταν στα προγράμματα των αστικών κομμάτων και σ' ένα μικρότερο βαθμό σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής. Ηταν τότε που τα δύο μεγάλα αστικά πολιτικά ρεύματα, οι συντηρητικοί και οι σοσιαλδημοκράτες, είχαν πραγματικές διαφορές σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής. Οι διαφορές τους δεν έφταναν, βέβαια, στην αμφισβήτηση του καπιταλισμού, ήταν όμως υπαρκτές.

Πλέον, αυτές οι διαφορές έχουν εκλείψει. Αν δούμε, μάλιστα, τα χρόνια της κρίσης (2010 και μετά), θα διαπιστώσουμε ότι έχει διαμορφωθεί ένα ευρύ μνημονιακό πολιτικό μέτωπο, καθώς με την πάροδο του χρόνου οι πρώην αντιμνημονιακοί (στα λόγια) μετατρέπονταν σε μνημονιακούς (μόλις αναλάμβαναν κυβερνητικές ευθύνες). Ο Σαμαράς αμφισβητούσε το πρώτο Μνημόνιο με τα περιβόητα «Ζάππεια», τα οποία ξέχασε όταν το Νοέμβρη του 2011 αναγκάστηκε να μπει στην κυβέρνηση Παπαδήμου. Μετά, ενόψει των εκλογών του 2012, διαμορφώθηκε το μέτωπο της «επαναδιαπραγμάτευσης», η οποία ξεχάστηκε όταν Σαμαράς, Βενιζέλος και Κουβέλης σχημάτισαν κυβέρνηση. Από τις διαλυτικές τάσεις που αναπτύχθηκαν δημιουργήθηκαν νέα κόμματα (Καμμένος, Θεοδωράκης), ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ ενισχύθηκε από πασόκους. Η αντιμνημονιακή ρητορική φούσκωσε τα πανιά τους, έφερε στην εξουσία ΣΥΡΙΖΑ και Καμμένο, αλλά σ' ένα εξάμηνο είχε ξεφουσκώσει. Τον Ιούλη του 2015 είχαμε τα αποκαλυπτήρια: όλο το κυρίαρχο αστικό πολιτικό φάσμα (ΣΥΡΙΖΑ, πλην 25 βουλευτών, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, ΑΝΕΛ) ψήφισε το τρίτο Μνημόνιο και τους πρώτους εφαρμοστικούς του νόμους.

◆ Οπως προειπώθηκε, στις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015 το καινούργιο στοιχείο ήταν η αποχή-ρεκόρ. Ενα κομμάτι της κοινωνίας αντέδρασε μ' αυτόν τον τρόπο στη διάψευση των ελπίδων του. Οι μισοί ψηφοφόροι έστειλαν μήνυμα σιχασιάς και αποστροφής του πολιτικού συστήματος. Αυτός ήταν ο ελάχιστος κοινός παρονομαστής του 43,43%. Από μελέτη που έκανε τότε η εφημερίδα μας προέκυψε ότι στα μεγάλα προλεταριακά κέντρα. Β' Αθήνας, Β' Πειραιά, Αττική και Α' Θεσσαλονίκης σημειώθηκε η μεγαλύτερη αύξηση της αποχής, σημαντικά πάνω από τον πανελλαδικό μέσο όρο. Αν σκεφτούμε ότι σ' αυτές τις εκλογικές περιφέρειες οι ψηφοφόροι είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία και κάτοικοι, ζήτημα δαπανών μετακίνησης δεν ετίθετο. Η αύξηση της αποχής ήταν καθαρά πολιτική πράξη και είχε ταξικό πρόσημο. Εξέφρασε την αντίθεση προλεταριακών στρωμάτων σ' εκείνη την εκλογική φάρσα. Κι επειδή αυτές οι περιφέρειες είναι οι πιο πολυάνθρωπες, είχαμε το μεγαλύτερο μέρος της αύξησης της αποχής να προέρχεται απ' αυτές (οι τέσσερις προαναφερθείσες περιφέρειες «σήκωσαν» περίπου το 35% της αύξησης της αποχής). Γι' αυτό μιλήσαμε για αποχή με ταξικό πρόσημο.

Από τους ψηφοφόρους που προσήλθαν στις κάλπες, το 81% ψήφισε τα κόμματα που πριν από ένα μήνα είχαν ψηφίσει στη Βουλή το τρίτο Μνημόνιο και τους πρώτους εφαρμοστικούς του νόμους, με την προσθήκη και του Λεβέντη, που εμφανιζόταν ως μνημονιακότερος των παραδοσιακών μνημονιακών. Μ' άλλα λόγια, το συντριπτικά μεγαλύτερο τμήμα των ψηφισάντων εξέφρασε με τρόπο απόλυτα μοιρολατρικό την αποδοχή της ήττας του. Δέχτηκε ότι δεν μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε άλλη πολιτική έξω από αυτή που υπαγορεύουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές και η ντόπια αστική τάξη.

Οσοι έκαναν αποχή (σοβαρό βήμα για πολίτες που πάντοτε αναζητούσαν την «καλύτερη λύση» ανάμεσα στα κοινοβουλευτικά κόμματα) συνειδητοποίησαν (με σοκαριστικό τρόπο) ότι η ψήφος τους δεν έχει καμιά αξία. Οτι δεν αντανακλάται ούτε στο ελάχιστο στην πρακτική πολιτική, όπως αντανακλώνταν παλιότερα, όταν ο ελληνικός καπιταλισμός δεν παράδερνε σε τόσο βαθιά κρίση και οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν του είχαν βάλει το μαχαίρι στο λαιμό. Συνειδητο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Λασπομαχία κι όποιος αντέξει

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι στις εκλογές θα πάμε με λασπομαχία/σκανδαλομαχία. Εν αναμονή των πρώτων διώξεων πολιτικών προσώπων για τη Novartis, που είχαν σχεδιαστεί να είναι το βαρύ πυροβολικό του ΣΥΡΙΖΑ, η αντιπολίτευση πέρασε πρώτη στην επίθεση, ξαναζεσταίνοντας την υπόθεση Πετσίτη. Ηταν τόσο καλοσχεδιασμένη αυτή η αντεπίθεση που κατάφεραν σε χρόνο μηδέν να βγάλουν από την ατζέντα τις διώξεις για τα δάνεια των κομμάτων, τις οποίες οι συριζαίοι προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν σαν επίθεση προφυλακής μέχρι να ξεκινήσει το βαρύ πυροβολικό της Novartis.

Μπορεί ο Τζανακόπουλος να μιλά για «ανύπαρκτο θέμα», όμως μέσα στον ορυμαγδό που έχουν προκαλέσει τα αντιπολιτευόμενα Μέσα και με τις παρεμβολές ατόμων όπως η Ζωή Κωνσταντοπούλου, ο κάθε Τζανακόπουλος ελάχιστα πειστικός ακούγεται. Υπάρχουν, άλλωστε και κάποιοι συριζαίοι που δεν αντέχουν στην πίεση, σαν τον Σάκη Παπαδόπουλο που δήλωσε ότι πρέπει να δώσουν εξηγήσεις «εκείνοι που τον είχαν στενό φίλο», φωτογραφίζοντας τον Παππά. Μπορεί μετά να προσπάθησε να τα μαζέψει (ποιος ξέρει τι του έσουρε από το τηλέφωνο ο Παππάς), αλλά η ζημιά είχε γίνει.

Εκαναν «δουλίτσα» οι άνθρωποι της αντιπολίτευσης. Καταρχάς, ξεσκόνισαν ό,τι βίντεο υπήρχε διαθέσιμο από εκδηλώσεις στο Μαξίμου και στην Κουμουνδούρου και ανακάλυψαν τον Πετσίτη να βρίσκεται πίσω από τον Τσίπρα και δίπλα στον Παππά, είτε στην κατάθεση λουλουδιών στο θυσιαστήριο της Καισαριανής, είτε στους πανηγυρισμούς για το δημοψήφισμα στο Μαξίμου. Εβαλαν και κάποια καινούργια βίντεο (ο Πετσίτης, εκτός των άλλων, είναι και επιδειξιομανής) και έφτιαξαν μια ωραία σαλάτα, ικανή να εξάψει τη φαντασία των θεατών. Το βίντεο με τον «Μανόλο», τυλιγμένο με πετσέτα σε κάποιο κυπριακό spa, να λέει παπάρες, σε συνδυασμό με το βίντεο από το Μαξίμου, με το κεφάλι του Πετσίτη να σημειώνεται με κύκλο σε κάθε καρέ, έχει την επικοινωνιακή του δύναμη.

Ξέρετε γιατί; Γιατί ακόμα κι εκείνος που δε ρέπει στη σκανδαλοθηρία, μπορεί να κάνει μερικές απλές σκέψεις. Αυτός ο άνθρωπος έβγαζε φωτογραφίες στο Μαξίμου και τώρα τον βλέπουμε και σε βίντεο. Αρα, δεν ήταν ένα απλός «εθελοντής», όπως προσπάθησε να τον εμφανίσει αρχικά ο Παππάς. Αν ήταν τέτοιος, δε θα είχε πρόσβαση στο Μαξίμου και στην Κουμουνδούρου, πάντα δίπλα στον Τσίπρα και στους στενούς του συνεργάτες. Ούτε θα συμμετείχε στο γνωστό τζόγο με τα εκλογικά ποσοστά, μαζί με τον Τσίπρα, τον Φλαμπουράρη και τους υπόλοιπους της στενής ηγετικής παρέας του Μαξίμου. Ηταν τσαντοκουβαλητής του Παππά, λέει η Κωνσταντοπούλου και δικαιώνεται, καθώς ο Παππάς πλέον τον βαφτίζει πρώην «συνεργάτη» του, που από το 2016 άρχισε να εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα, σε εταιρίες με τις οποίες η κυβέρνηση βρισκόταν σε σύγκρουση.

Τα διαβάζει ή τ' ακούει αυτά ο πλέον καλόπιστος έναντι του ΣΥΡΙΖΑ και αναρωτιέται. Και πώς κατάφερε αυτό το παιδί από σερβιτόρος να βρεθεί στέλεχος επιχειρήσεων και να σοδειάζει κατοστάρες και διακοσάρες χιλιάδες ευρώ κάθε χρόνο; Με την αξία του ανέβηκε ή επειδή ήταν «εκπρόσωπος υπηρεσιών του μεγάρου Μαξίμου», όπως δηλώνει ο πρώην πρόεδρος της ΔΕΠΑ Κιτσάκος, που δεν είναι κάποιος άχρωμος μάνατζερ, αλλά στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ; Οσο οι συριζαίοι δεν απαντούν σ' αυτό το ερώτημα τόσο η πετσιτιάδα πιάνει τόπο και παράγει αποτελέσματα σε βάρος τους.

Υπάρχει και το άλλο. Ο Πετσίτης (με στοιχεία πλέον) εκπροσωπούσε κύπριους δικηγόρους που είναι «μανούλες» στις off shore εταιρίες. Ενας απ' αυτούς είναι και ο περιβόητος πλέον Αρτέμης Αρτεμίου (στέλεχος του ΑΚΕΛ, πέραν των άλλων). Ο Αρτεμίου είχε συνταξιδέψει με τον Παππά στη Βενεζουέλα, σ' εκείνο το θρυλικό ταξίδι που είχε υποτίθεται ως σκοπό να πουλήσουν αγροτικά προϊόντα και ν' αγοράσουν πετρέλαιο, για λογαριασμό του ομίλου Βαρδινογιάννη (ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν ακόμα στην αντιπολίτευση τότε). Ε, δεν μπορεί να είναι σύμπτωση η σχέση του Πετσίτη με τον Αρτεμίου, με δεδομένες τις σχέσεις Πετσίτη-Παππά και Αρτεμίου-Παππά. Ο Παππάς είναι ο συνδετικός ιστός των άλλων δύο. Ο Αρτεμίου είχε «συλληφθεί» κάποτε να βγαίνει από το Μαξίμου νυχτιάτικα. Στους δημοσιογράφους που τον ρώτησαν απάντησε ότι πήγε να καταθέσει σημαντική επενδυτική πρόταση πελατών του. Δε νομίζουμε ότι ο Πετσίτης ήταν τόσο δυνατός, ώστε να κάνει προσωπικά ραντεβού με «συνεργάτες» του στο Μαξίμου. Ο Αρτεμίου συναντήθηκε ή με τον Τσίπρα (ή με κάποιο συνδυασμό αυτών των τριών). Καμιά εξήγηση γι' αυτή τη συνάντηση δεν έχει δοθεί, ούτε είδαμε ποτέ την «επενδυτική πρόταση» των πελατών του Αρτεμίου. Οσο δε δίνονται πειστικές εξηγήσεις και γι' αυτό τόσο ενισχύονται τα... ευκόλως εννοούμενα.

Τέλος, ο Παππάς πιάστηκε να «ρετάρει» και σε κάτι άλλο. Δήλωσε ότι ο Πετσίτης έπαψε να είναι συνεργάτης του από το 2016. Ομως βγήκαν χαρτιά που δείχνουν τον Πετσίτη να εκπροσωπεί κύπριους δικηγόρους από το 2014, πριν να εγκαταταθούν Τσίπρας και σία στο Μαξίμου.

Η αντιπολίτευση κατάφερε να εμπλέξει και την Αρχή καταπολέμησης βρόμικου χρήματος, κατηγορώντας την επικεφαλής της Αννα Ζαΐρη ότι έδιωξε στέλεχος που ασχολούνταν με τα «κατορθώματα» του Πετσίτη και ότι κωλυσιεργεί, μολονότι η ομόλογος Αρχή της Κύπρου της έχει στείλει στοιχεία. Οι συριζαίοι δεν είχαν άλλη επιλογή από το να δεχτούν την κλήση της Ζαΐρη στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, όπου αναμένεται να παιχτεί το επόμενο «ντέρμπι» της Πετσιτιάδας.

Αν στο μεταξύ προλάβει η Τουλουπάκη να στείλει κλήσεις για ανωμοτί κατάθεση σε πρώην υπουργούς για το σκάνδαλο Novartis, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πιθανότητες να ρεφάρει και να πάρει κεφάλι. Γιατί οι κλήσεις θα σταλούν στη Βουλή που πρέπει να δώσει την έγκρισή της. Ετσι, πέραν του μιντιακού ντόρου, θα δοθεί η ευκαιρία για μια ακόμα «μονομαχία» Τσίπρα-Κούλη στην Ολομέλεια. Ετσι θα το πάνε κι όποιος αντέξει.

Ο Αραχωβίτης επικοινωνεί με κτηνοτρόφο μέσω του Facebook και της λέει ψέματα!

Μην απορείτε με τον τίτλο. Πρόκειται για γεγονός. Ο Αραχωβίτης ανταλλάσσει μηνύματα με τη μυτιληνιά κτηνοτρόφο Δ. Κινικλή, η οποία βιώνει έναν εφιάλτη. Και προσπαθεί να την παραμυθιάσει ξεδιάντροπα.

Η Δ. Κινικλή, μητέρα τεσσάρων παιδιών, προσπαθεί μαζί με το σύζυγό της να ζήσουν την οικογένειά τους με την κτηνοτροφία. Εχει 380 πρόβατα και από τεχνικό λάθος του ΟΠΕΚΕΠΕ (εποπτεύεται από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) δεν έπαιρνε από το 2015 την κοινοτική ενίσχυση που δίνεται για κάθε πρόβατο. Μετά από πολλές κινητοποιήσεις και μία απεργία πείνας που έκανε, της πλήρωσαν γύρω στις 25.000 ευρώ στη περίοδο Οκτώβρη-Δεκέμβρη του 2018, αλλά της χρωστούν ακόμα 38.000 ευρώ!

Οπως αντιλαμβάνεστε, αυτή η κατάσταση έχει εξαντλήσει οικονομικά την κτηνοτρόφο, που δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις της, τόσο τις οικογενειακές όσο και για την κάλυψη των αναγκών της κτηνοτροφικής της μονάδας.

Ο Αραχωβίτης, λοιπόν, με μηνύματα μέσω του Facebook, λες και η κτηνοτρόφος είναι προσωπική του φίλη, της λέει ότι «αναγνωρίζει το πρόβλημα» και ότι «κάνει ό,τι μπορεί».

Στις 27 Φλεβάρη, η κτηνοτρόφος ρωτάει: «Καλησπέρα, κύριε υπουργέ. Μπορείτε να μου πείτε πότε θα γίνει η εκκαθάριση, να ξέρουμε και εμείς, σας παρακαλώ;». «Αρχοντας» ο Αραχωβίτης, απαντά: **«Μέσα στον Φλεβάρη»**. «Εντάξει, ευχαριστώ πολύ, θα κάνουμε υπομονή», απαντά ανακουφισμένη η κτηνοτρόφος.

Πέρασε ο Φλεβάρης, πέρασε κι ο Μάρτης, η γυναίκα δεν πήρε δεκάρα τσακιστή. Απευθύνεται και πάλι στον Αραχωβίτη, ο οποίος εξακολουθεί να απαντά μέσω facebook! Η συγκεκριμένη επικοινωνία γίνεται στις 27 Μάρτη, δυο μήνες μετά την προηγούμενη: «Εύχομαι καλή δύναμη», γράφει ο Αραχωβίτης! Και συνεχίζει: «Για την αποπληρωμή και την εκκαθάριση υπάρχουν τεχνικά προβλήματα που είναι πάνω από μένα! Κάνω ό,τι μπορώ και το ξέρεις!».

«Αλλά θα μας κλείσουν φυλακή σίγουρα», απαντά πικρά η κτηνοτρόφος που έχει φτάσει σε απόγνωση από την κοροϊδία. Ετσι, αναγκάστηκε να κατέβει για δεύτερη φορά σε απεργία πείνας έξω από κτίριο του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που βρίσκεται απέναντι από τα δικαστήρια της Μυτιλήνης. Σε ανακοίνωσή της έγραψε (διατηρούμε τη σύνταξη):

«ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΩΡΑ!! Εγώ η Δήμητρα Κινικλή είμαι μαζί με την κυρία Μαρία Πολίτη από τον Τρίγωνα, έχουμε κατέβει για απεργία πείνας στο υπουργείο απέναντι από τα δικαστήρια Μυτιλήνης. ΦΤΑΝΕΙ η κοροϊδία από το υπουργείο αγροτικής ανάπτυξης, πέντε χρόνια μας έχουν καταβάλει ένα μικρό ποσό από λάθος του ΟΠΕΚΕΠΕ και υπολείπονται από μένα προσωπικά ακόμη 38.000. Ο υπουργός δεσμεύτηκε ότι μέσα Φεβρουαρίου θα πληρωθούμε και αυτή τη στιγμή μου λέει ότι είναι πάνω από το χέρι του. Απαιτούμε να πάρουμε τα χρήματά μας και να βρεθούν οι υπεύθυνοι που έχουν δημιουργήσει σε εμένα, μία πολύτεκνη μητέρα τεσσάρων παιδιών, στην κ. Μαρία Πολίτη, μητέρα ΑΜΕΑ παιδιού, και σε άλλες αγροτικές οικογένειες να περνάμε εδώ και 5 χρόνια ένα Γολγοθά!».

Τι θα γίνει; Θα αποφασίσουν οι αγροτοσυνδικαλιστές να στηρίξουν αυτή την απεργία πείνας ή θα συνεχίσουν να αδιαφορούν και να σφυρίζουν κλέφτικα;

Πευκοδάσος Παλιουρίου

Θα τολμήσουν να εγκληματίσουν;

Στις 4 Απρίλη, συνεδρίασε το Τεχνικό Συμβούλιο Δασών (ΤΣΔ) για να γνωμοδοτήσει εάν το πευκόδασος στο Παλιούρι Χαλκιδικής (ηλικίας 25-40 χρόνων και με δασοκάλυψη 100%) είναι δάσος και όχι αγροτική γη, όπως επιδιώκουν να το βαφτίσουν το δίδυμο της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (Σταθάκης και Φάμελος) και η εταιρία συμφερόντων του Σαββίδη. Η εν λόγω εταιρία αγόρασε ένα ακίνητο-φιλέτο 330 στρεμμάτων δίπλα στη θάλασσα, στην εξευτελιστική τιμή των 14 εκατ. ευρώ, μέσα στο οποίο υπάρχει ένα παλιό «Ξενία» και το πευκόδασος των 125.44 στρεμμάτων. (Αναλυτικά για το θέμα: http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/32582. Φάμελλος-και-Σταθάκης-«παίζουν-τα-ρέστα-τους»-για).

Το ΤΣΔ δεν κατέληξε ακόμα σε γνωμοδότηση αποχαρακτηρισμού, γιατί αυτή θα είναι μια απόφαση πολύ επώδυνη για τους τέσσερις δασολόγους τακτικά μέλη του ΤΣΔ, που θα τους βάλει σε περιπέτειες. Γιατί έξι δασολόγοι των συναρμόδιων Διευθύνσεων Δασών έχουν συμφωνήσει με τη γνωμοδότηση των δύο δασολόγων του Δασαρχείου Κασάνδρας, ότι η έκταση των 125 στρεμμάτων είναι πευκόδασος. Της γνωμοδότησης αυτής προηγήθηκε Πράξη Χαρακτηρισμού που έχει τελειοποιήσει.

Την παραμονή της συνεδρίασης του ΤΣΔ επικοινωνήσαμε με ένα από τα μέλη του και του θυμίσαμε ότι η Διεύθυνσή του γνωμοδότησε στις 7 Νοέμβρη του 2017 και αποφάνθηκε ότι συμφωνεί με τη γνωμοδότηση του Δασρχείου Κασσάνδρας. Η παρέμβασή μας τον ενόχλησε. Από την αρχική του απάντηση φάνηκε καθαρά ότι αγνοεί το θέμα, όχι από έλειψη γνώσης, αλλά επειδή έχει επιλέξει να υιοθετήσει την άποψη της πλειοψηφίας, όποια και αν είναι τελικά αυτή.

Η γνωμοδότηση αναμένεται στη συνεδρίαση της Παρασκευής 15 Απρίλη. Το ΤΣΔ έχει τρεις επιλογές:

α) Να αποφανθεί ότι είναι αναρμόδιο να γνωμοδοτήσει και να προτείνει στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ να στείλει την υπόθεση στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

β) Να γνωμοδοτήσει ότι είναι αναρμόδιο να γνωμοδοτήσει για το δασικό ή μη χαρακτήρα της έκτασης.

γ) Να γνωμοδοτήσει ότι είναι δάσος και έτσι να μπει οριστικά τέλος στις επιδιώξεις του Σαββίδη να αποχαρακτηρίσει την έκταση για να μπορέσει στη συνέχεια να χτίσει σ' αυτό το φιλέτο πολυτελείς βίλες.

Στην περίπτωση που το ΤΣΔ επιλέξει μια από τις δύο πρώτες επιλογές, θα έχει μεγάλες ευθύνες που άπτονται του διοικητικού και του ποινικού δικαίου.

Εχουμε την πληροφόρηση, ότι από τον τμηματάρχη της αρμόδιας Διεύθυνσης υπήρξε εισήγηση να παραπεμφθεί η απόθεση στον υπουργό για να αποφασίσει αυτός αν θα τη στείλει στο ΝΣΚ. Τώρα που ο πρώην τμηματάρχης έγινε προϊστάμενος Διεύθυνσης, θα τολμήσει ο νέος τμηματάρχης να ετοιμάσει εισήγηση με την οποία θα γνωμοδοτείτα ότι το πευκόδασος είναι αγροτική γη;

Τελικά, οι τέσσερις δασολόγοι θα υπαρασπιστούν το δασικό χαρακτήρα του πευκόδασους των 125.44 στρεμμάτων, σεβόμενοι «το ψωμί που τρώνε», ή θα υποκύψουν στις πιέσεις των καπιταλιστών αποχαρακτηρίζοντας το δάσος; Ιδωμεν.

Εκδικούνται τον Σάββα Ξηρό και όλους τους πολιτικούς κρατούμενους

Εκδικούνται τον Σάββα Ξηρό εισαγγελείς και Συμβούλιο Εφετών, ερμηνεύοντας αυθαίρετα το άρθρο του Ποινικού Κώδικα που αναφέρεται στους όρους απόλυσης των πολιϊσοβιτών. Ο Σάββας Ξηρός εκτίει ποινή πέντε ισόβιων καθείρξεων και 25 χρόνων πρόσκαιρης κάθειρξης. Στις 3 Δεκέμβρη του 2018, το Συμβούλιο Εφετών Πειραιά είχε απορρίψει την αίτησή του για υφ' όρον απόλυση, με το επιχείρημα ότι πρέπει να εκτίσει συνολική ποινή 15 χρόνων για την πρώτη ισόβια κάθειρξη, 5 χρόνων για καθεμιά από τις υπόλοιπες πέντε ισόβιες και 5 χρόνων για την πρόσκαιρη κάθειρξη, δηλαδή συνολική ποινή 40 χρόνων, που μεταφράζεται σε κάθειρξη 25 χρόνων (αυτό είναι το μέγιστο όριο)!

Στα χρόνια αυτά πρέπει να συνυπολογίζονται και τα μεροκάματα που δικαιούται ένας κρατούμενος, είτε για λόγους υγείας, όπως στην περίπτωση του Σάββα, είτε λόγω απασχόλησης σε διάφορες εργασίες στη φυλακή. Στην περίπτωση του Σάββα, για την περίοδο από τις 10-10-2007 έως τις 2-10-2013 έπρεπε για κάθε μία μέρα κράτησης να προστίθενται άλλες δύο. Το Συμβούλιο Εφετών, όμως, δεν το δέχτηκε αυτό, αλλά σε κάθε μία μέρα κράτησης προσέθεσε μόνο άλλη μία μέρα. Ετσι, μέχρι τις 25-10-2018 συνυπολογίσε μόνο 5 χρόνια και 22 μέρες και ως συνολικό χρόνο κράτησης 21 χρόνια, 2 μήνες και 27 μέρες, ενώ αν δεχόταν στη μία μέρα να προστίθενται άλλες δύο, όπως είναι το σωστό, ο Σάββας Ξηρός θα είχε ξεπεράσει κατά δύο τουλάχιστον τα απαιτούμενα 25 χρόνια!

Ο αντεισαγγελέας εφετών Οδ. Τσορμπατζόγλου στις εισαγωγικές του σκέψεις έθεσε και ζήτημα επικινδυνότητας του Σάββα Ξηρού, χωρίς να το περιλάβει στην πρότασή του. Δεν αποκλείεται, στην περίπτωση που το Συμβούλιο δεχόταν το αίτημα του Σάββα Ξηρού να υπολογίζεται κάθε μέρα κράτησης για τρεις και όχι για δύο, ο εισαγγελέας να έθετε ζήτημα επικινδυνότητας, ως προαπαιτούμενο για την υφ' όρον απόλυση.

Αναφέρει ο εισαγγελέας στην εισηγητική του σκέψη: *«Αναμφίβολα, η απουσία της οράσεως αποδυναμώνει εν μέρει τον άνθρωπο. Στην εν θέματι περίπτωση-αίτηση όμως, πέραν των ζητημάτων της οράσεως, ουδείς λόγος γίνεται για τις λοιπές τρεις αισθήσεις του αιτούντος καταδίκου, ήτοι για την ακοή, την γεύση και την όσφρησή του, ενώ για τα ζητήματα της αφής επίσης ουδέν συνάγεται ειδικλότερο, πέραν της μερικής αναπηρίας στο ένα εκ των δύο άνω άκρων (εξ οικείου αμαρτήματος - κακός χειρισμός εκρηκτικών υλών).*

Ως φαίνεται, οι λοιπές αυτές αισθήσεις συνεχίζουν να κοσμούν την προσωπικότητά του. Περαιτέρω, συνεκτιμωμένου αφενός του δήθεν εμβλματικού, δήθεν σημειολογικού και δήθεν ιδεολογικού χώρου της επιχειρησιακής παρελθοντικής πλέον δράσεώς του και αφετέρου της μη μεταστροφής του, καθόσον οι κατά καιρούς δηλώσεις από μέρους του, προσχηματικής και υποκριτικής συγνώμης, οι οποίες δυστυχώς για τον αιτούντα δεν πείθουν, κρίνεται ότι αν αφεθεί ελεύθερος, δεκτής γενομένης της αιτήσεώς του, θα καταστεί πόλος έλξεως, καθοδηγητής, αλλά και ιδεολογικός στρατολόγος, ο οποίος μεταζύ άλλων φέρει και τραύματα (εξ οικείου βεβαίως επίσης αμαρτήματος - κακός χειρισμός εκρηκτικών υλών), τα οποία προκλήθηκαν σε αυτόν στο πεδίο της διεξαγόμενης κατά την άποψή του κοινωνικής πάλης-μάχης, κατάσταση την οποία ο καθ' όλα "ιστορικός" νομοθέτης, μη εντάσσοντας την εν θέματι περίπτωση, στην τόσο αναλυτική και επεξηγηματική περιπτωσιολογία της ως άνω σωφρονιστικής και νομοθετικής κολυμβήθρας, ήτοι του άρθρου 110 Α ΠΚ, σαφώς κατέδειξε την βούλησή του περί του ότι δεν επιθυμούσε να την συμπεριλάβει».

Το ταξικό μίσος ξεχειλίζει από κάθε λέξη και φράση αυτής της τοποθέτησης. Και ο ποινικός νόμος γίνεται λάστιχο για να υπηρετήσει αυτό το ταξικό μίσος.

Στις 11 Γενάρη του 2019, ο Σάββας Ξηρός υπέβαλε νέα αίτηση για υφ' όρον απόλυση. Στις 6 Φλεβάρη, ο αντεισαγγελέας Εφετών Κ. Σοφουλάκης παρέδωσε την πρότασή του, που είναι ταυτόσημη με αυτή του συναδέλφου του Τσορμπατζόγλου προς το προηγούμενο Συμβούλιο Εφετών. Προτείνει και αυτός συνολική ποινή 40 χρόνων κάθειρξης, αρνούμενος τον υπολογισμό κάθε μέρας κράτησης ως τριών για την περίοδο από 10-10-2007 έως 2-10-2013. Ολα δείχνουν ότι και αυτό το Συμβούλιο Εφετών θα ταυτιστεί με την εισαγγελική πρόταση.

Και οι δύο εισαγγελείς που ασχολήθηκαν με την υπόθεση του Σάββα πρότειναν κάθε ισόβια ποινή πέραν της πρώτης να προσθέτει πέντε χρόνια υποχρεωτικής κάθειρξης. Φαίνεται ότι γνώριζαν το νέο σχέδιο Ποινικού Κώδικα της κυβέρνησης Τσίπρα, το οποίο στο άρθρο 105 Β για την απόλυση καταδικασμένου υπό όρους προβλέπει: *«Το χρονικό διάστημα των δύο πέμπτων ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των 16 ετών, προσαυξάνεται κατά το ένα τρίτο των λοιπών ποινών που έχουν τυχόν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά».*

Οπως βλέπετε, τα 15 χρόνια που ισχύουν τώρα για την πρώτη ισόβια ποινή γίνονται 16, ενώ τα 5 χρόνια για καθεμιά από τις επόμενες ισόβιες γίνονται 5 χρόνια και 4 μήνες. Είναι φανερό ότι αυτή η αυστηροποίηση αφορά τους πολιτικούς κρατούμενους σαν τον Σάββα Ξηρό και τον Δημήτρη Κουφοντίνα. Θυμίζουμε ότι στο ίδιο σχέδιο ΠΚ τροποποιείται το άρθρο 187 ΠΚ («εγκληματική οργάνωση»), ώστε να πέσουν στα μαλακά οι νεοναζιστές εγκληματίες της ΧΑ, η καταδίκη των οποίων θεωρείται βέβαια. Αντί της κλίμακας 10-20 χρόνων κάθειρξης, που αντιμετωπίζουν με το ισχύον νομικό καθεστώς, θα αντιμετωπίζουν κλίμακα 5-10 χρόνων.

Η εισαγγελική σκέψη περί επικινδυνότητας του σακατεμένου Σάββα Ξηρού δεν είναι τυχαία. Ποιος μπορεί να αποκλείσει ότι ακόμα κι αν συμπληρώσει τα 25 χρόνια (συνυπολογίζοντας τα μεροκάματα λόγω υγείας), δε θα βγάλουν απόφαση ότι δεν πρέπει να συνυπολογίζονται τα μεροκάματα και ότι τα 25 χρόνια πρέπει να είναι «σκαστά», ώστε να απορρίψουν και πάλι το αίτημα της απόλυσης υπό όρους;

Ισχυροποιούν το κατηγορητήριο οι μάρτυρες υπεράσπισης των νεοναζιστών

Σε Βατερλό εξελίσσεται η εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης που όρισαν οι νεοναζιστές και εξετάζονται στη δίκη τους. Σχεδίασαν με τους μάρτυρες να αποδυναμώσουν το κατηγορητήριο και συμβαίνει το αντίθετο: οι μάρτυρες το επιβεβαιώνουν και το ενισχύουν. Βλέπετε, δεν μπορεί να αποκρυβεί με τίποτα ο ναζιστικός-εγκληματικός χαρακτήρας της συμμορίας της ΧΑ.

Από τις 29 Μάρτη μέχρι την Πέμπτη 4 Απρίλη εξετάστηκαν άλλοι οκτώ μάρτυρες υπεράσπισης των νεοναζιστών, σε τέσσερις συνεδριάσεις. Οι τέσσερις απ' αυτούς δεν περιλαμβάνονταν στον αρχικό κατάλογο που είχαν δώσει οι συνήγοροι υπεράσπισης των χρυσαυγιτών. Οι τρεις κατέθεσαν για τον Κασιδιάρη και ήταν οι εξής:

◆ Ο Καρακώστας, που από το 2012 ήταν επιστημονικός συνεργάτης του πρώην βουλευτή Αρβανίτη και από το Σεπτέμβρη του 2015 βουλευτής των νεοναζιστών. Στον αρχικό κατάλογο των μαρτύρων υπεράσπισης ο Καρακώστας είχε δηλωθεί στον βουλευτή Μίχο που στο μεταξύ αποχώρησε από τη ΧΑ.

◆ Ο οπλουργός Τσιάβας από το Ηράκλειο Κρήτης, που προσπάθησε να ακυρώσει την Εκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης για τις δύο κυνηγετικές καραμπίνες του Κασιδιάρη που είχαν μεταταρεί σε πολεμικά όπλα, λόγος για τον οποίο του είχαν αφαιρεθεί οι άδειες οπλοφορίας.

◆ Η Σιδέρη-Τσάμη, μοναδικό «προσόν» της οποίας είναι ότι κατάγεται από το μαρτυρικό Δίστομο, που το κατέσφαξαν οι χιτλερικοί κατακτητές τον Ιούνη του 1944.

Καρακώστας και Σιδέρη-Τσάμη κινήθηκαν στη γραμμή «δεν ξέρουμε τίποτα», ενώ δεν παρέλειψαν να καταθέσουν ότι το νεοναζιστικό μόρφωμα της ΧΑ είναι ένα νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα που ανεχθήνεται τη βία! Οπως ήταν φυσικό, οι απαντήσεις τους έφεραν το αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Κάθε άλλο παρά κατάφεραν να ξεπλύνουν τους νεοναζιστές από την εθνικοσοσιαλιστική τους ιδεολογία και την εγκληματική τους δράση.

Επιλέξαμε να ασχοληθούμε με την κατάθεση της Σιδέρη-Τσάμη, τρεις συγγενείς της οποίας δολοφονήθηκαν στο Δίστομο από τους ναζιστές κατακτητές. Αυτό θεωρήθηκε από τον φίρερ ως βασικό προσόν, προκειμένου να ξεπλύνουν τον νεοναζιστικό τους χαρακτήρα και την εγκληματική δράση τους. Γιατί τα άλλα προσόντα της, όπως το πτυχίο από το ΤΕΙ Λογιστικής της Πάτρας και ένα μεταπτυχιακό από το πανεπιστήμιο του Πειραιά τα διαθέτουν χιλιάδες πτυχιούχοι, οπότε από μόνα τους δεν μπορούν να βοηθήσουν τη ΧΑ να ξεπλύνει το ναζισμό της.

Η οικογενειακή καταγωγή, βέβαια, δεν είναι διαβατήριο που νομιμοποιεί τις επιλογές κάποιου ή κάποιας. Πολύ περισσότερο, δεν μπορεί να καθαρίσει την εγκληματική δράση και την ιδεολογία της ΧΑ. Σημειώνουμε, ακόμα, πως σε σφαγές όπως αυτή του Διστόμου, οι κατακτητές δεν ξεχώριζαν τους Ελληνες σύμφωνα με τα φρονήματά τους και την ηλικία τους. Εσφαζαν αδιάκριτα, εκτός από τους συνεργάτες τους ταγματασφαλίτες.

Τη Σιδέρη-Τσάμη οι νεοναζιστές τη συμπεριέλαβαν στον συνδυασμό τους στις περιφερειακές εκλογές του 2014 στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, σε ηλικία 23 ετών. Τώρα την έχουν υποψήφια στο ψηφοδέλτιό τους για τις ευρωεκλογές του 2019. Θέλουν να χρησιμοποιήσουν προπαγανδιστικά, για ευνόητους λόγους, την καταγωγή της από το Δίστομο και το χαμό συγγενών της στη σφαγή του 1944. Λίγες μέρες πριν από τις προηγούμενες περιφερειακές εκλογές, στις 13 Μάη του 2014, η Σιδέρη-Τσάμη είχε δώσει μια συνέντευξη, στην οποία πρόβαλε πολύ τις δολοφονίες των συγγενών της στο Δίστομο, για να «αποδείξει» πως ο ισχυρισμός των αντιπάλων της ΧΑ ότι είναι ναζιστικό κόμμα είναι... συκοφαντία. Για τον ίδιο λόγο την επέλεξε ως μάρτυρα υπεράσπισης του Κασιδιάρη ο συνήγορός του. Γύρω από την καταγωγή της από το Δίστομο κινήθηκε κι αυτή στην κατάθεσή της.

Αξίζει να παραθέσουμε ένα μεγάλο απόσπασμα από τη συνέντευξη της Σιδέρη-Τσάμη στις 13 Μάη του 2014 (η συνέντευξη ανέβηκε και στην ιστοσελίδα της ΧΑ):

***Δημοσιογράφος**: Μάλιστα, κατάγεστε από το Δίστομο είπατε και συμμετέχετε στις φετινές εκλογές σε ένα κόμμα, στη Χρυσή Αυγή, το οποίο το έχουν κατατάξει σα ναζιστικό κόμμα. Τι έχετε να μου πείτε γι' αυτό;*

***Σιδέρη-Τσάμη**: Αυτά πρόκειται, μιλάμε για συκοφαντίες αυτή τη στιγμή. Η Χρυσή Αυγή είναι ένα Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα που εκπροσωπεί τους έλληνες εθνικιστές και μόνο. Και ας μη ξεχνάει ο ελληνικός λαός πως ένας έλληνας εθνικιστής, ο Ιωάννης Μεταξάς, ήταν εκείνος που είπε το όχι στους φασίστες.* **Οι έλληνες εθνικιστές ήταν εκείνοι που πολέμησαν τα ναζιστικά στρατεύματα** *κατοχής, την ώρα που* **οι κομμουνιστές έλεγαν, αδέλφια αφήστε τα όπλα**, *ο πόλεμος είναι μπεριαλιστικός.*

Οσον αφορά την σφαγή του Διστόμου, εγώ έχω τρία θύματα στην οικογένειά μου πολύ στενά. Είναι η μητέρα του παππού μου και τα δύο του αδέλφια, των οποίων τα ονόματα βρίσκονται εκεί στην πλάκα. Γι' αυτό διάλεξα να κάνουμε αυτή την συνέντευξη εδώ πέρα σήμερα. Γιατί επιτέλους πρέπει να σταματήσει όλη αυτή η παραφιλολογία και να σταματήσουν να εξαπατούν τον κόσμο κάποιοι. Μόνο και μόνο για να εκμεταλλεύονται το αίμα αθώων ανθρώπων για διάφορα μικροπολιτικά τους συμφέροντα. Είναι ντροπή θα ήθελα να πάμε στην πλάκα να δείτε και τα ονόματα των δικών μου συγγενών...

Οι οποίοι κομμουνιστές όχι μόνο επιδίωξαν την σφαγή, είναι και εκείνοι που την προκάλεσαν και παρόλο το χαμό που προξένησαν άφησαν το χωριό ανυπεράσπιστο**. Αφησαν γυναίκες, παιδιά, ενώ χτύπησαν τους Γερμανούς και ήξεραν ότι θα γυρίσουν πίσω να σκοτώσουν τον κόσμο, εκείνοι τους άφησαν και τράπηκαν σε φυγή. Δεν πέρασαν τρεις μέρες, όταν οι συγγενείς των θυμάτων προσπαθούσαν να μαζέψουν τα πτώματα για να κάνουν τις ταφές και οι* ***κομμουνιστές επέστρεψαν στο χωριό φωνάζοντας πως έρχονται οι Γερμανοί. Και έμπαιναν στα σπίτια και έκαναν πλιάτσικο.

Πολύ απλά αυτοί είναι οι υβριστές μας, εκείνοι είναι που μας κατηγορούν ως νεοναζί. Γιατί προσπαθούν για τα εγκλήματα που ευθύνονται εκείνοι για τα φορτώσουν στη ΧΑ, μη έχοντας να προσάψουν κάτι άλλο στη ΧΑ, εκτός από να τους αποκαλούν νεοναζί...».

Από πού ν' αρχίσουμε και πού να τελειώσουμε; Ας αρχίσουμε από το ότι οι κομμουνιστές όχι μόνο επεδίωξαν, αλλά και προκάλεσαν την σφαγή στο Δίστομο. Ποια είναι τα πραγματικά γεγονότα που συνέβησαν στις 10 Ιούνη του 1944 στο Δίστομο και στην γύρω περιοχή;

Στις 10 Ιούνη του 1944, ο 20ς λόχος του 1ου τάγματος του 7ου τεθωρακισμένου συντάγματος των SS είχε λάβει διαταγή να μετακινηθεί από τη Λειβαδιά προς τα χωριά Δίστομο, Στείρι και Κυριάκι με σκοπό να εντοπίσουν αντάρτες στη δυτική πλευρά του Ελικώνα. Ταυτόχρονα, ο 10ος και 11ος λόχος του 3ου τάγματος από την Αμφισσα κατευθύνθηκαν προς το Δίστομο για να συναντήσουν τον 20 λόχο. Μπήκαν στο Δίστομο, χωρίς να συναντήσουν τους αντάρτες του Ε

Ο εμπαιγμός των εκπαιδευτικών που βρέθηκαν σε διαθεσιμότητα δεν έχει τέλος

Τον Ιούλιο του 2013 η Δημόσια Τεχνολογική Εκπαίδευση δέχεται ένα πρωτοφανές πλήγμα. Η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων με υπουργό Παιδείας τον Αρβανιτόπουλο και υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (αξιολόγησης και απολύσεων) τον Κυριάκο Μητσοτάκη βρήκε μετά από συνεννόηση με την τρόικα τον αναγκαίο αριθμό των δημόσιων υπάλληλων που θα έμπαινε σε διαθεσιμότητα και κατ' επέκταση στη συνέχεια θα απολυόταν.

Σε μια νύχτα μπήκε λουκέτο στους Τομείς Υγείας και Πρόνοιας, Εφαρμοσμένων Τεχνών, Αισθητικής - Κομμωτικής, και σε μια σειρά ειδικοτήτων από τα ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ. Καταργήθηκαν 2500 οργανικές θέσεις των εκπαιδευτικών των αντίστοιχων ειδικοτήτων, οι εκπαιδευτικοί τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας-απόλυσης και δεκάδες χιλιάδες μαθητές βρέθηκαν στο δρόμο.

Επειτα ήρθαν... οι μέλισσες. Η επαναπρόσληψη των εκπαιδευτικών αυτών και η αποκατάσταση των σχετικών ειδικοτήτων στην τεχνολογική εκπαίδευση αποτέλεσε ισχυρό προεκλογικό χαρτί των συριζαίων. Σήμερα, σχεδόν έξι χρόνια μετά, η αδικία που έγινε στους εργαζόμενους αυτούς δεν έχει αρθεί πλήρως και το υπουργείο Παιδείας και η κυβέρνηση τους εμπαίζουν, αρνούμενοι, στην ουσία, να αποκαταστήσουν τις οικονομικές απώλειες που υπέστησαν το χρονικό διάστημα της διαθεσιμότητας.

Η **Συντονιστική Επιτροπή (πρώην) Εκπαιδευτικών Δ.Ε. σε Διαθεσιμότητα** απέστειλε μια δεικτική ανοιχτή επιστολή στον Γαβρόγλου, στην οποία αναφέρει τα εξής:

Κύριε Υπουργέ,

Οι εκπαιδευτικοί της ΤΕΕ (ΕΠΑΛ και Ειδική Εκπαίδευση) που βρεθήκαμε σε διαθεσιμότητα την περίοδο 2013-2015, διεκδικούμε το 25% το οποίο παρακρατήθηκε από τους μισθούς μας κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας καθώς και την πλήρη αποκατάσταση των συντάξιμων αποδοχών μας. Στο πλαίσιο αυτής της διεκδίκησης, εδώ και έξι και πλέον μήνες, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις κυβερνητικές εξαγγελίες έχουμε «βγει» από το μνημόνιο, ήρθαμε σε επαφή τόσο με παράγοντες του Υπουργείου σας (Παιδείας) όσο και του υπουργείου Οικονομικών, του ΓΛΚ και της Βουλής, είτε μέσω της ΟΛΜΕ, είτε μόνο ως μέλη της συντονιστικής επιτροπής, είτε ως συντονιστική επιτροπή και ΟΛΜΕ, γνωστοποιώντας προφορικά και εγγράφως το προαναφερόμενο αίτημα προς όλες τις κατευθύνσεις.

***Μέχρι και αυτή τη στιγμή**, αν και όλοι οι θεσμικοί και υπηρεσιακοί παράγοντες παρουσία ή μη των συνδικαλιστικών μας οργάνων ή/και των ΜΜΕ αναγνωρίζουν το «δίκαιο» του εν λόγω αιτήματος, εν τούτοις **καμιά ουσιαστική ενέργεια δεν έχει πραγματοποιηθεί για την υλοποίησή του**. Αντιθέτως, «ισχνές», «φιλικές» και «εν κενώ» της διοικητικής πρακτικής, προφορικές ή γραπτές ενέργειες από την πλευρά των άμεσα και κατά νόμο εμπλεκομένων, **καταφανώς οδηγούν στο να «κερδηθεί» πολιτικός χρόνος και να «χειραγωγηθούν» οι όποιες μορφές συλλογικής πίεσης**, προκειμένου να οδηγηθούμε χωρίς πολιτικό κόστος προς τις εκλογές που είναι «προ των πυλών».*

*Εύλογο ερώτημά μας, ως εκπαιδευτικοί, είναι: **«Πως Εσείς, ως πολιτικός μας Προϊστάμενος εκτιμάτε ότι αξιοποιώντας στελέχη της πολιτικής και διοικητικής πυραμίδας του υπουργείου του οποίου ηγείσθε, μπορείτε να μας αποπροσανατολίζετε και να μας «δια-χειρίζεστε» με δημαγωγίες και χειραγωγήσεις, όταν εξ ορισμού ο ρόλος μας ως επαγγελματίες είναι να προσεγγίζουμε κριτικά και να διασταυρώνουμε τις πηγές, τη γνώση και τις πληροφορίες πολλώ δε μάλλον τις πολιτικές ρητορείες και.. αναδιπλώσεις»**.*

Στο πλαίσιο της κοινωνικής και πολιτικής εντιμότητας, θα ήταν προτιμότερο να τεθεί ανοικτά στο δημόσιο διάλογο, η έλλειψη ή ακόμα και η αδυναμία/δυσκολία της πολιτικής σας και κυβερνητικής σας βούλησης να ανταποκριθείτε θετικά στο προαναφερόμενο αίτημα.

*Αντ' αυτού, κατά τις πρόσφατες επαφές μας παρουσία της ΟΛΜΕ, πήραμε τη διαβεβαίωση ότι το ΥΠΠΕΘ θεωρεί δίκαιο το αίτημα μας και γι' αυτό το λόγο ζήτησε ΤΩΡΑ (;) από το ΓΛΚ (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους) να γνωμοδοτήσει για το αν έχει εφαρμογή η διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 153 του ν. 4472/17 για την επιστροφή του συνόλου των παρακρατηθέντων αποδοχών στους εκπαιδευτικούς που είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα, αφότου ένα δεκαπενθήμερο πριν η αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου σας, είχε «στείλει» ένα αμφιβόλου, μαντικής ερμηνείας, έγγραφο στις ΔΔΕ, ενώ ακολούθως ΕΣΕΙΣ, ως Προϊσταμένη μας αρχή, εκπροσωπούμενης από την υφυπουργό Παιδείας, παρουσία της ΟΛΜΕ, **μας προτρέπετε να κάνουμε αιτήσεις μέσω των ΔΔΕ ως μορφή πίεσης προς... τον εαυτό ΣΑΣ**!!!!!*

***Πέραν αυτής της «διοικητικά» φαιδρής προτροπής**, μέχρι σήμερα, από ό,τι ΕΜΕΙΣ γνωρίζουμε όχι μόνο **δεν έχει γίνει ΚΑΜΜΙΑ σχετική ενέργεια** αλλά αμφισβητείται από το Υπουργείο μας και η εγκυρότητα υπαγωγής μας στον προαναφερόμενο νόμο. Παρεμπιπτόντως, θυμίζουμε πως δεν είναι αρμοδιότητα του υφισταμένου να γνωμοδοτεί και να αποφασίζει για τον τρόπο που θα χρησιμοποιήσει ο προϊστάμενος να διαχειριστεί αποτελεσματικά μια διοικητική πράξη εκτός και αν εξουσιοδοτηθεί γι' αυτήν. Σας θυμίζουμε δε, πως το τελευταίο εξάμηνο παρά τις έγγραφες και προφορικές μας «επικλήσεις» και πιθανά τη θετική σας πρόθεση δεν έχετε καταφέρει μάλλον λόγω πολλαπλών υποχρεώσεών σας, να μας συναντήσετε δια ζώσης.*

Αξιότιμε κ. Υπουργέ, η περίοδος κλαυσίγελου πόσο θα διαρκέσει; μέχρι τις επικείμενες εκλογές;

*Κατόπιν των παραπάνω, **σας καλούμε άμεσα να μας πείτε απλά, καθαρά και γραπτά**:*

1. Αν προτίθεστε ή όχι να εξετάσετε το αίτημα μας, χωρίς «χειριστικά» παιχνίδια.

*2. **Ποιες είναι οι ενέργειες τις οποίες έχετε ήδη κάνει ή θα κάνετε** έτσι ώστε να αποκατασταθεί η απώλεια εισοδήματος που υπέστησαν οι «διαθέσιμοι» χωρίς επιλογή τους εκπαιδευτικοί; (δεδομένου ότι όλοι παραδέχονται ότι το αίτημα είναι δίκαιο).*

Και παρακαλούμε, μη μας εμπαίζετε με κινήσεις που υποβιβάζουν το βαθμό κατανόησης όχι απλά ισότιμων με εσάς πολιτών αλλά επαγγελματιών που θα 'πρεπε να θεωρούνται από πλευράς σας, κατά αρμοδιότητα και ιδεολογία, ως ΚΕΦΑΛΑΙΟ για τη χώρα. Είναι ζήτημα Ηθικής Πρακτικής αλλά πάνω από όλα ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ Δεοντολογίας.

16 Θέσεις για την Παιδεία από το ΚΙΝΑΛ

Αχταρμάς προτάσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ

Στο δρόμο για το συνέδριο, το ΚΙΝΑΛ (ΠΑΣΟΚ), στις 13 του Μάρτη, δημοσιοποίησε τις θέσεις του για την Παιδεία. Μια πρόχειρη αντιγραφή κατά κύριο λόγο θέσεων του πάλαι ποτέ ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ του Κούλη, με ολίγη από ΣΥΡΙΖΑ, είναι οι 16 «Θέσεις για την Παιδεία, την Εκπαίδευση και τη Διά Βίου Μάθηση» .

Οπως κάθε αστικό κόμμα που προσδοκά να τσιμπήσει ψηφαλάκια και να δοκιμάσει κομμάτι από την πίτα της εξουσίας, το ΚΙΝΑΛ, αναμασά περικοκλάδες εντυπωσιασμού, στις οποίες το ίδιο ούτε καν πιστεύει, αφού έχει υπογράψει με χέρια και πόδια (ως ΠΑΣΟΚ) απανωτά δυο Μνημόνια, που έχουν, μεταξύ άλλων, στραγγαλίσει και την εκπαίδευση πετσοκόβοντας δαπάνες και προωθώντας κατευθύνσεις σύμφωνα με όσα επιτάσσουν ΟΟΣΑ και ΕΕ. Αλλωστε και η νομοθετική ιστορία και πρακτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ στην εκπαίδευση (με πιο ακραίο παράδειγμα τη θητεία της Αννας Διαμαντοπούλου στο υπουργείο Παιδείας) είναι τρανό παράδειγμα εφαρμογής αντιλαϊκών και αντιδραστικών πολιτικών.

Αντιγράφουμε κάποιες από τις ηχηρές αυτές προτάσεις εντυπωσιασμού, που έχουν ουσιαστικά δημοσιονομικό περιεχόμενο, εξ ου και είναι ευθύς εξ αρχής απαγορευτικές διά ροπάλου από τους ιμπεριαλιστές δανειστές:

◆ Πλήρη εφαρμογή της ολοήμερης λειτουργίας και ενίσχυση των δομών και του προσωπικού στην Προσχολική Εκπαίδευση.

Σταδιακή υλοποίηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής (ό,τι ακριβώς κάνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ).

◆ Επαναφορά του Ολοήμερου Σχολείου με Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα στο Δημοτικό Σχολείο. Επαναφέρεται ο θεσμός του Δασκάλου – Υπεύθυνου ολοημέρου.

◆ Αύξηση της αμοιβής των μαθητευόμενων (ΕΠΑΛ) στο ύψος των αποδοχών του κατώτατου μισθού.

◆ Ενίσχυση των υποστηρικτικών δομών και προγραμμάτων, όπως ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, ΖΕΠ (Ζώνες Εκπαιδευτικών Προτεραιοτήτων). Στήριξη όλων των μαθητών /τριων που υστερούν ή προέρχονται από ευάλωτες κοινωνικά και οικονομικά (σ.σ.: ομάδες). Συμμετοχή όλων των μεταναστών και των προσφύγων μαθητών στα σχολεία με την προϋπόθεση επάρκειας της ελληνικής γλώσσας. Τα μαθήματα για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας τα παρέχει δωρεάν η πολιτεία. Ιδρύονται Τάξεις Υποδοχής σε όσα Δημοτικά και Γυμνάσια δεν διαθέτουν.

◆ Τα σχολεία ή ενότητες σχολείων ενισχύονται σταδιακά με οργανικές θέσεις νέων ειδικοτήτων.

◆ Αναβάθμιση της επαγγελματικής ταυτότητας του εκπαιδευτικού, της κοινωνικής και οικονομικής του θέσης.

◆ Εμφαση και ιδιαίτερη προσοχή στην πρώιμη ανίχνευση δυσκολιών σε παιδιά προσχολικής ηλικίας. Ενίσχυση των δομών Ειδικής Αγωγής με τη δημιουργία Τμημάτων Ενταξης σε όλα τα Νηπιαγωγεία, Δημοτικά και Γυμνάσια.

Η συμμόρφωση με τη δημοσιονομική πειθαρχία που απαιτούν τα Μνημόνια, υποχρεώνουν το ΚΙΝΑΛ να αποφύγει εξαγγελίες, που έχουν γίνει απαίτηση του εκπαιδευτικού κινήματος και έχουν ιδιαίτερα προβληθεί με κινητοποιήσεις το τελευταίο διάστημα, όπως π.χ. οι μόνιμοι διορισμοί. Αλλωστε και ο Κούλης, με τον οποίο φλερτάρει ένα κομμάτι του ΚΙΝΑΛ, πρόσφατα δήλωσε κυνικά, και μάλιστα διαρκούσης της εκπαιδευτικής κινητοποίησης και ενόσω ο ΣΥΡΙΖΑ δημαγωγούσε με τις γνωστές εξαγγελίες (4.500 μόνιμοι διορισμοί άμεσα στην Ειδική Αγωγή, 5.250 το 2020 και 5.250 το 2021) ότι «δεν είμαι διατεθειμένος να δεσμευθώ σε οποιονδήποτε αριθμό προσλήψεων, εάν δεν μελετήσω πρώτα ενδελεχώς τα στοιχεία και διαπιστώσω πόσα πραγματικά κενά υπάρχουν. Προσλήψεις στον αέρα, μόνο και μόνο για να στέλνουμε ένα ''φιλολαϊκό μήνυμα'', εγώ δεν πρόκειται ποτέ να εξαγγείλω».

Εκτός των περικοκλάδων που αναφέραμε, η υλοποίηση των οποίων τοποθετείται σε κάποιο αόριστο μέλλον, ο συνδυασμός προτάσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, αποτελεί τον κορμό των θέσεων του ΚΙΝΑΛ για την εκπαίδευση. Π.χ.:

◆ Τριετές Λύκειο το οποίο παρέχει **Εθνικό Απολυτήριο, με χρήση της Τράπεζας Θεμάτων και το οποίο αποτελεί προϋπόθεση εισαγωγής για τα Ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.**

◆ Καθιέρωση Εθνικού Απολυτηρίου και στη Δευτεροβάθμια Τεχνική κι Επαγγελματική Εκπαίδευση.

Αναδιοργάνωση του 4ου έτους – **Μαθητεία** (επίπεδο 5). Τάξη μαθητείας **για όλους τους τομείς και ειδικότητες των ΕΠΑΛ**. Ανάπτυξη ειδικοτήτων σε συνεργασία με την **τοπική οικονομία** ώστε **να συνδέονται οι ειδικότητες με τις ανάγκες της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης και τις προοπτικές απασχόλησης** σε τοπικό επίπεδο. **Προτεραιότητα δίνεται στις ειδικότητες της ναυτιλίας και του τουρισμού**. Συνεργασία με τον Δημόσιο **και ιδιωτικό τομέα**.

◆ Εξάπλωση του θεσμού των **Πρότυπων** και των Πειραματικών Σχολικών Μονάδων σε περιφερειακό επίπεδο.

◆ Κατάργηση του ν. Γαβρόγλου για τις προσλήψεις των εκπαιδευτικών. Διορισμοί και προσλήψεις από ενιαίους πίνακες με βάση αντικειμενικά κριτήρια (βαθμολογία **από διαγωνισμό ΑΣΕΠ**, προσμέτρηση όλης της διδακτικής προϋπηρεσίας, ακαδημαϊκοί τίτλοι και κοινωνικά κριτήρια). **Αμεση προκήρυξη νέου διαγωνισμού του ΑΣΕΠ**.

◆ **Αξιολόγηση όλων των συντελεστών** της παρεχόμενης εκπαίδευσης (δομών, περιεχομένου, προγραμμάτων, διδακτικών μεθοδολογιών, διοίκησης, **εκπαιδευτικών**, βιβλίων, υποδομών κ.λπ.) με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου κι όχι την τιμωρία των εκπαιδευτικών.

◆ **Ενιαίος χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας** με ισχυρούς εκπαιδευτικούς πόλους ανά περιφέρεια και επαναφορά του διακριτού ρόλου της τεχνολογικής εκπαίδευσης. **Χωροταξική αναδιάρθρωση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης** με τη δημιουργία ισχυρών εκπαιδευτικών πόλων

Να γυρίσουμε την πλάτη στις κάλπες τους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ποίησαν πως ό,τι και να ψηφίσουν, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Η ψήφος τους πετιέται στα σκουπίδια την επομένη των εκλογών.

Αυτοί οι πολίτες δεν αποτελούσαν σίγουρα κάποιο διαμορφωμένο ενιαίο ρεύμα. Γι' αυτό και η διαμαρτυρία της αποχής δεν μεταφράστηκε σε διεκδικητικούς αγώνες στη συνέχεια. Είχαν όμως σαφές στο μυαλό τους ότι αυτό που θα εφαρμοζόταν μετεκλογικά ήταν το τρίτο Μνημόνιο και πως εκλογές αφορούσαν μόνο τη διαμόρφωση του μείγματος κυβέρνησης-αντιπολίτευσης (μνημονιακής και φραστικά αντιμνημονιακής) που θα διαχειριζόταν στη Βουλή και στην κυβέρνηση τη δεδομένη μνημονιακή πολιτική.

Αυτό και έγινε, στα τριάμισι χρόνια που πέρασαν από τότε. Εχει αλλάξει η πολιτική συμπεριφορά έκτοτε; Υπάρχουν εργαζόμενοι πολίτες που είδαν το θυμό τους να καταλαγιάζει; Υπάρχουν κάποιοι που θεωρούν ότι όντως βγήκαμε από τα Μνημόνια, ότι τα χειρότερα πέρασαν; Υπάρχουν, δηλαδή, εργαζόμενοι έτοιμοι να ξαναπέσουν στη λούμπα του κοινοβουλευτικού κρετινισμού και αν ναι, ποιο είναι το ποσοστό που φτάνουν;

Απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα εμείς δεν μπορούμε να δώσουμε. Δε διαθέτουμε εκείνους τους ιμάντες σύνδεσης με μεγάλο ποσοστό των εργαζόμενων στρωμάτων, που θα μας μεταφέρουν δεδομένα ικανά για ακριβείς εκτιμήσεις, ενώ -από την άλλη- η κοινωνική «βουβαμάρα» δεν επιτρέπει να γίνουν συνεπαγωγές. Ούτε τα αστικά στρώματα είναι σε θέση να κάνουν ακριβείς εκτιμήσεις για την εκλογική συμπεριφορά. Οι εκλογές που έρχονται είναι οι πιο «βουβές» στα χρόνια της λεγόμενης μεταπολίτευσης.

Ομως, το κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο που περιγράψαμε παραπάνω δεν έχει αλλάξει. Είναι το ίδιο. Και αναρωτιέται κανείς: μέσα σ' αυτό το κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο, για ποιο λόγο μια επαναστατική δύναμη θα ζητήσει την ψήφο των εκλογέων, των εργατών, των εργαζόμενων, των άνεργων, των νέων; Οταν μάλιστα δεν υπάρχει καν η δυνατότητα της αντιπροσώπευσης (θα ήταν γελοίο να θεωρηθεί αντιπροσώπευση η εκλογή ενός δημοτικού ή περιφερειακού συμβούλου σε κάποιους δήμους ή περιφέρειες της χώρας).

«Να στείλει ο λαός με την ψήφο του μήνυμα», είναι το συνηθέστερο που ακούγεται. Αν είναι για αποστολή μηνύματος, τότε η αποχή είναι πιο ηχηρό μήνυμα από την ψήφο. Στην πραγματικότητα, πίσω από το σόφισμα της «αποστολής μηνύματος» κρύβεται η αγωνιώδης προσπάθεια αυτών των δυνάμεων να «υπάρξουν». Η πολιτική τους «ύπαρξη» μόνο στις εκλογές μπορεί να επιβεβαιωθεί. Γι' αυτό και στις εκλογές δείχνουν τη μεγαλύτερη δραστηριοποίηση των κομματικών τους μηχανισμών. Οι εκλογές είναι γι' αυτούς η «μητέρα των μαχών».

Πόσα μηνύματα δεν έστειλε ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα η εργατική τάξη την πρώτη τριετία των Μνημονίων; Πόσες απεργίες, πόσες διαδηλώσεις, πόσες οργισμένες μούντζες με κατεύθυνση τη Βουλή; Οταν το μήνυμα του «δρόμου» δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα, γιατί ήταν «τζούφιο», γιατί δεν συνοδευόταν από εκείνους τους όρους που θα το έκαναν πραγματικά «ηχηρό», τι είδους αποτελεσματικότητα μπορεί να έχει το «μήνυμα» της κάλπης, πέραν της κακομοίρικης καταγραφής κάποιων ποσοστών χωρίς καμιά ουσιαστική πολιτική σημασία;

Οταν καλείς μια κοινωνία γονατισμένη, καταπλακωμένη από το σύνδρομο της ήττας, «μπερδεμένη», μετέωρη, με την υποψία ότι η ψήφος της δεν έχει καμιά αξία (αλλά παρά ταύτα πρέπει να πάει και να τη ρίξει στην κάλπη), να στείλει «μήνυμα» μέσω της κάλπης, ουσιαστικά της λες ότι η μόνη ρεαλιστικά αποτελεσματική οδός διεξόδου είναι οι εκλογές! Κι αν δεν λες ότι είναι η μόνη οδός διεξόδου, αφήνεις να εννοηθεί πως είναι μία από τις βασικές οδούς.

Το πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο το περιγράψαμε παραπάνω. Ποια απάντηση ταιριάζει σ' αυτό το πλαίσιο; Η ψήφος στους «έντιμους» και τους «συνεπείς»; Για να κάνουν τι; Αυτό που κάνουν τόσα χρόνια τώρα; 'Η η καταγραφή κάποιων εξωκοινοβουλευτικών, που θεωρούν πως η επαναστατικότητα μετριέται στις κάλπες του αστικού κοινοβουλευτισμού; Ακόμη και τότε που η όποια εκλογική καταγραφή δεν έχει καμιά αντιστοίχηση με αγώνες που προηγήθηκαν, αλλά είναι σκέτη καταγραφή θυμού, απογοήτευσης και ήττας;

Υπάρχει καμιά αμφιβολία για το ότι -όποιο κι αν είναι το εκλογικό αποτέλεσμα- δεν πρόκειται ν' αλλάξει τίποτα στην οικονομική και κοινωνική πολιτική; Γιατί, λοιπόν, να λειτουργήσουμε ως διακοσμητικοί μαϊντανοί του αστικού συστήματος εξουσίας; Γιατί να τους προσφέρουμε το άλλοθι δημοκρατικότητας («αντλούμε εξουσία μόνο από το λαό») και πλουραλισμού που τόσο έχουν ανάγκη; Γιατί να μην καταγράψουμε με τον πιο «ηχηρό» τρόπο την καταγγελία μας όχι στο ένα ή στο άλλο αστικό κόμμα, αλλά συνολικά στο αστικό πολιτικό σύστημα; Γιατί να μην προσπαθήσουμε να δώσουμε πολιτικό περιεχόμενο στην αυθόρμητη τάση της αποχής; Γιατί να μη δείξουμε έναν άλλο δρόμο στην πρωτοπορία του προλεταριάτου;

Πέτρος Γιώτης

ανά περιφέρεια (οι εμφάσεις δικές μας).

Κοντολογίς: Εκπαίδευση προσανατολισμένη στις περιστασιακές ανάγκες της αγοράς, στην οποία λόγο έχουν η «τοπική κοινωνία» και ο ιδιωτικός τομέας (Ψωροκώσταινα με νέους γκαρσόνια και δούλους στα κάτεργα του εφοπλιστικού κεφαλαίου). Ενίσχυση των ταξικών φραγμών στο Λύκειο και στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (Εθνικό Απολυτήριο, τράπεζα θεμάτων). Κατηγοριοποίηση μαθητών και σχολείων (πρότυπα σχολεία). Αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων. Απαξίωση πανεπιστημιακών πτυχίων και νέα εμπόδια για το διορισμό εκπαιδευτικών (επαναφορά διαγωνισμού ΑΣΕΠ). Γενίκευση της Μαθητείας για φθηνούς, ευέλικτους και υποταγμένους εργάτες στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Νέα «χωροταξική αναδιάρθρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης» μέσω π.χ. ενός νέου «σχεδίου Αθηνά» ή μιας νέας μορφής συγχωνεύσεων ΑΕΙ και ΤΕΙ. Το πώς θα επανέλθει ο «διακριτός ρόλος της τεχνολογικής εκπαίδευσης» είναι απορίας άξιον, όταν Τμήματα ΤΕΙ ή και ολόκληρα ΤΕΙ έχουν γίνει Πανεπιστήμια από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. «Ενιαίος Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας», δηλαδή συρρίκνωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, προώθηση της Μπολόνια, πτυχία πολλών ταχυτήτων και πάντα σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς.

Αυτός είναι σε γενικές γραμμές ο πυρήνας των νεοφιλελεύθερων προτάσεων του ΚΙΝΑΛ για την Παιδεία.

Γιούλα Γκεσούλη

Προβολές και συζητήσεις

~Παρασκευή 12/4/2019~

ΑΦΕΡΙΜ!

(*Aferim!*, Ρουμανία, Βουλγαρία, Τσεχία, Γαλλία, 2015, 108')

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Ράντου Ζούντε - **Φωτογραφία**: Μάριους Παντούρου - **Μοντάζ**: Καταλίν Κριστουτίου - **Μουσική**: Ντάνα Μπουνέσκο - **Παραγωγή**: Αντα Σόλομον, Ιοάνα Ντραγκίτσι - **Πρωταγωνιστούν**: Τεοντόρ Κόρμπαν, Μιχάι Ρουμανέσκου, Μιχάι Κομανόιου, Τόμα Κούζιν, Αλεξάντρου Νταμπίτζα

Βλαχία, 1835. Ενας αστυνομικός και ο γιος του αλωνίζουν τη ρουμανική ύπαιθρο, προκειμένου να βρουν έναν τσιγγάνο σκλάβο που κατηγορείται για αποπλάνηση της γυναίκας του τοπικού άρχοντα. Στη διαδρομή συναντούν ανθρώπους διαφορετικών εθνικοτήτων, θρησκειών και τάξεων, Τούρκους και Ρώσους, Ρουμάνους και Ούγγρους, χριστιανούς, μουσουλμάνους και εβραίους, οι οποίοι κουβαλούν στερεότυπα και προκαταλήψεις για τους «άλλους». Καθόλη τη διάρκεια αυτού του ιδιότυπου οδοιπορικού, ο πατέρας δε χάνει ευκαιρία να κάνει μαθήματα ζωής στο γιο του, βγαλμένα από τη λαϊκή σοφία, που αντικατοπτρίζει όλες τις αντιθέσεις... Κι όταν τελικά βρίσκουν τον κατηγορούμενο, τίποτα δεν ξεκαθαρίζεται. Στο τέλος, η πλοκή της ιστορίας έχει πολύ μικρότερη σημασία από τις συναντήσεις των δυο πρωταγωνιστών με αυτούς που βρέθηκαν στο δρόμο τους.

Μια ιστορική τοιχογραφία εποχής: οθωμανοί πασάδες, δουλοπάροικοι, σκλάβοι, φεουδάρχες, βογιάροι, βοσκοί, χαϊντούκοι και πόρνες, καταυλισμοί τσιγγάνων και παράγκες χωρικών, πανδοχεία, πανηγύρια, θρύλοι, μύθοι, θρησκευτικές προλήψεις μπλέκονται και συνθέτουν ένα πολυγλωσσικό, πολυεθνικό και πολυπολιτισμικό τοπίο. Ο Ζούντε αποτίει φόρο τιμής στα γουέστερν και βραβεύεται με Βραβείο Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Βερολίνου. Αφεριμ στα τούρκικα θα πει «εύγε». Καλωσορίσατε στα Βαλκάνια.

Παρασκευή στις 8:30 μμ | Είσοδος ελεύθερη

Αγαθουπόλεως 65, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη

Καβάλα στο βανάκι...

«Πλακώθηκε» στα tweets ο επικεφαλής Σταύρος: «Ξεκινάμε, πάμε μακριά! Ζεσταίνεται η μηχανή και από την Τετάρτη ξεκινάμε. Μέχρι τις ευρωεκλογές θα πάω σε όλες τις πρωτεύουσες των νομών της χώρας και ενδιαμέσως σε δεκάδες άλλες πόλεις και χωριά» - «Θα δώσουμε δημόσιες συνεντεύξεις τύπου για όλους τους τοπικούς δημοσιογράφους χωρίς αποκλεισμούς και υποδείξεις - όπως αυτές που συνηθίζουν οι φοβισμένοι αρχηγοί των κομμάτων εξουσίας» - «Οταν, λοιπόν, δείτε ξαφνικά στα στενά της γειτονιάς σας ή στην πλατεία, το βαν του Ποταμιού, μην διστάσετε. Ελάτε να γνωρίσετε ένα κόμμα που καμία σχέση δεν έχει με όλα τα άλλα» - «Και όπως το ποτάμι έχει δύο όχθες έτσι και το βαν μας έχει και αυτό δύο πλευρές. Η μία για τους νέους, η άλλη για το περιβάλλον. Τα υπόλοιπα από κοντά».

Τι να πούμε εμείς; Καλό ταξίδι; Θα υπενθυμίσουμε μόνο πως άλλο 2014 και άλλο 2019. Το 2014 το Ποτάμι εμφανιζόταν σαν κάτι το νέο και ελπιδοφόρο. Κι ο αρχηγούλης του, που από δευτεροκλασάτος τηλεοπτικός ρεπόρτερ-παραγωγός «την είδε» ξαφνικά πολιτικός ηγέτης, στηριζόταν από όλο σχεδόν το αστικό μιντιακό σύστημα, που ήθελε μια «δεξαμενή εκτόνωσης» για να μαζευτεί σ' αυτήν ένα μέρος των διαρροών του καταρρέοντος ΠΑΣΟΚ και να μην πάνε όλοι οι αηδιασμένοι πασόκοι στον ΣΥΡΙΖΑ. Κάτι το καινούργιο, κάτι οι μοντερνιές και ο χιπστερισμός, το τσίμπησε το ποσοστό του.

Ως εκεί ήταν. Τώρα, το Ποτάμι είναι διαλυμένο μαγαζί. Ο Θεοδωράκης έχει μείνει μόνο με τον Μαυρωτά και δεν υπάρχουν πια τρικ. Είναι και η εποχή που δεν ευνοεί τη μεγάλη διασπορά των ψήφων. Ως κίνηση, πάντως, καλή φαίνεται. Ο Θεοδωράκης θα καβαλήσει το ζωγραφισμένο με χαρούμενα χρώματα βανάκι και θ' αρχίσει ένα μακρύ ταξίδι, προσπαθώντας να στήσει δακρύβρεχτες τηλεοπτικές παραστάσεις σε κάθε πόλη, κωμόπολη και χωριό που θα κάνει στάση. Σαν τον θρυλικό Τζιμ Αρμάου ένα πράμα. Κι όσους πείσει. Η τελευταία του ζαριά είναι, άλλωστε.

ΥΓ. Ο Τζιμ Αρμάου, ο μασίστας των παιδικών μας χρόνων στα επαρχιώτικα πανηγύρια, έσπαγε αλυσίδες, κουτούλαγε βαριές, τίναζε με τους κοιλιακούς του μαχαίρια που προσπαθούσαν να τρυπήσουν το δέρμα του. Προηγουμένως, υπήρξε παλαιστής στην ελεύθερη πάλη, πρωταθλητής στα μεσαία βάρη του «κατς» και σωματοφύλακας του Φρανκ Σινάτρα. Κι όμως, στο τέλος πέθανε στην ψάθα, αφού προηγουμένως αναγκάστηκε να «σκοτώσει» τα κύπελλα και τα μετάλλιά του. Πού να συγκριθεί μαζί του ο «βανάκιας» Σταύρος...

Πέρα από τα όρια του γελοίου

Πόντιο τον ανεβάζουν, Πόντιο τον κατεβάζουν οι ελληνικές φυλλάδες τον Εκρέμ Ιμάμογλου, που κέρδισε τις δημοτικές εκλογές της Κωνσταντινούπολης. Ο Ιμάμογλου είναι από την Τραπεζούντα του Πόντου, έχει φίλους Πόντιους στη Βόρεια Ελλάδα, αλλά φυσικά δεν είναι Πόντιος. Είναι Τούρκος. Εκτός αν δεχτούμε την... επιστημονική άποψη του Φραγκούλη Φράγκου και τον βαφτίσουμε... κρυπτοχριστιανό ή... εξισλαμισθέντα Πόντιο που διατήρησε την... ελληνική του συνείδηση.

Πρόκειται, φυσικά, για γελοιότητες. Ο Ιμάμογλου είναι ένας τούρκος αστός πολιτικός που προσπαθεί να χτίσει μια μεγάλη πολιτική καριέρα. Ξεκίνησε από την Τραπεζούντα, όπου εκλέχτηκε δήμαρχος το 2014, και συνεχίζει με το μητροπολιτικό δήμο της Ιστανμπούλ, φιλοδοξώντας η θητεία του σ' αυτόν να γίνει το εφαλτήριο για την αναρρίχησή του στα ύψιστα αξιώματα της Τουρκίας (έτσι ξεκίνησε και ο Ερντογάν). Είναι στέλεχος του CHP, του κεμαλικού κόμματος, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την πολιτική του τοποθέτηση.

Ο Ιμάμογλου, λένε, το 2016 ήταν με φίλους του στα Γιαννιτσά και χόρεψε τον ποντιακό χορό «τικ»! Τι λέτε, βρε γελοίοι, άσχετοι εθνικιστές. Μόνο οι «δικοί μας» Πόντιοι χορεύουν αυτόν το χορό; Σας πληροφορούμε ότι τον χορεύουν όλες οι φυλές του Πόντου, ελληνοπόντιοι, τουρκοπόντιοι, Λαζοί. Το ίδιο το όνομα προέρχεται από την τουρκική λέξη «ντικ», που σημαίνει όρθιος (υποδηλώνει τη στάση των χορευτών). Μ' ένα πρόχειρο ψάξιμο στο Ιντερνετ μπορείτε να βρείτε τον Ιμάμογλου να χορεύει τον ίδιο χορό με Τούρκους (π.χ. https://www.youtube.com/watch?v=KqmkxdK53V0). Dik horon ονομάζεται ο χορός στα τουρκικά (όρθιος χορός - μια τουρκική και μια ελληνική λέξη).

Ασφυκτική επιτροπεία

Οπως δήλωσε την περασμένη Τρίτη η αναπληρώτρια εκπρόσωπος της Κομισιόν Ανίκα Μπράιτχαρτ, η Κομισιόν αναλύει τη νομοθεσία που ψηφίστηκε πρόσφατα από την ελληνική Βουλή για την προστασία της πρώτης κατοικίας και βρίσκεται σε συζητήσεις με τις ελληνικές αρχές σε σχέση με τη δευτερογενή νομοθεσία. Ποια είναι η δευτερογενής νομοθεσία; Οι υπουργικές αποφάσεις, που θα καθορίσουν ουσιώδεις λεπτομέρειες ως προς την πρακτική εφαρμογή της διάταξης που ψήφισε η ελληνική Βουλή.

Επιβεβαιώνεται έτσι πως η διάταξη που ψηφίστηκε (η οποία μάλιστα άλλαζε μέχρι την τελευταία στιγμή, με αποτέλεσμα το ύψος της προστασίας για επιχειρηματικά δάνεια με υποθήκη πρώτη κατοικία να κατέβει από τα 130.000 στα 100.000 ευρώ) είχε την έγκριση της Κομισιόν, υπό τον όρο ότι κρίσιμα ζητήματα θα ρυθμιστούν με υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες επίσης θα περάσουν από το κόσκινο της Κομισιόν. Επετράπη, δηλαδή, στην κυβέρνηση Τσίπρα να αποφύγει το απόλυτο ρεζιλίκι της μη κατάθεσης διάταξης μέχρι αυτή να συμφωνηθεί με την τρόικα (όπως θυμόμαστε, το Μαξίμου είχε κάνει διαρροή σύμφωνα με την οποία θα νομοθετούσε μονομερώς), όμως η διάταξη που κατατέθηκε περιλάμβανε μόνο τα απολύτως συμφωνημένα σημεία (γι' αυτό και υπήρξαν σημαντικές αλλαγές σε σχέση με τη συμφωνία κυβέρνησης-τραπεζιτών), ενώ τα υπόλοιπα θα παρέμεναν ανοιχτά για να ρυθμιστούν με υπουργικές αποφάσεις, μετά από συμφωνία με την τρόικα.

Πήραμε έτσι μια καλή γεύση του τι σημαίνει «ενισχυμένη εποπτεία». Μπορεί οι τόνοι να μην ανεβαίνουν (καμιά πλευρά δεν έχει συμφέρον να τους ανεβάσει), όμως τον τελευταίο λόγο έχει πάντοτε η τρόικα. Πρώτα θα συμφωνήσει η τρόικα και μετά θα πάει το θέμα στο Eurogroup, το οποίο θα δώσει το ΟΚ για την εκταμίευση της δόσης από τις επιστροφές τόκων από ελληνικά ομόλογα που έχουν η ΕΚΤ και ευρωπαϊκές κεντρικές τράπεζες (περίπου 1 δισ. ευρώ). Πολιτική διαπραγμάτευση δεν προβλέπεται ούτε χωράει. Το Eurogroup αποφασίζει τυπικά, μετά από θετική εισήγησης της τρόικας. Τσακαλώτος και σία διαπραγματεύονται μόνο με την τρόικα που είναι ο επιτηρητής των ιμπεριαλιστών δανειστών. Αυτά προβλέπονται από την τελευταία αναθεώρηση του τρίτου Μνημόνιου, με την οποία καθορίστηκε το καθεστώς του μετα-Μνημόνιου. Γι' αυτό και η κυβέρνηση του Τσίπρα κάνει μόκο και δε διαμαρτύρεται για αυθαιρεσία της τρόικας.

Τους έκοψαν το ρεύμα, κάηκαν από τα κεριά

Πριν από μερικά χρόνια, μια φοιτητοπαρέα στη Λάρισα χρησιμοποίησε μια ψησταριά για να ζεστάνει το διαμέρισμά της. Το αποτέλεσμα ήταν δύο από τα παιδιά να πεθάνουν και άλλα τρία να γλιτώσουν «στο τσακ» (τα δύο χρειάστηκε να νοσηλευτούν στην Εντατική). Ξέσπασε σάλος. Ολος ο κόσμος απέδωσε δικαίως το θάνατο των παιδιών στις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες που είχαν διαμορφωθεί από τη σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική των Μνημονίων. Ηταν Μάρτης του 2013 και ο ΣΥΡΙΖΑ, ανερχόμενη δύναμη εξουσίας ήδη, πρωτοστάτησε σε καταγγελίες για την κοινωνική αναλγησία των τότε κυβερνώντων και σε υποσχέσεις ότι θα καταργήσει τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους με ένα νόμο σε ένα άρθρο.

Εξι χρόνια αργότερα, δυο αδέλφια κάηκαν ζωντανά στο σπίτι τους στην Κομοτηνή. Ο ένας τραυματίστηκε, ο δεύτερος, ηλικίας 38 ετών, απανθρακώθηκε. Τους είχαν κόψει το ρεύμα το 2014. Το 2017 τους το έκοψαν οριστικά, καθώς διαπίστωσαν παράνομη επανασύνδεση. Αναβαν κεριά για να βλέπουν τη νύχτα κι αυτά στάθηκαν η αιτία της πυρκαγιάς. Η είδηση πέρασε στα ψιλά. Η ΔΕΗ, αφού περιέγραψε ψυχρά το ιστορικό της ηλεκτροδότησης του συγκεκριμένου σπιτιού, σημείωσε με νόημα ότι τα δυο αδέλφια δεν είχαν καταθέσει αίτηση για επιδότηση επανασύνδεσης του ρεύματος και ρύθμισης των οφειλών.

Μπορούσαν άραγε να ανταποκριθούν στην πληρωμή των ρυθμισμένων οφειλών; Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΡΑΕ, μόνο το 2017 έμειναν χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα γύρω στα 83.000 νοικοκυριά σε όλη τη χώρα. Μεγάλος αριθμός νοικοκυριών δεν καταθέτει αίτηση για επιδοτούμενη επανασύνδεση, γιατί απλούστατα δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην πληρωμή των δόσεων. Πρόκειται για νοικοκυριά που διαβιούν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, απόλυτης εξαθλίωσης. Και βέβαια, σ' αυτά τα νοικοκυριά υπάρχουν παιδιά, ηλικιωμένοι, ασθενείς.

Η πολιτική σπέκουλα έχει σταματήσει. ΝΔ και ΠΑΣΟΚ το πολύ να θυμίσουν αυτά που έλεγε σε βάρος τους ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν ως αντιπολίτευση τους κατηγορούσε για κάθε τέτοιο θάνατο ή αυτοκτονία. Δεν επαναλαμβάνουν, όμως, τις κατηγορίες, γιατί κανένας δε θα τους πιστέψει και γιατί όλο το αστικό πολιτικό σύστημα κινείται πλέον στον αστερισμό της μνημονιακής συμμετοχής. Οσο για την εργαζόμενη κοινωνία, κουρασμένη, απογοητευμένη, με το σύνδρομο της ήττας να την έχει καθηλώσει, περιορίζεται στη θλίψη.

Στη λογική της ρεφορμιστικής διαχείρισης της εξουσίας

Μια αποκαλυπτική συνέντευξη έδωσε στα «Νέα» ο δήμαρχος Πετρούπολης και εκ νέου υποψήφιος, Βαγγέλης Σίμος, στέλεχος του Περισσού. «Κληθήκαμε», είπε, «να διοικήσουμε μέσα στο ασφυκτικό πλαίσιο των Μνημονίων και του μεσοπρόθεσμου και το αντιπαλέψαμε, προσπαθήσαμε να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια ανακούφισης των λαϊκών οικογενειών της Πετρούπολης». Συνέχισε απαριθμώντας «έργα αρκετών εκατομμυρίων ευρώ», «πολιτική φοροελάφρυνσης, με τα πολύ χαμηλά δημοτικά τέλη, δωρεάν παιδικούς σταθμούς, συμβολική εγγραφή για τις δράσεις πολιτισμού και αθλητισμού» κτλ.

Αν ρίξει κανείς μια ματιά στα προεκλογικά φυλλάδια και άλλων δημάρχων μικρών δήμων (συριζαίων, πασόκων, ακόμα και δεξιών) θα βρει τα ίδια πράγματα, όμως ας δεχτούμε ότι οι δήμαρχοι του Περισσού είναι οι πιο συνεπείς στη διαχείριση, ότι προσπαθούν να επιβαρύνουν όσο λιγότερο γίνεται τα λαϊκά στρώματα. Τι είναι αυτό που περιγράφει ο Σίμος; Είναι μια πολιτική ρεφορμιστικής διαχείρισης της δημοτικής εξουσίας. Στο πλαίσιο των Μνημονίων, φυσικά. Και μάλιστα, με λογική αντιπροσώπευσης: «ο δήμαρχος φροντίζει για το λαό του».

Οι δημοτικές αρχές πλέον είναι «μικρές κυβερνήσεις» στην περιοχή ευθύνης τους. Βάζουν φόρους (δημοτικά τέλη ονομάζονται), διαχειρίζονται υπηρεσίες, όπως π.χ. τα σχολεία, τους παιδικούς σταθμούς κτλ. Οταν το πλαίσιο της κρατικής οικονομικής πολιτικής είναι δεδομένο, οι δημοτικές αρχές δεν μπορούν να κινηθούν έξω απ' αυτό. Θα το υπηρετήσουν θέλοντας και μη. Αυτή είναι η φιλοδοξία των δημάρχων του Περισσού; Να διαχειρίζονται την κρατική πολιτική στο χώρο ευθύνης τους, αλλά να το κάνουν έντιμα και χωρίς λοβιτούρες; Η απάντησή τους, όπως τη δίνει ο Β. Σίμος, είναι καταφατική.

Αυτή η πολιτική που διαχειρίζονται έχει ταξικό στίγμα, το οποίο καθορίζεται από την ταξικότητα του κράτους και της πολιτικής του. Δεν μπορεί για παράδειγμα ένας δήμαρχος του Περισσού να βάλει φόρους στους καπιταλιστές της περιοχής του, ώστε με τα λεφτά που θα εισπράξει να κάνει κοινωνική πολιτική. Εδώ που τα λέμε, δεν το θέλει κιόλας. Ποτέ οι δήμαρχοι του Περισσού δεν ήρθαν σε σύγκρουση με τους καπιταλιστές της περιοχής τους. Υπήρξαν πάντοτε συνεπείς διαχειριστές της ταξικής πολιτικής του αστικού κράτους στο χώρο ευθύνης τους. Το μόνο για το οποίο καμαρώνουν είναι η παραπανίσια κοινωνική ευαισθησία σε σχέση με τους δημάρχους των άλλων αστικών κομμάτων. Ομως, με χαμηλότερες αυξήσεις στα δημοτικά τέλη, σε σχέση με άλλους δήμους, δεν αλλάζει ο ταξικός χαρακτήρας της εφαρμοζόμενης πολιτικής. Απλώς, πασπαλίζεται αυτή η πολιτική με λίγη χρυσόσκονη και ωραιοποιείται.

«Γίνεται να υπάρχει διαχείριση των απορριμμάτων προς όφελος του λαού;», ρωτήθηκε ο Β. Σίμος. Η απάντησή του υπήρξε αποκαλυπτικότατη: *«Μπορεί να υπάρξει διαχείριση των απορριμμάτων προς όφελος του λαού, με σεβασμό στο περιβάλλον. Αυτό προϋποθέτει: επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό, ενιαίο κρατικό φορέα κατασκευών που θα υλοποιεί φιλολαϊκά έργα,* ***άλλη οργάνωση της κοινωνίας*** *και ιεράρχηση προτεραιοτήτων, με κύριες την πρόληψη της παραγωγής απορριμμάτων, την προώθηση της ανακύκλωσης με διαλογή στην πηγή, την κομποστοποίηση των οργανικών αποβλήτων και τα υπολείμματα να οδηγούνται σε χώρους ασφαλούς υγειονομικής ταφής αποβλήτων (ΧΥΤΑ)»* (η έμφαση δική μας).

Τα τελευταία γίνονται ήδη σε ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, που έχουν λύσει εδώ και δεκαετίες το πρόβλημα. Προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου, βέβαια, που διαχειρίζεται όλη αυτή τη διαδικασία, ενώ ο λαός πληρώνει τα «απαραίτητα» δημοτικά τέλη. Επομένως, μια αποτελεσματική (από τεχνική άποψη) διαχείριση των απορριμμάτων δεν απαιτεί καμιά κοινωνική αλλαγή. Μπορεί να την κάνει ο καπιταλισμός, ανοίγοντας πεδίο κερδοφορίας στο κεφάλαιο.

Τι εννοεί, όμως, ο Β. Σίμος όταν μιλά για «επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό» και «ενιαίο κρατικό φορέα κατασκευών», στο πλαίσιο μιας «άλλης οργάνωσης της κοινωνίας»; Εννοεί «ξεπέρασμα» του καπιταλισμού και πέρασμα στον κομμουνισμό (στην πρώτη βαθμίδα του); Τότε γιατί δεν το λέει; Φοβάται μήπως αυτό ακουστεί «ακραίο κομμουνιστικό» στο εκλογικό του ακροατήριο και χάσει ψήφους; Και πώς γίνεται, μια διαδικασία που την κάνει τεχνικά και ο καπιταλισμός (με τους δικούς του όρους) να μετατίθεται σε μια «άλλη οργάνωση της κοινωνίας»; Εκείνο που περιγράφει το στέλεχος του Περισσού δεν είναι παρά ένας καπιταλισμός που κάποιες δραστηριότητες (όπως π.χ. τη διαχείριση των απορριμμάτων ή την κατασκευή των υποδομών) θα τις διεξάγει μέσω κρατικών επιχειρήσεων.

Αυτό το μοντέλο έχει ήδη εφαρμοστεί σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες (και στη χώρα μας σ' ένα βαθμό). Και δεν ήταν απαλλαγμένο από καπιταλιστική κερδοσκοπία, αφού καπιταλιστικές επιχειρήσεις έπαιρναν τις υπεργολαβίες (κάπως έτσι παρήχθη ο πολιτικός όρος «διαπλοκή»). Σιγά-σιγά εγκαταλείφθηκε, στο πλαίσιο μιας συντηρητικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού. Το σύστημα πέρασε στις περιβόητες ΣΔΙΤ (Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα) και στις Συμβάσεις Παραχώρησης (απευθείας παράδοση κρατικών τομέων στους ιδιώτες καπιταλιστές, με συμβάσεις που έχουν διάρκεια δεκαετιών). Και στην αρχική εκδοχή, όμως, και σ' αυτή που εφαρμόζεται σήμερα, δεν έχουμε τίποτ' άλλο εκτός από καπιταλισμό. Καθαρόαιμο καπιταλισμό.

Κι εμείς είμαστε αντίθετοι στις ιδιωτικοποιήσεις, εξηγώντας όμως με σαφήνεια τους λόγους της αντίθεσής μας, που είναι η επιβάρυνση των λαϊκών στρωμάτων για τη χρήση των υπηρεσιών (π.χ. διόδια στους αυτοκινητόδρομους, υψηλότερα δημοτικά τέλη για τα απορρίμματα κτλ.) και η χειροτέρευση των εργασιακών σχέσεων στους συγκεκριμένους τομείς οικονομικής δραστηριότητας, η οποία θα επιδράσει στη χειροτέρευση των εργασιακών σχέσεων γενικά. Ο Περισσός, όμως, από τη μια παίζει με λογάκια όπως «άλλη οργάνωση της κοινωνίας» και από την άλλη επαγγέλλεται **προγραμματικά** το μοντέλο της καπιταλιστικής διαχείρισης που εφαρμοζόταν πριν από την επέλαση του λεγόμενου νεοφιλελευθερισμού και τη συντηρητική ανασυγκρότηση της οικονομικής λειτουργίας των αστικών κρατών. Μοντέλο το οποίο είχε ιδεολογικοποιήσει η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Το έδαφος που εγκατέλειψε η σοσιαλδημοκρατία φιλοδοξεί να καταλάβει ο Περισσός. Αυτό προσπαθεί απεγνωσμένα να το καλύψει, μέσα από μια -συχνά αριστερίστικη ρητορική (δεν είναι τυχαίο ότι έχει υιοθετήσει τον πυρήνα της τροτσκιστικής πολεμικής ενάντια στη στρατηγική και την τακτική του κομμουνιστικού κινήματος και της Διεθνούς κατά τις δεκαετίες που ακολούθησαν την Οκτωβριανή Επανάσταση)- όταν όμως καλούνται να τοποθετηθούν στελέχη του που διαχειρίζονται το αστικό κράτος σε μικροκλίμακα (δήμοι), τότε η διαχειριστική λογική προβάλλει ανάγλυφη, διασκορπίζοντας την αριστερίστικη ρητορική.

Μέχρι πού θα φτάσει η ξεφτίλα;

Δικαίωμα του αλλουνού να αυτοβαφτίζεται... ουδέτερου φύλου και υπ' αυτή την ιδιότητα (γιατί δεν έχει να παρουσιάσει κάτι άλλο στο κοινωνικό πεδίο) να κατεβαίνει ως υποψήφιος περιφερειακός σύμβουλος του ΣΥΡΙΖΑ (Δούρου) στην Αττική. Δε θ' ασχοληθούμε με τις διάφορες ιδεολογικές λόξες που έλκουν την «Αριστερά του χαβιαριού». Οταν όμως ακούμε τον υποψήφιο του ΣΥΡΙΖΑ στο δήμο Αθηναίων να υπόσχεται «ειδικούς χώρους για δημόσιο θηλασμό», μας... γυρίζει το μάτι.

Και τι είναι, ρε, η γυναίκα που θηλάζει το μωρό της, ζώο σε τσίρκο, που πρέπει να μπει σε ειδικό κλουβί για να τη βλέπουν οι περίεργοι; Αν μας έλεγαν ότι πρέπει να γίνει καμπάνια υπέρ του θηλασμού, ώστε να διαλυθούν κοινωνικά στερεότυπα και να μπορεί μια γυναίκα να θηλάζει το μωρό της ακόμα κι αν βρεθεί σε δημόσιο χώρο, θα συμφωνούσαμε και θα επαυξάναμε. Αυτό γινόταν σε παλιότερες εποχές στη χώρα μας (όσοι μεγαλώσαμε στην επαρχία θυμόμαστε με τι σεβασμό αντιμετωπίζονταν οι βρεφοκρατούσες που θήλαζαν τα μωρά τους), ενώ το βλέπει κανείς συχνά σε βορειοευρωπαίες γυναίκες, καθώς ο ίδιος ο καπιταλιστικός πολιτισμός κατόρθωσε να σπάσει κάποια στερεότυπα που ο ίδιος είχε δημιουργήσει τις προηγούμενες δεκαετίες.

Τα «καμένα» μυαλά του ΣΥΡΙΖΑ, όμως, δεν ενδιαφέρονται για την αποκατάσταση κάποιων προοδευτικών πολιτισμικών προτύπων. Ενδιαφέρονται για κάποια δικά τους παραμάγαζα, που τα βαφτίζουν «κινήματα». Αυτά τα παραμάγαζα δεν μπορούν να υπάρξουν παρά μόνο μέσα από το θέαμα. Και δε διστάζουν να μετατρέψουν σε θέαμα ακόμα και το θηλασμό, τάχα για να λειτουργήσει παραδειγματικά. Αδιαφορούν για το γεγονός ότι μετατρέποντας το θηλασμό σε δημόσιο θέαμα, το αποτέλεσμα θα είναι να δυναμώσουν τα κοινωνικά ταμπού για την πλειοψηφία των γυναικών, οι οποίες δε θέλουν να γίνονται θέαμα όταν θηλάζουν τα παιδιά τους.

Πορεία αλληλεγγύης στον Δ. Κουφοντίνα στο Βόλο

Παρά την προβοκάτσια της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ

Σε μπούμερανγκ για την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, που συμπεριφέρθηκε ως κοινός προβοκάτορας, εξελίχθηκε η πορεία αλληλεγγύης στον Δημήτρη Κουφοντίνα, που έγινε το απόγευμα της περασμένης Κυριακής στο Βόλο. Οι Βολιώτες τώρα ξέρουν ότι δεν πήγαν «οι αναρχικοί για να κάψουν την πόλη» τους. Αυτό καταγράφηκε απ' όλα τα τοπικά Μέσα.

Συντονιστής της προβοκάτσιας, που σκοπό είχε να μετατρέψει τον Βόλο σε νεκρή πόλη, με τους κατοίκους του κλεισμένους στα σπίτια τους από το φόβο των... επικείμενων επεισοδίων υπήρξε η τοπική αστυνομία. Περιττεύει να πούμε ότι η αστυνομία δεν ενεργεί ποτέ πρωτοβουλιακά σε τέτοιες περιπτώσεις, αλλά πάντοτε αναζητά και παίρνει οδηγίες άνωθεν.

Το σύνθημα που άρχισε να εξαπλώνεται ήταν ότι «έρχονται οι αναρχικοί για να κάψουν την πόλη»! Το πανεπιστήμιο έβαλε λουκέτο για ολόκληρο το Σαββατοκύριακο, ακυρώνοντας μαθήματα που γίνονται αυτές τις μέρες. Η φυλακή της Κασσαβέτειας (όπου κρατείται ο Δημήτρης Κουφοντίνας) ανακάλεσε όλες τις άδειες και τα ρεπό. Γέμισε από φύλακες που περιφέρονταν χωρίς να κάνουν τίποτα, λες και θα γινόταν επίθεση απελευθέρωσης του Κουφοντίνα. Γελοιότητα μεν, αλλά ενταγμένη κι αυτή στη δημιουργία κλίματος.

Την Κυριακή, η αστυνομία άρχισε να ζώνει με πλαστικές λωρίδες κεντρικούς δρόμους και να καλεί τον κόσμο να αποσύρει τα αυτοκίνητά του για να μην τα δει να καίγονται! Ο Μπέος (αυτός δε χρειάζεται

συστάσεις) πήρε σήμα να μαζέψει τους κάδους. Επιδεικτικά κυκλοφορούσαν το μεσημέρι της Κυριακής τα φορτηγά του Δήμου και φόρτωναν τους κάδους, για να μη χρησιμοποιηθούν υποτίθεται σαν οδοφράγματα. Φτάνοντας στο κέντρο του Βόλου το μεσημέρι, είδαμε μια ευγενική κυρία να μας πλησιάζει και να μας ρωτάει: «Εδώ θα παρκάρετε;». Οταν τη ρωτήσαμε αν απαγορεύεται, μας απάντησε: «Δεν απαγορεύεται, αλλά θα έρθουν οι αναρχικοί και θα κάψουν τα πάντα». Με έκπληξη μας άκουσε να της λέμε ότι κι εμείς για την πορεία ερχόμαστε κι ότι αυτή θα είναι μια πορεία διαμαρτυρίας και καταγγελίας, που δε θα πειράξει κανέναν.

Πέρα από τα... προπαρασκευαστικά μέτρα, η προβοκάτσια στηριζόταν και από εκατοντάδες μπάτσους που στρατοπέδευαν προκλητικά στο κέντρο της πόλης, για να τους βλέπει ο κόσμος και να νομίζει ότι επίκειται... πόλεμος. Είχαν κουβαλήσει διμοιρίες σίγουρα από τη Λάρισα, μπορεί και από τη Θεσσαλονίκη.

Η διαδήλωση έγινε, όπως είχε προγραμματιστεί. Εκατοντάδες διαδηλωτές πήραν μέρος σ' αυτή και το σύνθημα «Η δημοκρατία σας είναι μια βιτρίνα, άδεια τώρα στον Κουφοντίνα» δόνησε την ατμόσφαιρα. Ολα τα τοπικά Μέσα περιέγραψαν τα της διαδήλωσης και η προβοκάτσια γύρισε σαν μπούμερανγκ και χτύπησε τους εμπνευστές της, την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Ηταν η πρώτη από μια σειρά εκδηλώσεις που έχει προγραμματίσει το κίνημα αλληλεγγύης, θέτοντας στο κέντρο των διεκδικήσεών του την κατάργηση του εισαγγελικού βέτο, που δε στερεί μόνο την άδεια από τον πολιτικό κρατούμενο Δημήτρη Κουφοντίνα (ο οποίος είχε ήδη πάρει επτά άδειες), αλλά οδηγεί σε εκτρώματα όπως η απόφαση του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Βόλου, που ανήγαγε τον εαυτό του σε νομοθέτη και απεφάνθη ότι όσοι έχουν καταδικαστεί σε περισσότερες από μία ισόβιες ποινές δε δικαιούνται άδεια, στερώντας έτσι αυτό το δικαίωμα και από άλλους κρατούμενους. Υπενθυμίζουμε τι σημειώνει η Συνέλευση Αλληλεγγύης που έχει συγκροτηθεί στην Αθήνα:

Η άρνηση χορήγησης άδειας δεν είναι μια προσωπική υπόθεση του Δ. Κουφοντίνα. Στο πρόσωπό του χτυπιέται ολόκληρο το κίνημα, χτυπιούνται όλοι οι καταπιεσμένοι και κολασμένοι, χτυπιέται ο ίδιος ο λαός. Χτυπιέται οποιοσδήποτε επιχειρεί να σπάσει το κρατικό μονοπώλιο της βίας και να αμφισβητήσει την απόλυτη κυριαρχία της αστικής εξουσίας.

Δεν μπορούμε και να μην αναφέρουμε και την απόλυτη συνενοχή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ απέναντι σ' αυτήν την αυταρχική εκτροπή. Της κυβέρνησης των yes men, της «κυβερνώσας αριστεράς» που έχει προσκυνήσει όσο κανένας άλλος τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Δεν ξεχνάμε πως ο ΣΥΡΙΖΑ, παρά τις αντίθετες εξαγγελίες, διατηρεί εδώ και τέσσερα χρόνια την αυταρχική διάταξη Δένδια που δίνει δικαίωμα βέτο στους εισαγγελείς για τις άδειες των κρατούμενων. Ταυτόχρονα, με τον καινούριο Ποινικό Κώδικα που βρίσκεται σε διαδικασία διαβούλευσης, ο ΣΥΡΙΖΑ διατηρεί και αυστηροποιεί τον 187Α, τον «αντι»τρομοκρατικό νόμο με τον οποίο δικάζονται και καταδικάζονται αναρχικοί και κομμουνιστές αγωνιστές. Την ίδια στιγμή, ο υπουργός δικαιοσύνης Μιχάλης Καλογήρου δηλώνει ευθαρσώς ότι «ο νόμος είναι συγκεκριμένος και η χώρα έχει από το 2015 ένα συγκεκριμένο σχέδιο σωφρονιστικής πολιτικής, το οποίο είναι δημοκρατικό και φιλελεύθερο» και ότι «η δημοκρατία δεν εκδικείται». Η διατήρηση όμως της διάταξης Δένδια και οι απαιτήσεις δηλώσεων μετάνοιας από το Δ. Κουφοντίνα αποδεικνύουν ακριβώς το αντίθετο.

Συριζαϊκή σιωπή για τις συνεργάτιδες του Μπόλαρη

Ο Μπόλαρης έκανε την εξής δήλωση: *«Τους συνεργάτες μου τους επιλέγω πάντοτε με κριτήριο τα τρία "ε". Το πρώτο είναι η εργατικότητα, το δεύτερο είναι η εξυπνάδα, έτσι ώστε με εργατικότητα, με εξυπνάδα, με επιστημοσύνη να ανταποκρίνονται στα καθήκοντα που έχουν στο γραφείο για να υπάρχει αποτελεσματικότητα σε αυτό που μας έχει δώσει εντολή ο λαός».* Αν είναι έτσι, τότε κακώς έκανε δεκτή την παραίτηση της συνεργάτιδάς του που συνήθιζε να πλημμυρίζει το facebook με πόζες που αναδείκνυαν άλλα «προσόντα» και όχι «τα τρία έψιλον».

Εμείς δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε πόσο η εν λόγω κυρία και η δεύτερη, η πρώην «σταρ Ελλάς» ανταποκρίνονται στα «τρία έψιλον». Περί αποσπασμένων ή μετακλητών υπαλλήλων πρόκειται, βασικό προσόν των οποίων είναι πάντοτε οι προσωπικές σχέσεις με τους υπουργούς. Κάθε υπουργός εξοπλίζει το προσωπικό του γραφείο με μανδαρίνους απολύτως πιστούς σ' αυτόν, έτοιμους να κάνουν τα πάντα (κυρίως να «πηδούν» πάνω από τους νόμους). Αν δεν υπήρχε αυτή η σκοπιμότητα, τότε δε θα χρειάζονταν μετακλητοί ή αποσπασμένοι υπάλληλοι στα Γραφεία των υπουργών. Θα αρκούσαν οι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι γνωρίζουν τα θέματα, εν αντιθέσει με τους «αλεξιπτωτιστές» των υπουργικών Γραφείων, που δεν ξέρουν την τύφλα τους. Ομως ανάμεσα στους μόνιμους δημόσιους υπάλληλους υπάρχουν άνθρωποι που έχουν την... κακή συνήθεια να σέβονται τη νομιμότητα και να απαιτούν το σεβασμό της. Γι' αυτό δεν είναι επιθυμητοί. Γι' αυτό έχει εφευρεθεί η φάμπρικα των «αλεξιπτωτιστών» που κάθε υπουργός κουβαλάει μαζί του. Τη σχετική παράδοση τηρεί ευλαβικά και ο ΣΥΡΙΖΑ, μολονότι όταν αναρριχήθηκε στην κυβέρνηση διεκήρυττε ότι θα στηριχτεί αποκλειστικά στους δημόσιους υπάλληλους. Τι να μετρήσει, όμως, ένας δημόσιος υπάλληλος μπροστά σε μια «personal trainer» και μια «σταρ Ελλάς»;

Μας έκανε εντύπωση, όμως, η αφωνία που έπαθαν οι συριζαίοι όταν η αντιπολίτευση (αυτή η ίδια αντιπολίτευση που με καμάρι επιδεικνύει τη «σέξι ονεδίτισσα» και άλλα τέτοια «φρούτα») έπεσε να ξεσκίσει τη συνεργάτιδα του Μπόλαρη. Ούτε μια ανακοίνωση των φεμινιστριών του ΣΥΡΙΖΑ! Σίγουρα οι συνεργάτιδες του Μπόλαρη δεν είναι συριζαίες αλλά... μπολαραίες. Και το προφίλ τους δεν συνάδει με τις φεμινιστικές και αντισεξιστικές αντιλήψεις των συριζαίων. Αλλο να είσαι «το Τζέισον-Αντιγόνη» και άλλο να είσαι η «χυμώδης» συνεργάτιδα του Μπόλαρη. Μπορεί εμείς να μη βλέπουμε καμιά διαφορά, αλλά... τι ξέρουμε εμείς;

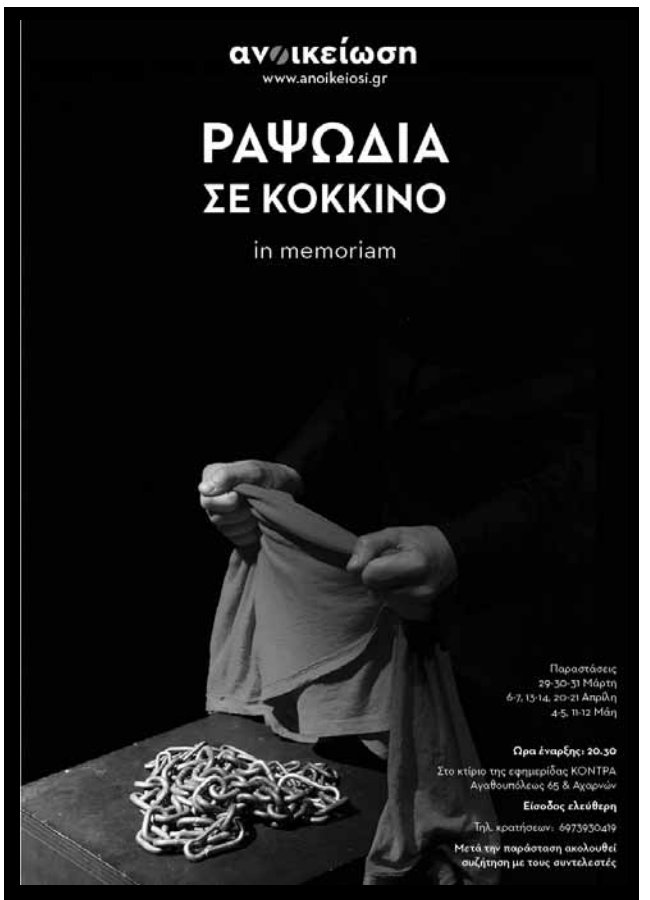

Ραψωδία... γιατί στον πυρήνα της υπάρχει το έπος. Με τη μορφή της εστίασης πάνω σε γεγονότα ιστορικά, με πρωταγωνιστές ανθρώπους ξεχωριστούς, που η διακριτότητά τους δεν τους αποσπά από τους συντρόφους τους, αλλά τους αναγορεύει σε παραδείγματα/υποδείγματα μιας συλλογικής δράσης. .

Σε κόκκινο... όπως το κόκκινο του αίματος, το κόκκινο της ελπίδας, το κόκκινο της επανάστασης. Οπως η «κόκκινη παρθένα της Μονμάρτρης» και η «κόκκινη Ρόζα». Οπως «Το Κόκκινο Γαρύφαλλο» που έγραψε η Λουίζ Μισέλ, όταν εκτελέστηκε ο ποιητής Τεοφίλ Φερέ, ο κομμουνάρος σύντροφός της. Οπως τα κόκκινα γαρύφαλλα που συνήθιζε να βάζει στο γραφειάκι της η Ηλέκτρα Αποστόλου, σ' ένα τενεκεδάκι από κονσέρβα. Οπως το κόκκινο νήμα που συνδέει τους αιώνες και τις γενιές των ανθρώπων που αγωνίζονται για να περάσουμε από την προϊστορία στην Ιστορία, πληρώνοντας το βαρύ τίμημα που πάντοτε πληρώνουν αυτοί που βγαίνουν μπροστά.

Τέσσερις γυναίκες: Λουίζ Μισέλ, Ρόζα Λούξεμπουργκ, Ηλέκτρα Αποστόλου, Ουλρίκε Μάινχοφ. Μια ιστορική διαδρομή ενός αιώνα. Από την Κομμούνα του Παρισιού μέχρι τα «μολυβένια χρόνια» της Γερμανίας τη δεκαετία του '70, περνώντας από την επανάσταση στο Βερολίνο το 1918-19 και την αντικατοχική αντίσταση στην Ελλάδα το 1941-44. Αγωνίστριες για την κοινωνική απελευθέρωση, σε διαφορετικές εποχές, σε διαφορετικά μήκη και πλάτη της Γης. Με διαφορετικές προσωπικότητες, με διαφέρουσες ιδεολογικοπολιτικές απόψεις, σε διαφορετικά κοινωνικά περιβάλλοντα. Αλλά με το κόκκινο νήμα να συνδέει την παρουσία τους, τη δράση τους, τη στάση ζωής τους.

Αυτές οι επώνυμες επαναστάτριες μιλούν και για λογαριασμό όλων των «ανώνυμων». Των γυναικών των λεύτερων βουνών και των αποκλεισμένων πόλεων, της φυλακής, της εξορίας και του εκτελεστικού αποσπάσματος. Αυτών που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των απελευθερωτικών μαχών κι αυτών που έμειναν πίσω και στήριξαν αυτές τις μάχες.

Ενα υβρίδιο επικού θεάτρου και θεάτρου-ντοκουμέντο. Θεατρικός λόγος, ντοκουμέντα, μαρτυρίες, λογοτεχνικά κείμενα συντίθενται σε ένα παλίμψηστο που ανιχνεύει τις συνδέσεις και ενσαρκώνονται για να επαναφέρουν στην προσοχή μας την επίμονη διαχρονικότητα του επαναστατικού οράματος.

Υπό τους ήχους του σπουδαίου Μπιλ Ντίξον (και όχι μόνο).

Μια βουτιά στην Ιστορία, όχι ως μνημόσυνο, αλλά ως διερεύνηση κρίσιμων σημερινών ερωτημάτων.

Παραστάσεις που απομένουν:

Σαββατοκύριακα 6-7, 13-14, 20-21 Απρίλη

4-5, 11-12 Μάη.

Στο κτίριο της ΚΟΝΤΡΑΣ, Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών.

Ωρα έναρξης: 20.30.

Είσοδος ελεύθερη

(Μετά την έναρξη η είσοδος δεν είναι δυνατή)

Απαιτείται κράτηση στο 6973930419

Μετά την παράσταση ακολουθεί
συζήτηση με τους συντελεστές

Trailer: http://www.anoikeiosi.gr/yliko/videos/videos-rapsodia.html

Περισσότερες πληροφορίες για την παράσταση: www.anoikeiosi.gr

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Ολο κρούει κώδωνες κινδύνου ο ΟΗΕ (oh yeah), τη μια για το κλίμα, την άλλη για τη βία και τις συρράξεις, την πείνα, την εκμετάλλευση. Εντάξει, εκ γενετής κωδωνοκρούστης ήταν και τίποτε περισσότερο, αλλά πάντα ξεχνάει να κατονομάσει τους φταίχτες...

Δύνανται σύντροφοι τινές ασχολούμενοι με τη στιχουργική ή με τα ναρκωτικά, να μας διαφωτίσουν για την περίπτωση Λευτέρη Παπαδόπουλου; Πίνει κάτι; Είχε γράψει «άμα δείτε το φεγγάρι / να του πείτε να μη βγει» και δεν βρέθηκε ένας να του πει «και πού να το δούμε ρε μεγάλε αν δεν βγει... για να του πούμε να μη βγει;». Ελα moon εις τον τόπο σου!

Εχω φωτογραφίες σου στον υπολογιστή μου
και ραβασάκια σου διαρκώς φτάνουν στον λογιστή μου.
Να μη μας βρούνε αγκαλιά, ξύπνα, πρέπει να φύγεις
έντεκα εκατομμύρια το λένε εν ολίγοις...

Το ζήτημα του σεξουαλικότερου μπαίνει σε δεύτερη μοίρα, καθώς προέχουν οι εκλογές για την ουτοπική εαυτοδιοίκηση. Επί των οποίων εργάζονται συστηματικά τον τελευταίο καιρό η Κοκκινοσκουφίτσα και η λαϊκή μούσα. Με την πρώτη να γράφει (εντάξει, δεν είναι και Μεγαλοοικονόμου, αλλά προσπαθεί φιλότιμα):

Ξέρω, πήρες τον δρόμο σου, μα εγώ θα στο προτείνω
σαν φύγουνε οι εκλογές και κατακάτσει η πίκρα
βρες μια δουλειά ως τετράωρη, delivery ή λάντζα
και μέτρα πόντους που 'φυγαν απ' το καλσόν το lycra.

Κάποιοι κακοήθεις ισχυρίζονται ότι πρόκειται περίπου για λογοκλοπή και ότι την ιδέα για το παραπάνω τετράστιχο έδωσε στην Κοκκινοσκουφίτσα αντίστοιχο της λαϊκής (like kiss) μούσας:

Βρήκες δουλειά; Εστω γαμπρό; Τι κάνεις τόσα χρόνια;
Αχ Κατερίνα μου, εκεί δεν θα είσαι αιώνια.
Μερίμνησε για το αύριο, κοίτα να τη βολέψεις
θέση σαν καθαρίστρια να μη ξαναγυρέψεις.

Και κάποια ακραία στοιχεία (του κοινού ποινικού δικαίου βεβαίως βεβαίως), το πάνε ακόμα μακρύτερα και με όχημα τον παραδοσιακό ιαμβικό δεκαπεντασύλλαβο (πάντα) μετέρχονται γλώσσα που δεν ταιριάζει στον πωλητικό πολιτισμό της κοιτίδας της δημοκρατίας:

Το λέν' τα τσόνια στα κλαριά, το λένε κι οι κουρούνες
απ' έξω είστε ευειδείς κι από μέσα γουρούνες.
Στα λύματα της αστικής πολιτικής κυλιέστε
γεμίζετε τα κύπελλα, λέτε σε όλους «πιέστε».

Οχι, δεν θα ασχοληθούμε με βρωμόλογα που ανταλλάσσονται ένθεν κακείθεν, δεν θα υπεισέλθουμε στις κόντρες Καμμένου και Κοτζιά.

«Σκέφτομαι πως αυτά τα τρία συστατικά πρέπει να 'χει η ζωή: το μεγάλο, το ωραίο και το συγκλονιστικό. Το μεγάλο είναι να βρίσκεσαι μέσα στην πάλη για μια καλύτερη ζωή. Οποιος δεν το κάνει αυτό, σέρνεται πίσω απ' τη ζωή. Το ωραίο είναι κάθε τι που στολίζει τη ζωή, η μουσική, τα λουλούδια, η ποίηση. Το συγκλονιστικό είναι η αγάπη» (Νίκος Μπελογιάννης).

Ολο ζυγώνουν οι εκλογές, φτάσαμε στον Απρίλη
κι όλων παρουσιάζονται τα νούμερα up! Really.
Πλην του πτωχού του ΣυΡιζΑ που 'χει την αγωνία
να βγάλει έστω και σύμβουλο και στη Μακεδονία.
Ομως τι είναι, σύντροφοι, μπροστά στα κάλλη ο πόνος;
«Εγώ γυμνός ξεκίνησα, εγώ πηγαίνω μόνος»
ο σεξουαλικότερος μονίμως τραγουδάει

Και καθώς διανύουμε τις σαρανταοκτώ ημέρες της σαρακοστής, κλείνουμε με μια εκ των ων ουκ άνευ παρέμβαση που έπρεπε ήδη να είχαν κάνει οι σύντροφοι του θρησκευτικού ρεπορτάζ:

Σαρακοστή, Τζερόνιμο! Θα τον ξαναφιλέψεις
κι εν μέσω μπρικ και χταποδιού, κάτι θα του γυρέψεις;
Μη χαλαρώνεις, μη μασάς, βάλ' του λιγάκι χέρι
είν' άθεος, κομμουνιστής, μπορεί να σου τη φέρει!

(τι γελάτε ρε;)

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Στον κατήφορο με μαθηματική ακρίβεια

Το Δ' τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας έκανε δεκτή την προσφυγή του καζίνο Λουτρακίου σχετικά με το νομοθετικό πλαίσιο λειτουργίας των «κουλοχέρηδων» και επί της ουσίας άδειασε την κυβέρνηση και την ΟΠΑΠ ΑΕ. Το ΣτΕ έκρινε ότι έχει παύσει να ισχύει πλέον το νομοθετικό πλαίσιο λειτουργίας των παιγνιομηχανημάτων τύπου VLT και έπρεπε να έχει εκδοθεί σχετικό Προεδρικό Διάταγμα που να ρυθμίζει τα θέματα διεξαγωγής και ελέγχου των τυχερών παιγνίων. Κατά συνέπεια, έκρινε ότι ο Κανονισμός Παιγνίων που έχει εκδοθεί από την Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (ΕΕΕΠ) είναι αντίθετος στο νόμο 4002/2011, που προβλέπει την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος.

Στα τέλη του 2016, η ΕΕΕΠ είχε αποφασίσει ευνοϊκές για την ΟΠΑΠ ΑΕ αλλαγές στον Κανονισμό Παιγνίων, οι οποίες είχαν ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων από τους καπιταλιστές που έχουν «επενδύσει» στα καζίνο. Το καζίνο Λουτρακίου είχε καταθέσει αίτηση ακύρωσης της λειτουργίας των ηλεκτρονικών τυχερών παιγνίων στα play opap και τα πρακτορεία του ΟΠΑΠ και μετά τη δικαίωσή του από το ΣτΕ αναμένονται σημαντικές εξελίξεις στο χώρο, αφού μέχρι την έκδοση του ΠΔ τίθεται υπό αμφισβήτηση η νομιμότητα των play opap και των «κουλοχέρηδων».

Η πλευρά των καζίνο κατηγορούσε την κυβέρνηση για διαπλοκή, για «χατίρια» στον Μελισσανίδη, τονίζοντας ότι οι συγκεκριμένες τροποποιήσεις συνιστούν παράνομη κρατική ενίσχυση λόγω της παρεχόμενης υπεραξίας που δημιουργείται, και απειλούσε ότι αν δε δικαιωθεί θα προσφύγει στα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στην αίτηση ακύρωσης τα καζίνο ανέφεραν ότι οι τροποποιήσεις στον Κανονισμό συνεπάγονταν παράνομη κρατική ενίσχυση του ΟΠΑΠ και νόθευση του ανταγωνισμού, αφού στα καζίνο της χώρας λειτουργούσαν 4.500 παιγνιομηχανήματα (VLTs) και η κυβέρνηση έδωσε άδεια για λειτουργία από την ΟΠΑΠ ΑΕ επιπλέον 35.000 μηχανημάτων.

Σύμφωνα με την αίτηση ακύρωσης που κατέθεσε το καζίνο Λουτρακίου, ο ετήσιος τζίρος της ΟΠΑΠ από τα «φρουτάκια» αναμενόταν να ξεπεράσει το 1 δισ. ευρώ (το ποσό ίσως να είναι μικρότερο από τον πραγματικό τζίρο) και η μείωση του δικού του τζίρου θα ξεπερνούσε το 60%. Οπως καταλαβαίνουμε, είναι πολλά τα φράγκα και γι' αυτό οι καπιταλιστές συγκρούονται για το ποιος θα πάρει τη μερίδα του λέοντος.

Περιττό να τονίσουμε, ότι σε καμία περίπτωση δεν ενδιαφέρονται για τους παίχτες και τις περιουσίες που χάνονται στον ηλεκτρονικό τζόγο. Οι αρμόδιες υπηρεσίες της ΕΕ είχαν εγκρίνει το μονοπωλιακό χαρακτήρα της σύμβασης παραχώρησης των κρατικών δικαιωμάτων στην ΟΠΑΠ ΑΕ με το επιχείρημα ότι η κυβέρνηση θα δημιουργούσε ταυτόχρονα και ένα νομοθετικό πλαίσιο για να προστατευτούν οι παίχτες, για να περιοριστεί η δυνατότητα συμμετοχής στον ηλεκτρονικό τζόγο και για να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος να χαθούν περιουσίες. Οπως αποδεικνύεται από την απόφαση του ΣτΕ, η κυβέρνηση όχι μόνο δεν έχει κάνει το παραμικρό προς αυτή την κατεύθυνση, αλλά αντίθετα έχει αφήσει ελεύθερο το πεδίο στην ΟΠΑΠ ΑΕ.

Μια ακόμη απόδειξη του ότι οι συριζαίοι δεν μπορούν να μιλούν για «ηθικό πλεονέκτημα» και για εφαρμογή μιας διαφορετικής πολιτικής από αυτή που ακολουθούσαν το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ. Αλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όπου υπάρχει φτώχεια υπάρχει και τζόγος, ο οποίος λειτουργεί σαν ελπίδα για να ξελασπώσει κάποιος οικονομικά. Περιττό να τονίσουμε ότι στην πράξη, εκτός μερικών εξαιρέσεων που λειτουργούν και ως «κράχτες», όσοι εναποθέτουν τις ελπίδες τους στη θεά Τύχη οδηγούνται στην καταστροφή.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Την παράσταση έκλεψαν οι οπαδοί της Ντόρτμουντ με το κορεό που έφτιαξαν στο παιχνίδι της ομάδας τους κόντρα στη Βόλφσμπουργκ, αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά ότι είναι από τους πιο ευρηματικούς οπαδούς στην Ευρώπη. Το σύνθημα που συνόδευε το κορεό ήταν: «Σαν παιδί ερχόμουν στο γήπεδο με τον πατέρα μου, κι αυτός, επίσης, μικρός ερχόταν με το δικό του». Δεν είναι η πρώτη φορά που οι φαν της Μπορούσια παραδίδουν μαθήματα οπαδικής κουλτούρας και ποδοσφαιρικού πολιτισμού και καταπιάνονται με θέματα της επικαιρότητας. Στο παρελθόν οι εξέδρες του γηπέδου των Βεστφαλών ήταν το άντρο φασιστικών και νεοναζιστικών συμμοριών, οι οποίες είχαν καταφέρει να θέσουν στο περιθώριο κάθε αντιφασιστική και αντιρατσιστική δράση και να τις χρησιμοποιούν σαν ορμητήριό τους, για να δηλητηριάζουν με τις ιδέες τους τη νεολαία της πόλης. Δε δίστασαν να έρθουν σε ανοιχτή σύγκρουση με τη διοίκηση της ομάδας, όταν προσπάθησε να τους βάλει «φραγμό», αφού με τη δράση τους της είχαν δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα και μεγάλες οικονομικές απώλειες, όμως ηττήθηκαν κατά κράτος. Τη διαμάχη ανάμεσα στους νεοναζί και τη διοίκηση εκμεταλλεύτηκαν οι αντιφασίστες οπαδοί της Ντόρτμουντ, οι οποίοι σιγά-σιγά κατάφεραν να πάρουν τον έλεγχο και να κυριαρχήσουν στις εξέδρες. Πλέον, έχουν αποκηρύξει καθετί ρατσιστικό και φασιστικό από το γήπεδό τους, ο φασιστικός ύμνος με το στίχο «Φτιάξτε ένα όχημα από το Γκελσενκίρχεν ως το Αουσβιτς» (το Γκελσενκίρχεν είναι η πόλη της Σάλκε, που είναι η μεγάλη αντίπαλος των κιτρινόμαυρων) έχει αντικατασταθεί από αντιφασιστικά τραγούδια και συνθήματα, με αποτέλεσμα να έχουν καθιερωθεί ανάμεσα στους «δυνατούς» αντιφασίστες οπαδούς στην Ευρώπη.

Σε αντίθεση με τους οπαδούς της Ντόρτμουντ, οι οργανωμένοι οπαδοί του Ολυμπιακού έδειξαν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι έχουν ποτιστεί μέχρι το μεδούλι από απάνθρωπα συναισθήματα. Στον αγώνα με τη Ζαλγκίρις για την Euroleague στο μπάσκετ, σήκωσαν δύο πανό για να τιμήσουν την επέτειο του οπαδικού ραντεβού θανάτου στην Παιανία, κατά το οποίο δολοφονήθηκε ο οπαδός του Παναθηναϊκού Μιχάλης Φιλόπουλος. Δε θα σχολιάσουμε το γεγονός ότι οι μη οργανωμένοι ερυθρόλευκοι οπαδοί και η διοίκηση της ομάδας δεν έκαναν το παραμικρό για να κατέβουν αυτά τα εμετικά πανό, αφού έχουν ειπωθεί πολλά στον αθλητικό Τύπο και στις διάφορες αθλητικές ιστοσελίδες. Αυτό που πρέπει όμως να σχολιάσουμε είναι η κατάντια στην οποία έχει οδηγήσει την ερυθρόλευκη εξέδρα το δόγμα «No Politica», που έχει καταφέρει να επιβάλει η διοίκηση Μαρινάκη στους οργανωμένους οπαδούς. Η ερυθρόλευκη εξέδρα, έχοντας αποξενωθεί από καθετί πολιτικό (αναφερόμαστε στον αντικαπιταλιστικό και αντιφασιστικό πολιτικό λόγο), έχει χάσει κάθε αίσθηση του μέτρου και λειτουργεί με καθαρά οπαδικά κριτήρια, ταυτίζοντας τις επιδιώξεις και τα συμφέροντα του Μαρινάκη με την τύχη και τα συμφέροντα της ομάδας (το γεγονός ότι ο αγώνας στον οποίο σηκώθηκαν τα πανό ήταν μπάσκετ, δεν πρέπει να μας αποπροσανατολίσει, γιατί οι οργανωμένοι οπαδοί έχουν σημείο αναφοράς το ποδόσφαιρο και «μολύνουν» όλα τα αθλήματα). Η κατάντια του ΣΕΦ δείχνει ποια είναι η εξέλιξη των πραγμάτων όταν επικρατήσει στις εξέδρες το δόγμα «No Politica» και η άποψη ότι πάνω απ' όλα είναι η ομάδα. Οπου απουσιάζει ο αντικαπιταλιστικός πολιτικός λόγος, το κενό θα καλυφθεί από τα προτάγματα και τις επιδιώξεις της αστικής τάξης και οι οργανωμένοι οπαδοί θα μετατραπούν σε φασιστικές συμμορίες, που θα έχουν ως στόχο να διασφαλίσουν και να επιβάλουν τα συμφέροντα του καπιταλιστή προέδρου της ομάδας. Και εφόσον οι οπαδικοί στρατοί αποτελούν την ατσαλένια λόγχη του προέδρου για να τσακίσει τους αντιπάλους του, δεν μπορεί παρά να είναι φασιστική, ρατσιστική και απάνθρωπη η συμπεριφορά τους και να τους οδηγεί στον κατήφορο με μαθηματική ακρίβεια.

Dixi et salvavi animam meam

➤ Homo Pretenderious

➤ Ο αφανής (εργάτης...) του κωλοεπιτελείου.

➤ Και τα αφανή «μιστά».

➤ Διότι ο «καλός πατριώτης» καλοπληρώνεται κι όλα.

➤ Αλλιώς δεν ενεργοποιείται το πατριωτικό του «ένστιχτο».

➤ Και ο κολυμβηταράς Τσίπρας.

➤ Να θεωρεί ότι (και) εκτός Αγαθονησίου οι άνθρωποι είναι αγαθιάρηδες.

➤ Φάτε εθνικισμό (=σκατά), κι εσείς, ω λαέ!

➤ Κόκκαλης εδώ, Κόκκαλης εκεί, Κόκκαλης παρά πέρα (ΝΔ).

➤ Οταν οι καπιταλιστές επιδιώκουν να... υπερηφανεύονται για το παρόν τους.

➤ Πάντως ημείς, ο φάε σκατά λαός, είμεθα ξε-κοκκαλισμένοι.

➤ Αγκουρία, Κοστέλο (χωρίς τον Αμποτ),Ρέγκλινγκ: οι οδηγίες είναι σαφείς και εφαρμόζονται.

➤ Να μην ξεχνάμε: pacta sunt servanta.

➤ Brexit... exit? exit??

➤ Ταλ Αμπίμπ: zionazis tried some of their own medicine.

➤ ΚΑΙ ερωτιάρης ο Τσίπρας: Ανέλαβε έργο η ΕφΣυν.

➤ Κοινώς γλύψιμο μέχρι αηδίας...

➤ Στην «ατζέντα» κι αυτό.

➤ Το πήδημα ολόκληρου λαού.

➤ Η συνέχεια, δηλαδή.

➤ Εν τω μεταξύ άρχισαν οι ενοικιάσεις εκλογικών κέντρων από υποψήφιους δημαρχαίους και δημαρχαίσες...

➤ Χρήμα με ουρά...

➤ Αλληλεγγύη στη Βενεζουέλα (την οποία στηρίζει η Ιμπεριαλιστική Ρωσία);

➤ Φάε mixed vegetables Freshona και πάθε γαστρεντερίτιδα (και σηψαιμία, μηνιγγοεγκεφαλίτιδα, αποβάλλετε αν είστε έγκυος ή και πεθάνετε).

➤ Οχι και «τολμηρός» ο δημοσιορουφιάνος Β.Λ.

➤ Μπέζος είναι, δημοσιότητα θέλει...

➤ ΑΝΤΑΡΣΥΑ: γίνανε... δυο (θα γίνουν, άραγε, χίλιοι δέκα τρείς;).

➤ Το βρήκε το πρόβλημα στο εμπόριο ο Μπακογιάννης: αλλοίμονο, έχει κοφτερό μάτι...

Εξω απ΄ τις τρύπες των φιδιών, μη βάζεις γάλα,
γιατί τα φίδια πίνοντας το γάλα, μεγαλώνουνε,
κι όσο γίνονται πιο μεγάλα
πιο δυνατά, δυνατά δαγκώνουνε

Εξω απ΄ τις τρύπες των φιδιών,
βάλτε φωτιά, κάψτε κλαδιά,
πνίξτε τα φίδια, πνίξτε τα με τον καπνό,
μην κάψουνε καμιάν ανθρώπινη καρδιά.

Φ. Αγγουλές, "ΦΙΔΙΑ", Απαντα, τόμος 1ος

➤ «Διευρυμένο πασχαλινό ωράριο εμπορικών καταστημάτων»: τα πάθη των εργατών/τριών στο εμπόριο.

➤ Το έκανε το... πήδημα: από δήμαρχος ευρωβουλευτής (υποψήφιος). Ο κόσμος στο Μάτι κάηκε και καταστράφηκε. Τόση επιτυχία...

➤ Δεν... ήξερε η υποψήφια του ΣΥΡΙΖΑ για τη δημαρχία της Μυτιλήνης και δέχτηκε χρυσαυγίτη στο συνδυασμό της. Δεν ήξερε, δε ρώταγε; (Επιπλέον: κ. Τσίπραν, πρωθυπουργόν, η Μυτιλήνη ΔΕΝ είναι νησίακόμα...).

➤ Στους δήμους γίνονται υπερωρίες αλλά... δεν πληρώνονται.

➤ «Δεν έχουμε λεφτά» η μόνιμη επωδός των δημαρχαίων/χαισών...

➤ Σύννεφο το δούλεμα.

➤ ΚΑΙ, πρωτίστως, προκλητικό.

➤ Και ξαναμαναπισωπάλι τα... αναδρομικά.

➤ False hope.

➤ Και χαρτζιλίκωμα δικηγορικών γραφείων.

➤ Γερό.

➤ Οχι ψιλά.

➤ Ψιλή ζωή που κάνουμε...

➤ Ριζοσπάστης,15/10/2014: «581 οι αποφάσεις συμμετοχής στο πανελλαδικό συλλαλητήριο της 1ης Νοέμβρη». Ριζοσπάστης, 1/11/2014: «Σχεδόν 1.000 συνδικαλιστικές οργανώσεις...». Νικάμε αδέρφια; Ή καλύτερα: γιατί -ούτε καν- αμυνόμαστε;

➤ Πληροφόρηση: Το ψηλότερο όριο εκλογικών δαπανών ανά υποψήφιο/α βουλευτή στη Β' Αθηνών είναι 138.600 ευρώ.

➤ Φτώχειες...

➤ 902.gr, 30/3/2019: «Βολές για τα δάνειά τους αντάλλαξαν ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ». Στα οποία υποθήκευαν την κρατική τους χρηματοδότηση. Εδώ να θυμίσουμε ότι έχει λάβει και ο Περισσός κρατική χρηματοδότηση και επίσης ότι με την τροπολογία (ειδικός αριθμός 1910) ψηφισμένη την 15η Οκτωβρίου 2014 «ποσοστό 40% της κρατικής χρηματοδότησης που λαμβάνει κάθε κόμμα και συνασπισμός κομμάτων είναι ακατάσχετο και ανεκχώρητο». Δήλωση (μετανοίας...) Χ.Φλωράκη 1974 (Ν.Δ 59/1974), κρατική χρηματοδότηση. Τι χρείαν έχομεν άλλων μαρτύρων;

➤ Απ΄ το γαϊτανάκι στον Γαϊτάνο.

➤ Πεσάχ γαρ.

➤ Δεν είναι (μόνο) κωμικός ο Βολοντιμίρ Ζελένσκι αλλά και επιχειρηματίας (=καπιταλιστής).

➤ Περιμένουμε εναγωνίως την ενημέρωση του Περισσού για το αγωνιστικό παρελθόν (και παρόν) της Σεμίνας Διγενή...

➤ Καταστροφυλιά.

➤ Στις 10 Απρίλη οι φοιτητές ψηφίζουν Πανσπουδαστική (νούμερο 8...).

➤ ΚΑΙ τον Κιμούλη προσεγγίζει ο Περισσός;

➤ Ηλεκτρικά πατίνια: ο ορισμός της αυθαιρεσίας.

➤ Να και ο γκράτσια Κοσκότα υποψήφιος.

➤ Για να θυμηθούμε τις κούτες των πάμπερς γιομάτες ρευστό.

➤ Στο σημείωμα της Ε. Γεωργοπούλου-Σαλτάρη για την εκτέλεση του Μπελογιάννη (avgi.gr,3/4/2019) ΔΕΝ μαθαίνουμε ότι ο Ν. Μπελογιάννης ήταν στέλεχος του (επαναστατικού) ΚΚΕ, ούτε το ότι είχε έρθει στην Ελλάδα για ανασύσταση του παράνομου μηχανισμού του κόμματος (περί αναθεώρησης της Ιστορίας. Η εν λόγω κυρία είναι βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, ως εκ τούτου ΟΦΕΙΛΕ να καταφύγει στους δύο επιστημονικούς συνεργάτες που ΕΜΕΙΣ (ο λαός κλπ) ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ προτού δημοσιεύσει.

➤ Ευτέλεια.

➤ Με τέλος.

➤ Χωρίς τελεία.

➤ Τέλεια.

➤ Που λένε, εκνευριστικά, οι αναμασώντες.

➤ «Αλληλεγγύη στους εργαζόμενους της ΒΙΚΗ» (ταμάμ), «να ανοίξει το εργοστάσιο κάτω από κρατικό και εργατικό έλεγχο». Και κοιμήθηκαν αυτοί καλά (κι εμείς χειρότερα...).

➤ Εκλογές, λοιπόν.

Βασίλης

Απεργία πείνας ετοιμάζονται να ξεκινήσουν από τις 16 Απρίλη συμβασιούχοι-παρατασιούχοι των ΟΤΑ. Είναι εργάτες που δουλεύουν για μεγάλα χρονικά διαστήματα (ακόμα και 40 μήνες) με συμβάσεις που ολοένα παρατείνονταν και τώρα κινδυνεύουν να μείνουν άνεργοι, επειδή δεν έπιασαν τα μόρια στο διαγωνισμό ΑΣΕΠ που προκηρύχτηκε. Οι εργάτες ζητούν να μετατραπούν άμεσα οι συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου. Αίτημα δίκαιο που πρέπει να υποστηριχτεί απ' όλη την εργατική τάξη.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η υπόθεση του συναδέλφου τους για την οποία κινητοποιούνται οι βιβλιοϋπάλληλοι της Αθήνας (στη φωτογραφία: πανό έξω από το λαμπερί Public του Συντάγματος) έχει ως εξής:

Εργαζόμενος, μετά από μια τετραετία εξαντλητικής δουλειάς, απαράδεκτων συνθηκών εργασίας και συνεχών παραβιάσεων του ωράριου, αποχώρησε και ζήτησε τα δεδουλευμένα του. Ανάμεσα σ' αυτά και 300 ώρες υπερωρίας. Του είπαν ότι θα του τα πληρώσουν σε χρήμα (όπως υποχρεούνται) ή... σε διατακτικές (κουπόνια, δηλαδή, για αγορές από σούπερ μάρκετ)! Ο εργάτης απαίτησε να πληρωθεί σε χρήμα. Τον «έγραψαν» κανονικά. Ετσι, έκανε καταγγελία στο σωματείο του και στην Επιθεώρηση Εργασίας. Το σωματείο επικοινώνησε με τον προσωπάρχη της εταιρίας, ο οποίος δε γνώριζε τίποτα (έτσι είπε) και δεσμεύτηκε «να κοιτάξει το θέμα». Εκτοτε, εξαφανίστηκαν όλοι και οι προσπάθειες επικοινωνίας του σωματείου συνάντησαν «σιγή ασυρμάτου».

Πήγαν στη γνωστή διαδικασία της τριμερούς στην Επιθεώρηση Εργασίας. Η εταιρία παρουσίασε βιβλίο υπερωριών, ισχυριζόμενη ότι δε χρωστάει στον εργάτη της ούτε μισό ευρώ. Διαπιστώθηκε, όμως, ότι οι υπογραφές στο βιβλίο δεν ήταν του εργαζόμενου! Κι ενώ οι υπεύθυνοι της Επιθεώρησης έπρεπε να σχηματίσουν αμέσως δικογραφία και να τη στείλουν στον εισαγγελέα (η πλαστογραφία είναι ποινικό αδίκημα, ως γνωστόν), επέμεναν στο ρόλο των... κυανόκρανων.

Κανένας, βέβαια, δε θα είχε αντίρρηση να κλείσει εκεί το θέμα, φτάνει όμως να πληρωνόταν ο εργάτης. Η εταιρία, θορυβημένη από την αποκάλυψη της πλαστογραφίας, προσπάθησε να εκβιάσει τον εργάτη. «Θα σου δώσουμε 700 ευρώ, όχι γιατί στα χρωστάμε, αλλά επειδή είσαι... καλό παιδί. Εσύ θα υπογράψεις ότι δε σου χρωστάμε τίποτα και θα αποσύρεις την καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας»! Διαβάστε το ιδιωτικό συμφωνητικό που του έστειλαν να υπογράψει, όπως το δημοσιοποίησε το σωματείο:

«Παρά το γεγονός ότι δεν πραγματοποιήθηκαν οι φερόμενες υπερωρίες, η Εταιρία επιθυμεί να καταβάλει εξ' ελευθεριότητας στον Πρώην Εργαζόμενο και προς τερματισμό οποιασδήποτε ατέρμονης διένεξης μαζί του το ποσό των Επτακοσίων Ευρώ (700€) [...] η Εταιρία δεν αποδέχεται τον ισχυρισμό του πρώην Εργαζομένου σχετικά με την οφειλή δήθεν υπερωριών [...] λαμβάνοντας υπόψη την εν γένει συνολική συμπεριφορά του πρώην Εργαζομένου κατά τη διάρκεια της εργασιακής του απασχόλησης στην Εταιρία, αναλαμβάνει να του καταβάλει καλή τη πίστη και εξ ελευθεριότητας το ποσό των Επτακοσίων Ευρώ (700€) ως αναγνώριση της εν γένει προσφοράς του. [...] υπό την αναβλητική αίρεση ότι ο πρώην Εργαζόμενος θα παραιτηθεί από και θα αποσύρει, ευθύς αμέσως μετά την υπογραφή του παρόντος (ήτοι εντός μίας εργάσιμης ημέρας), την προαναφερθείσα υπ' αριθμ. 749/2018 καταγγελία που έχει υποβάλει ενώπιον του Σ.Ε.Π.Ε.»!

Σημειώνει το σωματείο: «Ο λόγος που η εταιρία επιχειρεί να κλείσει τη διαφορά με καταβολή του (ασήμαντου γι' αυτήν) ποσού των 700 ευρώ ως δήθεν αναγνώριση της προσφοράς του συναδέλφου και όχι έναντι των υπερωριών του, είναι επειδή φοβάται να μην βγει στην επιφάνεια η πάγια τακτική -ιδιαίτερα στις αποθήκες- της μη καταγραφής των υπερωριών και της μη πληρωμής τους, πράγμα το οποίο γίνεται με πρακτικές γενικευμένης καταστρατήγησης της εργασιακής νομοθεσίας. (...) Η αποδοχή ότι ακολουθούνται τέτοιες πρακτικές σε οποιαδήποτε κατάστημα θα αφαιρούσε το "φύλλο συκής" της "σύγχρονης λειτουργικής ελληνικής επιχείρησης", με το οποίο η εταιρεία προσπαθεί να καλύψει την πραγματική συμπεριφορά της απέναντι στους εργαζόμενούς της (χαμηλοί μισθοί, εξαντλητική εργασία, απαράδεκτες συμβάσεις...)».

Εμείς, πέρα από την καταγγελία και την έκφραση της αλληλεγγύης μας στον εργαζόμενο και το σωματείο του, σημειώνουμε ότι αυτές οι προκλητικές αυθαιρεσίες συντελούνται μπροστά στα αδιάφορα μάτια της κυβέρνησης που επαγγέλλεται την «επανακατάκτηση της εργασίας».

Πήραμε τη δόση!

Πανηγυρίζουν στο κυβερνητικό επιτελείο. Πρώτα η Κομισιόν ανακοίνωσε ότι έκλεισε επιτυχώς η δεύτερη έκθεση αξιολόγησης της μετα-μνημονιακής περιόδου. Μετά υπήρξε θετική εισήγηση από το EuroWorkingGroup, οπότε στη σημερινή συνεδρίασή του το Eurogroup, χωρίς καμιά συζήτηση, θα δώσει την έγκρισή του για την εκταμίευση της δόσης των 970 εκατ. ευρώ.

Για την ακρίβεια, δε θα γίνει καμιά εκταμίευση. Το ποσό απλά θα αφαιρεθεί από το χρέος. Και είναι σταγόνα στον ωκεανό, φυσικά. Ούτε θα επηρεάσει με οποιονδήποτε τρόπο την οικονομική και κοινωνική πολιτική. Τα είχαν υπολογίσει αυτά τα ποσά στην εξίσωση που καταλήγει στο στόχο του 3,5% («πρωτογενές πλεόνασμα» του προϋπολογισμού για κάθε χρόνο μέχρι και το 2022).

Υπάρχει και μια ακόμα λεπτομέρεια. Υπάρχουν μερικοί «αστερίσκοι» στην απόφαση, γεγονός που χρονικά θα πάει λίγο πίσω την εκταμίευση. Ως γνωστόν, χρήμα δεν μετακινείται αν προηγουμένως δεν έχει ικανοποιηθεί και η τελευταία απαίτηση των ιμπεριαλιστών δανειστών. Γράφουμε σχετικά στη σελίδα 12. Δεν υπάρχει ανησυχία, όμως, διότι οι υπουργικές αποφάσεις για την πρώτη κατοικία θα εκδοθούν όπως ακριβώς τις θέλει η τρόικα.

Αξιοσημείωτη είναι άλλη μια παρατήρηση που κάνει η Κομισιόν. Σημειώνει ότι έχει υπάρξει υπέρβαση στις προσλήψεις δημόσιων υπάλληλων και απαιτεί διορθωτικές κινήσεις. Συγκεκριμένα, απαιτεί μείωση των συμβασιούχων κατά 14% και επανυπολογισμό των προσλήψεων μονίμων το 2019, ώστε να καλυφθεί και η υπέρβαση προσλήψεων κατά 1.000 άτομα που έγινε το 2018, όταν ίσχυε ο κανόνας 1 πρόσληψη για κάθε τρεις αποχωρήσεις.

Λαχάνιασε ήδη ο ελληνικός καπιταλισμός

Αν εξαιρέσουμε κάτι γραφικούς τύπου Μπάρκα, ουδείς από την κυβέρνηση και ιδιαίτερα από το οικονομικό επιτελείο τόλμησε να αμφισβητήσει τον Στουρνάρα που παρουσιάζοντας την έκθεσή του στη γενική συνέλευση της ΤτΕ, διαπίστωσε ότι ο ελληνικός καπιταλισμός έχει ήδη λαχανιάσει και ότι αντί της προβλεπόμενης ανάπτυξης ύψους 2,5%, θα περιοριστεί το 2019 σε ένα... σεμνό 1,9%. Κι είμαστε ακόμα στην αρχή της χρονιάς, οπότε η πρόβλεψη μπορεί να αναθεωρηθεί ακόμα παρακάτω. Το 1,9% είναι υπό προϋποθέσεις είπε ο Στουρνάρας.

Αν ο Στουρνάρας έκανε αντικυβερνητική προπαγάνδα, ο πρώτος που θα αντιδρούσε θα ήταν ο Τσακαλώτος. Ο Τσακαλώτος, όμως, επέλεξε να παραστεί στη γενική συνέλευση και ν' ακούσει σκυθρωπός τον Στουρνάρα. Είναι σίγουρο ότι δεν αιφνιδιάστηκε, αλλά γνώριζε ήδη το περιεχόμενο της έκθεσης του διοικητή (η έκθεση πρέπει να είχε πάει στο γραφείο του καναδυό μέρες πριν από τη γενική συνέλευση, όπως συνηθίζεται). Ο Τσακαλώτος έκανε γαργάρα τα όσα είπε ο Στουρνάρας. Γαργάρα τα έκανε και ο Τζανακόπουλος που ελάχιστες μέρες πριν καλούσε (μαζί με τον Πολάκη) τον Στουρνάρα να δώσει εξηγήσεις για το δάνειο του συνεργάτη του Πάσχα (πολύ σύντομα ξεχάστηκε αυτό το σκάνδαλο - μήπως τελικά δεν ήταν σκάνδαλο;).

Ο Στουρνάρας δεν υπήρξε επικριτικός προς την κυβέρνηση. Δήλωσε εξαρχής ότι *«η άνοδος του ΑΕΠ που καταγράφηκε το 2018 και οι προοπτικές για το 2019 δηλώνουν ότι η ελληνική οικονομία έχει εισέλθει σε τροχιά ανάπτυξης»*. Σημείωσε, όμως, ότι *«η αναπτυξιακή δυναμική δεν έχει ακόμη εδραιωθεί επαρκώς, όπως αποτυπώνεται από τον αρνητικό ρυθμό μεταβολής των επενδύσεων, το αρνητικό ποσοστό αποταμίευσης επί του διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών και το υψηλό – παρά τη μείωσή του – ποσοστό ανεργίας»* και πως *«ανασταλτικά στην αναπτυξιακή δυναμική δρα η συνεχιζόμενη περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων»*.

Δε χρειάζεται να είναι κανείς οικονομολόγος με Νόμπελ για να εδράσει τις εκτιμήσεις του στο γεγονός ότι ο ελληνικός καπιταλισμός είναι απόλυτα εξαρτημένος και επομένως η πορεία του εξαρτάται απόλυτα από τις εξελίξεις στις ανεπτυγμένες χώρες, τις χώρες του μονοπωλιακού καπιταλισμού. Ιδιαίτερα στη σημερινή συγκυρία, που η εσωτερική αγορά έχει πληγεί ανεπανόρθωτα (σαρώνει η φτώχεια και η υποκατανάλωση τα εργαζόμενα νοικοκυριά) και που σε «βαριά βιομηχανία» έχει αναγορευτεί ο... τουρισμός.

Γι' αυτό και οι οικονομολόγοι της ΤτΕ σημειώνουν ότι *«οι προοπτικές ανάπτυξης το 2019 θα εξαρτηθούν σε μεγάλο βαθμό από την πορεία της παγκόσμιας οικονομίας και ειδικότερα από την πορεία της οικονομίας της ζώνης του ευρώ»*. Αφού, λοιπόν, αναμένεται επιβράδυνση του ρυθμού ανάπτυξης στην Ευρωζώνη (μόνο 1,1%, που σημαίνει *«αξιοσημείωτη υποχώρηση σε σύγκριση με τους υψηλούς ρυθμούς των προηγούμενων ετών»*), αναγκαστικά θα πέσει και ο ισχνός και αναιμικός ρυθμός ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού.

Ετσι, για την ΤτΕ, *«παρά τη θετική πρόοδο που έχει συντελεστεί μέχρι σήμερα και καταγράφεται σε σημαντικά οικονομικά μεγέθη, οι κίνδυνοι, εγχώριοι και εξωτερικοί, παραμένουν»*. Και μπορεί να αυξηθούν *«από ενδεχόμενη περαιτέρω επιβράδυνση του ρυθμού ανόδου της παγκόσμιας οικονομικής δραστηριότητας το 2019 λόγω της αύξησης του εμπορικού προστατευτισμού, γεωπολιτικών κινδύνων και ευπαθειών στις αναδυόμενες οικονομίες»*.

Μετά τη γενική εκτίμηση για επιβράδυνση κι αυτού ακόμα του αναιμικού ρυθμού ανάπτυξης, ήρθαν οι προειδοποιήσεις επί της πρακτικής πολιτικής.

◆ *«Η ενδεχόμενη εφαρμογή των αποφάσεων της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι οποίες έκριναν αντισυνταγματικές προγενέστερες περικοπές των συντάξεων και την κατάργηση των δώρων των συνταξιούχων, αποτελεί το σημαντικότερο δημοσιονομικό κίνδυνο μεσοπρόθεσμα»*. Να μην πάρουν δεκάρα οι συνταξιούχοι, μ' άλλα λόγια, γιατί θα μας τινάξουν στον αέρα.

◆ *«Στους εγχώριους κινδύνους περιλαμβάνονται επίσης η υψηλή φορολόγηση και γενικότερα το μίγμα της δημοσιονομικής πολιτικής, καθώς και τυχόν ανάκληση μεταρρυθμίσεων ή καθυστερήσεις στην υλοποίησή τους»*. Μετάφραση: Να υπάρξει φροντίδα για τη μείωση της φορολόγησης των καπιταλιστών και να μην πειραχτεί το μνημονιακό θεσμικό πλαίσιο.

◆ *«Στην αγορά εργασίας η αύξηση του κατώτατου μισθού που νομοθετήθηκε τον Ιανουάριο του τρέχοντος έτους, παρότι εκτιμάται ότι θα αποφέρει βραχυχρόνια οφέλη όσον αφορά την ενίσχυση του διαθέσιμου εισοδήματος και κατ' επέκταση της ιδιωτικής κατανάλωσης, μεσοπρόθεσμα αναμένεται να επηρεάσει αρνητικά την απασχόληση, κυρίως των νέων, καθώς και την ανταγωνιστικότητα. Σε κάθε περίπτωση, η αύξηση του μέσου μισθού πρέπει να συμβαδίζει με την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, ώστε* ***να διασφαλιστούν τα οφέλη σε όρους ανταγωνιστικότητας και απασχόλησης από την επίπονη μεταρρυθμιστική προσπάθεια από το 2010 μέχρι σήμερα***». Αυτά δε χρειάζονται μετάφραση, είναι σαφέστατα.

Ο ελληνικός καπιταλισμός δεν μπορεί να κρατήσει ούτε για δυο χρόνια ένα ρυθμό ανάπτυξης πάνω από 2%. Παρά ταύτα, το κράτος πρέπει να βάζει στην άκρη «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ, για να εξυπηρετεί τα δάνεια που πήρε από τους ιμπεριαλιστές. Πώς θα γίνει αυτό; Με διατήρηση και εμβάθυνση της μνημονιακής πολιτικής.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

...κι η κοπριά στα λάχανα

Πρωταπριλιάτικα, ο Τσίπρας συναντήθηκε στο Μαξίμου με τον Μπερνάρ-Ανρί Λεβί. Οχι, δεν είναι πρωταπριλιάτικο ψέμα, δημοσιεύτηκαν και οι σχετικές φωτογραφίες και επίσημο τετράλεπτο βίντεο του Γραφείου Πρωθυπουργού, στο οποίο ο Τσίπρας ακούει αρχικά εκστασιασμένος τον «φιλόσοφο» να του λέει για την παράσταση που θα δώσει, κάνει παρατήρηση στους συνεργάτες του που δεν τον ενημέρωσαν για το γεγονός, ώστε ν' αλλάξει το πρόγραμμά του και να μπορέσει να το παρακολουθήσει και μετά συζητούν και συμφωνούν για την αντίθεση ανάμεσα στους προοδευτικούς και τους συντηρητικούς ευρωπαίους ηγέτες. Το τετράλεπτο σόου κλείνει με τον Λεβί να συγκρίνει τη συντηρητική Μέι, που τα 'χει κάνει θάλασσα, με τον προοδευτικό Τσίπρα, που είχε το κουράγιο να τα πάει τόσο καλά.

Ποιος είναι, όμως, ο Μπερνάρ-Ανρί Λεβί. Είναι ένας ζάμπλουτος καπιταλιστής, μέτοχος ή διευθύνων σύμβουλος πολλών επιχειρήσεων. Του αρέσει, μάλιστα, να επιδεικνύει τα πλούτη του, όπως τότε που προσγειώθηκε ως από μηχανής θεός με ελικόπτερο στο μεσαιωνικό πύργο όπου παντρευόταν ο γιος του φίλου του μονοπωλιστή Φρανσουά Πινό.

Του αρέσει να αυτοπροβάλλεται ως φιλόσοφος, όμως μόνο τα παπαγαλάκια κάποιων μίντια, τα οποία «μπουκώνει» με χρήμα, τον αναγνωρίζουν ως τέτοιον. Η γαλλική διανόηση τον έχει φτυσμένο. Ο Καστοριάδης, για παράδειγμα, έγραψε ότι «αποτελεί μεγάλο σκάνδαλο σε μια χώρα τόσο υψηλού πολιτισμού, να γίνεται της μόδας ένας "συγγραφέας" που γράφει ό,τι του κατέβει στο κεφάλι, ένα ρετάλι». Είχε προηγηθεί ένα άρθρο του Πιερ Βιντάλ-Νακέ, που απαρίθμησε μερικά από τα «φίδια» του Λεβί. Είχε γράψει ότι ο Χίμλερ κατέθεσε στη δίκη της Νυρεμβέργης, ενώ το ηγετικό στέλεχος των ναζί είχε αυτοκτονήσει τον Μάη του 1945! Ανέφερε τον Γκιζό ως πρωτεργάτη της Κομμούνας του Παρισιού, ενώ αυτός ήταν ένας από τους δημίους της! Για τέτοιο... ογκόλιθο μιλάμε. Δεν είναι τυχαίο πως βγάζει το άχτι του χαρακτηρίζοντας όλους τους οιονεί διανοούμενους της γαλλικής ψευτοαριστεράς (Αλτουσέρ, Μπετελέμ, Μπαλιμπάρ, Μπενσαΐντ, Καστοριάδη, Μπουρντιέ κ.ά.) «εκπροσώπους του ολοκληρωτισμού»!

Δεν είναι, όμως, μόνον αυτά. Ο Λεβί έχει γίνει περισσότερο γνωστός για τον πολιτικό ακτιβισμό του. Τι είδους, όμως, είναι αυτός ο ακτιβισμός;

- Είναι ανοιχτός υποστηρικτής του σιωνισμού και έχει υποστηρίξει διαχρονικά το Ισραήλ σε όλους τους πολέμους του και σε όλες τις επιθέσεις του ενάντια στους Παλαιστίνιους.

- Το 1981 βοήθησε τους μουτζαχεντίν του Αφγανιστάν να δημιουργήσουν το «Ράδιο Καμπούλ». Βλέπετε, τότε οι μουτζαχεντίν πολεμούσαν ενάντια στο ρωσικό στρατό. Οταν οι Ρώσοι αποχώρησαν ντροπιασμένοι από το Αφγανιστάν και οι Ταλιμπάν, η πολιτικά πιο ισχυρή ομάδα των παλιών μουτζαχεντίν στράφηκε ενάντια στους Αμερικανούς, ο Λεβί υποστήριξε την αμερικάνικη εισβολή.

- Ηδη από το 1992 πίεζε τον Μιτεράν να βομβαρδίσει τη Γιουγκοσλαβία κι επειδή ο σοσιαλδημοκράτης πρόεδρος δεν το έκανε, έστησε εκλογικό συνδυασμό με τίτλο «Η Ευρώπη αρχίζει από το Σεράγεβο» και κατέβηκε στις ευρωεκλογές του 1994 (πήρε μόλις 1%).

- Υποστήριξε τη «συμμαχία των προθύμων» που έστησε ο Μπους και την εισβολή στο Ιράκ.

Αν ο Τσίπρας σεβόταν στοιχειωδώς την πολιτική παράδοση του χώρου του, την παράδοση του ευρωαναθεωρητισμού, θα είχε κλείσει την πόρτα σ' αυτόν τον σιωνιστή, ιμπεριαλιστή, ψευτοφιλόσοφο, που βρισκόταν πάντοτε σε ρήξη με τους εκπροσώπους αυτής της πολιτικής παράδοσης. Ενας πολιτικός τυχοδιώκτης, όμως, αναζητά τις κολακείες, γιατί μπορεί να τις χρησιμοποιήσει ως εργαλείο πολιτικής προπαγάνδας. Και από την άλλη, ο Τσίπρας και ο Λεβί βρίσκονται σήμερα στο ίδιο στρατόπεδο. Στο στρατόπεδο στο οποίο ηγεμονεύει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και το οποίο έχει στην περιοχή μας ως βασικό εκπρόσωπό του τη σιωνιστική οντότητα του Ισραήλ.

Π.Γ.